

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ
ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

*σύμβολα
&
συμβολή*

ΑΠΟ ΤΟ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΚΑΙ
ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΧΟΡΗΓΙΑ ΤΟΥ

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ
σύμβολα & συμβολή

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ
ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

σύμβολα
&
συμβολή

ΑΠΟ ΤΟ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΚΑΙ
ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

ΕΠΑΜΕΙΝΟΝΔΑΣ
ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ
σύμβολα
&
συμβολή
ΑΠΟ ΤΟ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΚΑΙ
ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ

Η έκδοση πραγματοποιήθηκε με την ευγενική χορηγία
του Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών Ελλάδας

Επιμέλεια υλικού:

Ελένη Μπενέκη, Αργυρώ Αγγελαιοπούλου

με τη συνεισφορά της οικογένειας Επαμεινώνδα Πετραλιά

Ομάδα Εργασίας του Ελληνικού Λογοτεχνικού και Ιστορικού Αρχείου:

Ιωάννα Μέμελη, Νίκος Κουτσομπύρας, Κωνσταντίνος Σταματογιαννίδης-Κουτσομπύρας

Καλλιτεχνική επιμέλεια:

Αλεξάνδρα Χαριτάτου

Εκδόσεις "ΠΕΛΤΗ"

Δημιουργικά - Διακωδισμοί - Παραγωγή

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

Αγ. Ανδρέου 3, Αθήνα 105 56

Τηλ.: 210 32 50 378

info@eia.org.gr

www.eia.org.gr

ISBN : 960-201-165-3

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ
ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

σύμβολα
&
συμβολή

ΑΠΟ ΤΟ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΚΑΙ
ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

ΑΘΗΝΑ 2003

«Ανάχαροις: Τα δὲ βραβεῖα τι εἶναι;

Σόλων: Στους Ολυμπιακοὺς στεφάνῃ ἀγριελιάς, στα
Τοθμια πέλκο, στα Νέμεια στεφάνῃ ἀπὸ σέλινου, στους Πυθι-
κοὺς μύρα ἀπὸ τὰ ἱερὰ δέντρα τοῦ Ἀπιδάλωνα, στους Παναθη-
ναϊκοὺς λάδι ἀπὸ τὴν ἱερὰ ἐλιά.

Ανάχαροις: Για κλαδί, λοιπόν, καὶ μύρα καὶ σέλινu υπο-
βάλλονται σὲ τόσοις κόποις;

Σόλων: Εἶναι σύμβολα τῆς νίκης. Ἀπὸ αὐτῶς δείχνουν
ποιοὺς νίκοι. Ἡ δόξα ποὺ ἐμπεριέχουν ἔχει ἀξία γι' αὐτοὺς
καὶ γιὰ μᾶς [...]

Ανάχαροις: Καὶ πόσο παίρνουν τὰ βραβεῖα;

Σόλων: Ἐναρ.

Ανάχαροις: Λοιπόν, Σόλων, γιὰ τέτοια ἀξέφατη νίκη κο-
πιῖται τόσο, γνωρίζοντας ὅτι ἕνας θα εἶναι ὁ νικητὴς καὶ οἱ
νικητὲς πολλοί, ποὺ χωρὶς κανένα ὄφελος θα χτισθθοῦν ἢ
καὶ θα ἀληθθοῦν;

Σόλων: Φαίνεται, Ἀνάχαροι, δὲ σκέφτηκες πῶς πρέπει νὰ
εἶναι ἡ καλὴ Πολιτεία. [...] Με τοὺς ἀγῶνες αὐτοὺς καὶ οἱ
ἴδιοι καὶ ἡ πόλις ἀποκτοῦν μεγαλύτερα καὶ πολυτιμότερα ἀγα-
θὰ. Υἰάει καὶ ἄλλος κοινὸς ἀγὼν γιὰ τοὺς πολῖτες,
γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς τιμῆς, τῆς δόξης
[...]. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀλεγμένα στο στεφάνι τῆς ἀγριελιάς ποὺ
κερδίζεται ἐκεῖ [...].»

Λουκιανός, «Ἀνάχαροις»

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Με τὴ διοργάνωση τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων τοῦ 2004 στὴν Ἀθήνα, ἡ Ελλάδα ἀνέλαβε ταυτόχρονα καὶ τὴν προσπάθεια νὰ ἀποκαταστήσει τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες στὸ ἀνθρώπινὸ τους μέτρο. Μία τέτοια προσπάθεια δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθεῖ παρὰ με τὴν ἀναγωγή τοῦ ολυμπτισμοῦ στὶς ἀρχές του καὶ τὴν ἐμπέδωση τῆς ολυμπιακῆς παιδείας στὴ χώρα ἀλλὰ καὶ στὴ διεθνή κοινότητα. Ἐνας ἀσφαλὴς τρόπος εἶναι καὶ ἡ προβολὴ τῶν θεσμῶν καὶ τῶν προσώπων ποὺ στήριξαν τὸ ολυμπιακὸ κίνημα ἐργαζόμενοι γι' αὐτὸ. Μία τέτοια προσωπικότητα, με μακρόχρονη παρουσία καὶ πολυσχιστὴ δράση στὰ ἐλληνικὰ ἀθλη-
τικὰ πράγματα ἀλλὰ καὶ στὴ διεθνή ολυμπιακὴ οἰκογένεια ὑπῆρξε ὁ Ἐπαμεινώνδας Πετραλιάς.

Ἡ σχέση τοῦ Ἐπαμεινώνδα Πετραλιά με τὸν ἀθλητισμὸ ἦταν διαρκὴς καὶ αὐστηρικὴ. Γεύτηκε τὴν ευ-
εργετικὴ ἐπίδραση τῆς ὀδήσεως στὸν ἄνθρωπο μέσα ἀπὸ τὴν ἐνεργὴ ἐνασχόλησή του με σειρὰ ἀθλημά-
των, διόχευσε τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὰ ἀθλητικὰ σὲ σχετικὴ ἀρθρογραφία ἀλλὰ, κυρίως, ἡ ἀγάπη
τοῦ γιὰ τὸν ἀθλητισμὸ τὸν ὤδηγησε νὰ ἀναλάβει μὴ σειρὰ ἀπὸ διοικητικὲς εὐθύνες, με στόχο τὴ δη-
μιουργία τῶν υποδομῶν γιὰ τὴν ἀνάπτυξή του.

Τὸ ολυμπιακὸ κίνημα ἦταν ἡ φυσικὴ προέκταση αὐτῶν τῶν ἐνδιαφερόντων: ἐργάστηκε γι' αὐτὸ γιὰ
περισσότερο ἀπὸ τρεῖς δεκαετίες ἀπὸ ὅλες τὶς σχετικὲς θέσεις καὶ τοὺς φορεῖς με κορυφαία τὴ συμ-
μετοχή του στὴ Διεθνή Ὀλυμπιακὴ Επιτροπὴ. Ἀπὸ τὴ δράση του αὐτὴ ἔχει χαρακτηρηθεῖ ὡς ἕνας ἀπὸ
τοὺς μεγάλους ἐργάτες τῆς ἀθλητικῆς ἰδέας, με παγκόσμια ἀκτινοβολία, καθὼς καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς
καλοὺς πρεσβευτὲς τοῦ τόπου μας.

Ἡ δράση τοῦ Ἐπαμεινώνδα Πετραλιά σκιαγραφεῖται στὸ παρόν λεύκωμα, σὲ ἐλληνικὸ καὶ διεθνές
ἐπίπεδο, μέσα ἀπὸ ποικίλα υλικά καὶ πληροφορίες – ομιλίες, ἀποκόμματα ἀπὸ τὸν τύπο, φωτογραφίες,
ἀναμνηστικὰ μετὰλλια καὶ ἄλλα ἐνθυμησμάτα διεθνῶν ἀθλητικῶν διοργανώσεων – ποὺ ἀντλήθηκαν κατὰ
κύριο λόγο μέσα ἀπὸ τὸ προσωπικὸ του ἀρχειο. Στὴν κατεύθυνση αὐτὴ συντελεῖ καὶ ἡ παράθεση ἐπι-
λεγμένων ἀποσπασμάτων ἀπὸ ἀρθρα στὸν τύπο καὶ κείμενα τοῦ Ἐπαμεινώνδα Πετραλιά.

Τὸ λεύκωμα ἐκδόθηκε με τὴν εὐκαιρία τῆς ἐκδόσεως: «Ὀλυμπτισμὸς καὶ Ἀθλητισμὸς ἀπὸ τὸ ἀρχαῖο τοῦ
Ἐπαμεινώνδα Πετραλιά. Σύμβολα καὶ Σύμβολη», ἡ ὁποία ὁργανώθηκε ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ λογοτεχνικὸ καὶ
ἱστορικὸ Ἀρχειο (Ε.Λ.Ι.Α.) με τὴ στήριξη τῆς Γενικῆς Γραμματείας Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων τοῦ Υπουργεί-
ου Πολιτισμοῦ καὶ τῆ συνεργασίας τῆς οἰκογένειας Ἐπαμεινώνδα Πετραλιά. Ἡ ἐκδόση πραγ-
ματοποιήθηκε με τὴν εὐγενικὴ κορηγία τοῦ ὀργανισμοῦ ἡλεκτρονικῶν ἐλλοδῶν (Ο.Τ.Ε.) καὶ ἀποτε-
λεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα καλὰ παραδείγματα ἐκδόσεων ἀντιστοιχούντων στὶς προσωπικότητες τοῦ ἀθλητισμοῦ
τῆς χώρας μας.

Εὐάγγελος Βενιζέλος
Υπουργὸς Πολιτισμοῦ

Οι λαοί επιζούν και καταζιώνονται στη συνείδηση της παγκόσμιας κοινότητας όταν διαθέτουν και καλύτεργούν την ιστορική τους μνήμη, τιμώντας τα συλλογικά και ατομικά επιτεύγματα των προγόνων τους. Η διαπίστωση έχει αντικειμενική ισχύ για κάθε λαό και πόρω απέκει από κάθε είδους ευσελή και εθνικιστική προγονοπληξία.

Οι τιμώνται όμως πρόγονοι δεν είναι μόνο οι απώτατοι και πασίνωνστοι. Είναι και οι εγγύτατοι και κυρίως εκείνοι εξ αυτών, οι οποίοι είναι γνωστοί σε έναν σχετικά στενό κύκλο επατόντων, χωρίς να απολαμβάνουν ακόμα της ευρύτερης αναγνώρισης που τους σφείλεται.

Ο σεϊμνστάς Επαμεινώνδας Πετραλιάς ανήκει στη χορεία των διακεκριμένων στον τομέα τους προσωπικότητων που ανεδύεται επιτέλους στην επιφάνεια, χάρις στην αγάπη και την αθροιστη μνήμη που διατηρεί για τον πατέρα της η κόρη του Φάνη Παλλη-Πετραλιά, η οποία μάλιστα χαλιναγωγεί σε μεγάλο βαθμό τα υποκειμενικά της αισθήματα για να προσφέρει στο κοινό ανάγλυφο μια όσο το δυνατόν πιο αντικειμενική εικόνα της φυσιογνωμίας αυτού του επιφανούς ανδρός.

Από την πλευρά μου περιορίζομαι να εξάρω, ανάμεσα στις πολυαξιόεις και πάντοτε πρωτοπόρες δραστηριότητες του Επαμεινώνδα Πετραλιά στον χώρο του αθλητισμού, τη συμμετοχή του ως μέλους της Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων, ήδη από το 1938 και μέχρι το 1964, με μικρές διακοπές λόγω κυρίως του πολέμου, την εκλογή του ως Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού την περίοδο 1961-1963, αλλά και τη γενικότερη προσφορά του ως Γενικού Γραμματέα της Διεθνούς Επιτροπής Μεσογειακών Αγώνων.

Πέρα όμως από τις επίσημες ιδιότητες (που είναι πολύ περισσότερες), εκείνο που με εντυπωσιάζει ιδιαίτερα είναι ο άνθρωπος Πετραλιάς με τα οράματά του και τις αξίες στις οποίες πίστευε ακλόνητα, με κορωνίδα την αδιαπραγμάτευτη αγάπη του για το γνήσιο και ονόθευτο σπορτικισμό στον αθλητισμό—καί που δυστυχώς ξεπεράστηκε εκ των πραγμάτων, και θα τον λήησε αναμνηστικός, πριν από τον θάνατό του το 1972.

Εύχομαι το βιβλίο αυτό να έχει την επιτυχία που του αξίζει, κοσμώντας, εκτός από τις ιδιωτικές και τις κρατικές βιβλιοθήκες του τόπου μας.

Λάμπης Νικολάου
Πρόεδρος Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής

Η αναφορά μου στη μεγάλη μορφή του Επαμεινώνδα Πετραλιά, είναι για μένα η ευκαιρία να ζαναζησω πολύτιμες μνήμες.

Η σταδιοδρομία του επίλεκτου φίλου μου στη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή (Δ.Ο.Ε.), όπου αντικατέστησε τον αντιπρόσφατο Λάπηρα, ήταν σύντομη, αλλά τα επιτεύγματά του για την ιδέα του ολυμπισμού υπερβαίνουν τα περιορισμένα αυτά πλαίσια.

Τον εκτίμησα, μεταξύ άλλων, στην προεδρία της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας, στην οποία έδωσε μια εξαιρετική ώθηση και ένα διαρκές κύρος. Τον συνάντησα στα πλαίσια των Μεσογειακών Αγώνων, των οποίων διετέλεσε Γενικός Γραμματέας, πλαίσιο που ταίριαζε με τον ανοικτόκαρδο χαρακτήρα του, το εύρος και τη λεπτότητα της μόρφωσής του, την ικανότητα που είχε να συμψηφίσει τις αντιθέσεις και να τις προωθεί προς ένα κοινό σκοπό.

Ο Επαμεινώνδας Πετραλιάς ήταν μια από αυτές τις προσωπικότητες, που το ολυμπιακό κίνημα θεωρεί τιμή του να περιλαμβάνει στις τάξεις του. Δεξιότηχης της συγκλίσεως των διαφορών μέσα στην ολυμπιακή οίκονόνητα, φροσισμένους στα έργο του με έμπυτη ευνένετα, μας εγκατέλειψε πράγματι πολύ νωρίς. Κάθε πρωτοβουλία, που γίνεται στη μνήμη του, πρέπει να γίνεται δεκτή με ευγνωμοσύνη.

Juan Antonio Samaranch
Πρόεδρος Δ.Ο.Ε. (1980-2001)

Καθώς η διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 από την Αθήνα πλησιάζει, πυκνώνουν στην πόλη οι παντός είδους εκδηλώσεις που σκοπό έχουν την προβολή του αθλητικού και ολυμπιακού πνεύματος, ώστε να συμβάλλουν στην εμπέδωση της ολυμπιακής παιδείας.

Εξ' άλλου, η Ελλάδα οφείλει να προβάλλει τις προσωπικότητες που ανέδειξε όχι μόνον στον ελληνικό αθλητισμό αλλά και στο ολυμπιακό κίνημα. Η ιστορία του νεοελληνικού αθλητισμού μπορεί να ιχνελασθεί με σαφήνεια μέσα από τη δράση των προσώπων που, καταλαμβάνοντας στέφθεσων αποφασιστικής σημασίας, προσδιόρισαν με τις επιλογές τους τη λειτουργία του. Μια τέτοια προσωπικότητα υπήρξε ο Επαμεινώνδας Πετράλης, ο οποίος, με μακρόχρονη παρουσία στα αθλητικά πράγματα, υπηρέτησε τον αθλητισμό και τον ολυμπισμό για σεντά δεκαετιών.

Το Ελληνικό Λογοτεχνικό και Ιστορικό Αρχείο (Ε.Λ.Ι.Α.), το οποίο υπηρετεί την ιστορική μνήμη και την εθνική κληρονομιά, ανέλαβε την ανά χειρας έκδοση καθώς και τη διαργάνωση της έκθεσης "Ολυμπισμός και Αθλητισμός από το αρχείο του Επαμεινώνδα Πετράλη. Σύμβολα και Συμβολή", με τη στήριξη της Γενικής Γραμματείας Ολυμπιακών Αγώνων του Υπουργείου Πολιτισμού και τη συνεργασία της οικογένειας Επαμεινώνδα Πετράλη. Άλλωστε, ιδιαίτερη θέση στις συλλογές του Ε.Λ.Ι.Α. κατέχουν αρχεία με αθλητική και ολυμπιακή θεματολογία, πλούσιο φωτογραφικό υλικό καθώς και σπάνιες εκδόσεις που αναφέρονται στην εξέλιξη του νεοελληνικού αθλητισμού και ολυμπισμού, καταστατικά και διηγήματα γυμναστικών συλλόγων, μετρήματα και γραμματοσήμα.

Η παρούσα έκδοση ξεκινά με ένα βιογραφικό σημείωμα του Επαμεινώνδα Πετράλη και στη συνέχεια αποτυπώνεται η πολυετής δράση του από διάφορες διοικητικές και άλλες θέσεις σε αθλητικούς φορείς της χώρας και διεθνείς οργανισμούς μέσα από αποσπάσματα ομιλιών, άρθρων, αρχειακό και φωτογραφικό υλικό.

Ευχαριστίες οφείλονται, καταρχήν, στην οικογένεια του Επαμεινώνδα Πετράλη, η οποία εμπιστεύθηκε στο Ε.Λ.Ι.Α. το αρχείο του -το οποίο αποτέλεσε την κυριότερη πηγή άντλησης πληροφοριών και εικονογραφικού υλικού της έκδοσης- και στήριξε την υλοποίηση του έργου αυτού, παρέχοντας πολύτιμες προσωπικές μαρτυρίες σχετικά με τη δραστηριότητα του Επαμεινώνδα Πετράλη στον χώρο του αθλητισμού. Η έκδοση πραγματοποιήθηκε με την ευγενική χορηγία του οργανισμού Τηλεοπτικών Αγώνων Ελλάδας (Ο.Τ.Ε.). Ευχαριστίες οφείλονται, επίσης, στην Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή και τη Διεθνή Επιτροπή Μεσογειακών Αγώνων καθώς και την Εταιρεία Αρχαϊκών Μελετών και Εκδόσεων για την παροχή πληροφοριών και τεκμηριωτικού υλικού από τις συλλογές τους. Η διατύπωση της Εθνικής Τραπεζής της Ελλάδας παραχώρησε ευγενώς τη χρήση του μεγάρου Μελά για την πραγματοποίηση της έκθεσης. Τέλος, πρέπει να ευχαριστήσω όλη την ομάδα εργασίας του Ε.Λ.Ι.Α. που επιμελήθηκε τόσο την έκδοση, όσο και την παρούσα έκδοση.

Μάνος Χαριτάτος

Πρόεδρος Ε.Λ.Ι. Ελληνικού Λογοτεχνικού και Ιστορικού Αρχείου

Ο Ο.Τ.Ε., στο πλαίσιο της Ολυμπιακής Χορηγίας του και με στόχο την ευρύτερη διάδοση των ιδεών του αθλητισμού και της ευγενούς αμιλλας, αποφάσισε να στηρίξει την πρωτοβουλία του Ελληνικού Λογοτεχνικού και Ιστορικού Αρχείου (Ε.Λ.Ι.Α.) και της οικογένειας Πετράλη για την έκδοση του σημαντικού αυτού λευκάματος προς τιμήν του Επαμεινώνδα Πετράλη.

Ο Επαμεινώνδας Πετράλης υπήρξε μια ξεχωριστή προσωπικότητα. Λάτρης του αθλητισμού και αθλητής ο ίδιος, πρωτοστάτησε τόσο στην ίδρυση και την οργάνωση θεσμοθετημένων οργάνων της πολιτείας, σχετικών με τον αθλητισμό, όσο και στην εκπροσώπηση της χώρας σε διεθνείς φορείς όπως η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή και η Διεθνής Επιτροπή Μεσογειακών Αγώνων.

Το παρόν λευκάμα συνιστά ένα άρτιο αισθητικό εκδόσιό αποτέλεσμα. Με πλήρη επιστημονική τεκμηρίωση και εμπλουτισμένο με πλούσιο εικονογραφικό και φωτογραφικό υλικό, αναδεικνύει τον Επαμεινώνδα Πετράλη και την εποχή του και αποτελεί μια αξιόλογη προσφορά στις αξίες του Ολυμπισμού και του Ανθρωπισμού.

Ο Ο.Τ.Ε., με τη στήριξη της παρούσας έκδοσης, που συνδέεται άμεσα με την ανθρωποκεντρική του φιλοσοφία, ενισχύει την πολυδιάστατη συμμετοχή του στη μεγάλη εθνική προσπάθεια για τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, του μεγαλύτερου παγκόσμιου αθλητικού, πολιτιστικού αλλά και τεχνολογικού γεγονότος που έχει αναλάβει η χώρα μας.

Λευτέρης Αντωνοκόπουλος

Πρόεδρος Ο.Ε. - Διευθυντής Συμβούλος Ομίλου Ο.Τ.Ε.

Στις αρχές του 1975 υπήρξε η ανάγκη αναπλήρωσης της μίας εκ των δύο κενών θέσεων της Ελλάδας στη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή. Πήρα την πρωτοβουλία να προτείνω τον Νώντα Πετραλιά, τον οποίο προσωπικά δεν γνώριζα, γνώριζα όμως την εξαιρετική δράση του και ως αθλητού και ως αθλητικού παράγοντα. Όταν μου κοινοποιήθηκε η απόφαση της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής για την αποδοχή της προτάσεώς μου, τον επισκεύθικα στο δικηγорικό γραφείο του στην οδό της οδού Σταδίου για να του μεταφέρω τη σχετική είδηση.

Από τότε γίναμε φίλοι και ο Νώντας Πετραλιάς υπήρξε ο μεγάλος δάσκαλός μου, που με μύησε στο ολυμπιακό κίνημα και στα της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής.

Λεϊκίντιος, πανέυπνος, γαλαντόμος, ήταν ένας από τους τελευταίους -μαζί με τον Αποστόλο Πι-κολαίδη και τον Νίκο Βλάχο- μεγάλους άρχοντες του ελληνικού αθλητισμού και του Ολυμπιακού κινήματος. Υπήρξαμε ακάριστοι συνεργάτες καθ' όλο το διάστημα που μεσολάβησε, από τις αρχές του 1975 μέχρι τον θάνατό του, στα τέλη του 1977.

Του οφείλω πολλά και δεν θα τον ξεχάσω ποτέ.

Νίκος Φιλάρετος,
μέλος Δ.Ο.Ε. για την Ελλάδα

Για τον Επαμεινώνδα Πετραλιά και το έργο του μιλούν άλλοι. Σπουδαίοι άνθρωποι, καταξιωμένες προσωπικότητες, στη χώρα μας και τον κόσμο. Τηρώντας τις αρχές και τις αξίες που μας κληροδό-ησε, δεν θα θέλαμε να προσθέσουμε πολλά.

Ο πατέρας μας υπήρξε άνθρωπος εύψυχος και ευαίσθητος που αγάπησε την οικογένειά του, την πα-τρίδα του, τον αθλητισμό και τον ολυμπισμό. Ένας οραματιστής ευπατρίδης, που από όποια θέση βρέ-θηκε, αγωνίσθηκε με τόλμη και σύστημα για τη θεμελίωση του σύγχρονου ελληνικού αθλητισμού και τη διάσωση του κλασικού ολυμπιακού ιδεώδους.

Επιπίστεψε έγκαιρα τη σταδιακή παρακμή του ολυμπισμού με την πολιτική εκμετάλλευση, την εμπορευματοποίηση, τη χρησιμοποίηση τεχνικών μεθόδων και ουσιών για την παραγωγή υπεραθλη-τών, τη μετατροπή των Ολυμπιακών Αγώνων σε εμπορικό θέαμα... Και για τη διάσωσή του, συντάχθη-κε με πάθος στα πλευρά του αείμνηστου Κωνσταντίνου Καραμανλή του οποίου υπήρξε συμμοσθητής, φί-λος και συνεργάτης. Ήταν εκείνος που μετέφερε στον τότε πρόεδρο της Δ.Ο.Ε. Lord Killanin την ιστο-ρική πρόταση του Κ. Καραμανλή για τη μόνιμη τέλεση των Ολυμπιακών στην πατρίδα μας. Ήταν ίσως πολύ αργά. Ή πολύ νωρίς. Η πρόταση, ως γνωστόν, απορρίφθηκε. Μα δισσώθηκε η τιμή της Ελλάδας που γέννησε το ολυμπιακό πνεύμα...

Ευχαριστώντας όλους όσους συνέβαλαν στην έκδοση του λευκώματος αυτού, θα θέλαμε να μοιρα-στούμε μαζί σας την τελευταία παρακαταθήκη του πατέρα μας: "Όταν θα έχουν καταργηθεί όλοι οι -ισμοί, όταν θα έχουν εκπέσει όλα τα ιδανικά που θερμαίνουν τις ανθρώπινες κοινωνίες, ο Ολυμπι-σμός θα εσκόλουθε να λημπεί, να θερμαίνεται και να ενώνει ανθρώπους, λαούς και έθνη, επειδή πι-στεύει στον άνθρωπο ως 'πόντων χρημάτων μέτρον' και επιδιώκει τη βελτίωση του σώματος και του πνεύματος του...".

Στους σημερινούς χαλεπούς καιρούς που το πρωταγόρειο ρητό φαίνεται να έχει αντιστραφεί σε "πόντων ανθρώπων μέτρον χρήμα", η ολυμπιακή αυτή παρακαταθήκη του Επαμεινώνδα Πετραλιά, απο-τελεί ένα φως στον γκρίζο ορίζοντα...

Εκείνος, πάντως, έπραξε το καθήκον του. Και η ψυχή του, σίγουρα, μαζί με τις ψυχές όσων αγάπη-σαν τον κλασικό ολυμπισμό -από τον Ίφίτο ως τον Κουμπερτέν- που περιφέρονται τις νύκτες στην Ιε-ρά Άλτη και τον Κρόνιο λόφο, θα αγάλλεται ακούγοντας τον αγέρα που, περνώντας μέσα από τις σπα-σμένες κολώνες του ναού του Δία, σφυρίζει το τραγούδι του Τυρταίου:

"ουδέ πατέ κλεις εσθλόν απόλλυται ουδ' όνομα αυτού
αλλ' υπό γης εών γίγνεται σθάνοτος..."

(δεν χάνεται η δόξα του καλού ανθρώπου ούτε το όνομά του,
αλλά ακόμη και κάτω από τη γη όταν βρεθεί, παραμένει σθάνοτος...)

"Θυκ έστι πασι τούδε
κάλλιον γέρος
η πατρός εσθλού καγαθού
πεφυκέναι"

(δεν υπάρχει μεγαλύτερη
ευτυχία για τα παιδιά
από το να έχουν τιμία
και καλό πατέρα...)

Ευριπίδης, "Ηρακλειδείς"

Φάνη Πάλλη-Πετραλιά, Τίτη Ψιλακη-Πετραλιά
Φεβρουάριος 2003

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ	15
Η ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ ΠΕΤΡΑΛΙΑ	35
ΕΛΛΑΔΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ	37
ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΘΜΙΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ	39
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΦΙΛΑΘΛΩΝ	47
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ	55
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ	63
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	73
ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΕΝΘΥΜΗΜΑΤΑ	85
ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑ	103
ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ	105
ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ	117
ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	131
ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ	138
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ- ΠΗΓΕΣ- ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	141

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

«Πάντα γελαστός, πάντα καλωσυνάτος κι ανοιχτόκαρδος,
με αστείρευτο χιούμορ, με ένα καλό λόγο για όλους,
δραστήριος, ακινητός, ακούρατος. Γαλαντόμος και ιπποτικός
προς τις κυρίες, απόλυτα γνώστης του SAVOIR-VIVRE
και πιστός κριτής του τύπου και του πρωτοκόλλου,
με μια λέξη ένας αξιολάτρευτος άνθρωπος.
Αυτός ήταν ο Επαμεινώνδας Πετραλιάς, ο "Νάντας"
όπως τον ήξεραν όλοι οι φίλοι του, Έλληνες και ξένοι.»

Νίκος Φιλόρετος,
Πρόεδρος Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας

Θάνας Ν. Πετραλιάς (1881-1953).

Οι ρίζες

Οι μακρινές ρίζες της οικογένειας Πετραλιά ανάγονται στο Παλιό της Σαλαμίνης. Στο αρχείο και τη βιβλιο των εκεί εγγενών, κάτω από το οικοδόμημα της οικογένειας, αναφέρονται τα παρακάτω: «Ιωάνη Ραούτ ο Σαρακαρής ηρέλαιο να βαπτισθή και ο κόρης Ρονγίηρος, Νορμανδός Αντίμαυλός της Σαλαμίνης κατά το 1260-διὰ την εμμένειαν αυτού προς την Αγίαν Πίστην του έδωσε το όνομα του Πετραλιά». Αργότερα, η οικογένεια διασπάρθηκε στο Παλιό, στο Σαλίμι και στην Πελοπόννησο της Ελλάδας.

Ένα από τα πρώτα μέλη του τρίτου κλάδου της οικογένειας, έφθασε στη χώρα στα τέλη του 17ου αιώνα με τον Μαροζίνη (1618-1694), βενετό ναύαρχο και δούλη, ως μισθοφόρος των Βενετών. Υπηρέτησε ως αξιωματικός της βενετικής φρουράς της πόλης Γλαρινέζας (Κυλλήνη) της Ηλείας και ο γάμος που συνήψε εκεί με Ελληνίδα ορδόδοξη αρχοντικής οικογένειας του στέρισε τους πέντε εγγενείς που κατείχαν οι καθολικοί πρόγονοί του. Το χρονικό των εγγενών του Παλιού αναφέρει σχετικά τα εξής: «ο Σελαιδής Πετραλιάς, κοντοπέρης της Βενετίας, μεταβίβας υπό τον Μαροζήνη εις την Ελλάδα και νυμφευθείς ηρχισαμένη εγκατέλειπε την Αγίαν Καθολικην Πίστην και διά τούτο διεγράφη από το δένδρον της οικογένειας». Λόγω της αποκήρυξης αυτής, δεν ακολούθησε τους Βενετούς της Πελοποννήσου μετά την εκδίωξή τους από τους Τούρκους κι έτσι η οικογένεια Πετραλιά αποστάει ρίζες στον ελληνικό χώρο.

Προς του αυτού του μακρινού προγόνου ήταν ο ομώνυμος Σελαιδής Πετραλιάς (γεν. 1715), ο οποίος θεωρείται γενάρχης της οικογένειας Πετραλιά στην Ελλάδα και εγγονός του ο Αντώνιος Πετραλιάς (γεν. 1745) που διετέλεσε δημογέροντας Δίβρης και ήταν «πλοιοκύβος εγκατεστημένος εν τη πολύγνη Δίβρη της Λαμίας εν ολίγη οικοδομήσει εκτός της κομποπόλεως παρά την σπηλιόην δύο ποταμίσκων...». Ο Αντώνιος Πετραλιάς απέκτησε χηματα σε όλη την πεδινή και ορεινή Ηλία και νυμφεύθηκε την Λοίμω Σαν-διοπούλη. Καθώς του γάμου τους ήταν δύο γιοι, ο Ιωάννης και ο Αγγελής Πετραλιάς, καθώς και τρεις κόρες.

Ο δεύτερος από αυτούς, Αγγελής (1780-1868), αρχηγός του κλάδου της οικογένειας Πετραλιά στον Πύργο, διέτερε και μισθοδοτούσε σε όλη τη διάρκεια του Αγώνα της Ανεξαρτησίας εκατό στρατιώτες που βρισκόνταν υπό την ηγεσία του στρατηγού Σωτήρη, πρόσφερε πόλεμοφάρμα και περισσότερα από 100.000 γροσια για τη στήριξη των προσπαθειών των Κολοκοτρώνη, Καραϊσκούλη, Ζαΐμη και Λόντου και μετέτρεψε τους ιδιόκτητους αλευρόμυλούς του σε πυρειδοποιεία. Έλαβε μέρος στις μάχες της Τριπόλης, της Πάτρας, των Δερβενακίων κ.α.

Ο Ιωάννης Πετραλιάς (1774-1822), αδελφός του Αγγελή και γυνάικης του κλάδου της οικογένειας Πετραλιά στην Πάτρα, παντρεύτηκε την Ελένη Μουστζίνου, ανηψιά του μετά τη Μάχη. Από το 1800 εγκαταστάθηκε μαζί με τον αδελφό του στην Άνω Πόλη της Πάτρας. Στη διάρκεια της Επανάστασης έστειλε την οικογένειά του στο Λιβόρνο, ενώ ο ίδιος πήγε μέρος στον Αγώνα και μετέτρεψε τους αλευρόμυλούς του σε πυρειδομύλους. Σκοτώθηκε σε ενέδρα των Τούρκων στα Τριπόταμα το 1822, ενώ μετέφερε πολιορκηδία στον Κολοκοτρώνη.

Προς του ήταν ο Αθανάσιος Ι. Πετραλιάς (1806-1848) που απέκτησε πέντε παιδιά μεταξύ των οποίων τον Νικόλαο (1848-1908). Αυτός αποδόσε στην Αγγλία και νυμφεύθηκε την Κωνσταντία Σταμπάδοι, κόρη του Μεσολογίτη αγωνιστή Δημητρίου Σταμπάδου, ο οποίος, από το 1832, εμπορευόταν στην Πάτρα. Ακολούθησε έναν από τους αδελφούς του στις ιταλικές και εμπορικές ενισχύσεις του, τιμήθηκε με διακρίσεις και ανέπτυξε ευρεία φιλανθρωπική δράση (υπήρξε μέλος του Αδελφάτου του Βρεφοκομείου, της Λιμενικής Επιτροπής και του Λογισμίου Πατρών, συνιδρυτής της Νοσητερικής Σχολής Ατόκων Παίδων και πρόεδρος του Συλλόγου Εισογερικού Εμπορίου).

Ο Θάνας Ν. Πετραλιάς (1881-1953), γιος του Νικόλαου Αθ. Πετραλιά και εγγονός του Αθανασίου Ι. Πετραλιά, αποδόσε στην Ελλάδα και την Αγγλία και κατά την περίοδο 1902-1903 εργάστηκε στο παράστημα της Τραπεζής Αθηνών στα Χανιά, όπου γνωρίστηκε με τον τότε Υπάτο Αρμοστή της Κρήτης πρίγκιπα Γεώργιο και

Η Πουη Κρημνιόη-Πετραλιά με τους γιους της, Νίκο και Εμμανουέλη.

τον Ελευθέριο Βενιζέλο. Εξελέγη βουλευτής Αχαΐας στα 1910 και 1920 και ακολούθησε τον έκπτωτο Κωνσταντίνου και στις δύο εξορίες του (κατά τα διαστήματα 1917-1920 στην Ελβετία και 1922-1923 στην Ιταλία)".

Ο Θάνος Ν. Πετράλιας, «γνωστός των Πατρών μεγαλέμπορος και της εκεί πολυτενομένης πατρισταχούς οικογένειας βλαστός, αντήλλαξε διατύλιον αρχαϊκόνα με την αεινήν και χαριτωμένην κόρην Φάνην Κρημιώδη», τον Σεπτέμβριο του 1906. Δύο μόλις μήνες αργότερα, τον Νοέμβριο του 1906, η εφημερίδα Πελοπόννησος -στο φύλλο της 12ης Νοεμβρίου- περιγράφει την τέλεση των γάμων τους ως εξής: «Εντός περιβάλλοντος ανθέων καλλωνής οδών νεότητος και αρωμάτων ευφρενείας και αβρόχτηρος πλεωκυμένου υπό φαιδρότητας και χάριτος υπό τις ενσχύς τας διαπύχους των παρισταμένων ετελειώθησαν οι γάμοι της χαριτωμένης και ευ ηγμένης εις μόρφωσιν και ανατροφήν δεσποινίδος Φάνης Β. Κρημιώδη μετά τον προδευτικό όσο και στυμπαϊκός νεαρού Θάνου Πετράλια [...]. Μετά την τέλεσιν του μυστηρίου επηκολούθησαν χορευτική εαυτοίς [...]. Από τον γάμο προέκυψαν δυο γιοι, ο Εσταμνιώδης και ο Νίκος. Η Φάνη Πετράλια έγραψε σε ιδιωτικό σημείωμά της: «Αρραβωνιάσθην 14 Σεπτεμβρίου 1906. Υπανδρεύθην εις τας 11 Νοεμβρίου 1906. Ο Νάυτας εγεννήθη εις τας 12 Αυγούστου 1907. Ο Νίκας εγεννήθη εις τας 12 Ιουλίου 1909».

Από τις πραγματικές ελπίδες του Εσταμνιώδη Πετράλια.

Ο Εσταμνιώδης με τον αδελφό του Νίκο.

Πάτρα, Ιούλιος του 1937. Η οικογένεια Πετράλια φωτογραφείται σε άκληρη σύνθεση με τον αδελφό Γεώργιο, μακριά από αυτήν της. Η φωτογραφία φέρει ιδιωτική επιγραφή των ιδιογράφων.

Από την αθηναϊκή δημοκρατία στο Ελσαρ. Πετράλοι και η γυναίκα του ηλικιωμένη.

Νεανιαία ελθρήματα τον Εσπρί: Πιερ-Ουίλιαμ.

Από τον Ελληνοϊταλικό πόλεμο του 1940:
Ο Ελλην. Πιρραλιός στο Κέντρο Αεροπορίας Ιταλίας.

Συντομία, υπ' 1940, στο μέγαλο.

[illegible]

Η αθλητική κίνηση στη γενέθλιο πόλη

Σύμφωνα με τα επίσημα έγγραφα του, ο γιος του Θάνου Επαμεινώνδας γεννήθηκε στις 25 Αυγούστου 1908 στην Πάτρα, μια πόλη που, στις αρχές του 19ου αιώνα, κοσμοπολίτικα και πολιτισμικά, ήταν ήδη η «δευτεροβάσια της Ελλάδος πόλη». Διέθετε όλα τα βασικά χαρακτηριστικά ενός αστικού κέντρου, μεταξύ των οποίων και η αθλητική κίνηση. Όπως το τρέτο σε μέγεθος αστικό κέντρο της εποχής (50.000 περίπου κάτοικοι) ήταν ως τα τέλη του 19ου αιώνα κρήνη και σε αριθμό αθλητικών σωματείων (7 συνολικά) μετά την Αθήνα και τον Πειραιά, στην ίδια θέση με την Ερμούπολη. Το 1877 ιδρύθηκε Σκοπευτήριο σε οικόπεδο πίσω από τον ναό του Αγίου Ανδρέα ενώ υπαρχε αθλητικό σύλλογος κατογράφεται στην Πάτρα από το 1880-1890, επρόκειτο για την «Αγίαδο παλαίστρα», παλαιότερα γνωστή ως «Γυμναστήριον Αζαθιμιάς».

Η πόλη διέθετε δημόσιο γυμναστήριο από το 1884, στον χώρο που σημερινό δικαστικό μεγάρου και το 1891 νέος της πόλης ίδρυσε τον Παναχαϊκό Γυμναστικό Σύλλογο, ο οποίος «[...] έδωσε στα μέλη του τις δυνατότητες να ασχοληθούν με τη γυμναστική, με τον πάλο, με την κολύμβηση, με την κωπηλασία, με την ποδηλασία και τη σκοποβολή [...] Δεν απέβλεπε όμως ο Παναχαϊκός μόνο στη σωματική άσκηση της πατριώτης νεολαίας. Επιδίωξε να συντελέσει και στην πνευματική ανάπτυξή της. Για τον σκοπό αυτό ίδρυσε βιβλιοθήκη, φροντιστήριο ξένων γλωσσών, εσπερινή γυμναστική σχολή και σχολείο μουσικής. Από μαθητές του σχολείου αυτού αναδείχθηκαν Μιάντα όταν ήταν αυθηγή στην Πάτρα η έλλειψη φιλαθλονικίας [...]». Ο Παναχαϊκός Γ.Σ. υπήρξε από τους πρώτους συλλόγους οι οποίοι προέβλεπαν στο Καταστατικό τους τη δυνατότητα εγγραφής γυναικών ως μελών τους και συνεπείρουν αποτελεσματικό μέλλον: το 1893 αριθμούσε 507 μέλη και 86 εισήρους και δύο χρόνια αργότερα, 560 μέλη και 180 εισήρους.

Μέλη του Παναχαϊκού Γ.Σ. αποσταθίσθηκαν το 1894 για να ιδρύσουν τη Γυμναστική Εταιρεία Πατρών ενώ στη συνέχεια και το γόμο του ενθουσιασμού που προηγήθηκε και ακολουθήσε τη διοργάνωση των πρώτων σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων, η πόλη

απέκτησε επίσης Όμιλο Σκοπευτών, Ποδηλατική Ένωση και Σύλλογο Πεζοπόρων.

Στο πλαίσιο της προετοιμασίας για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1896 και συγκεκριμένα στη διάρκεια δοκιμαστικών αγώνων που διεξήχθησαν στην Πάτρα για την επιλογή αθλητών γεννήθηκε και η ιδέα για την ένωση των ελληνικών αθλητικών συλλόγων, η οποία υλοποιήθηκε αργότερα με τη συγκρότηση του Συνδέσμου Ελληνικών Γυμναστικών Αθλητικών Σωματείων. Υπογράφηκε μάλιστα τότε και (20 Φεβρουαρίου 1895) και σχετικό πρωτόκολλο από τους εκπροσώπους των συλλόγων Πανελληνίου, Παναχαϊκού, Γυμναστικής Εταιρείας Πατρών, Πανατολικού και Εθνικού.

Και οι δύο πατρινοί σύλλογοι συμμετείχαν στα Τίγνα του 1894 και τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1896 στην Αθήνα, στους οποίους χροσός ολυμπιονίκης αναδείχθηκε ο μαθητής Νικ. Ανδριακόπουλος (του Παναχαϊκού Γ.Σ.) στην αναρρίχηση επί κλίμακας. Ο Ανδριανός Πεπινός ήταν δεύτερος στα 500 μ. της κολύμβησης και ο Στέφανος Χριστόπουλος της Γυμναστικής Εταιρείας Πατρών ήταν τρίτος στην κολύμβηση επί κλίμακας. Την περίοδο των επινικίων των Αγώνων, οι εφημερίδες κατέγραφαν την είδηση ότι διαγρόφος της πόλης, μέλος της οικογένειας Πετρουλά, φιλοξένησε μεταξύ άλλων επιφανών πολιτών της Πάτρας τον ολυμπιονίκη Νικ. Ανδριακόπουλο, τον Ελβετό ολυμπιονίκη της γυμναστικής Schuster και τους Αμερικανούς αθλητές που ταξίδευαν πίσω στη χώρα τους μέσω του λιμανιού της Πάτρας. Το 1906, στη Μεσολιμνιάδα της Αθήνας, ο Πατρινός Α. Τίφαςλος επανέλαβε τον όθλο να διακριθεί η πόλη του με τη νίκη του στο αγώνισμα της άρσης βαρών.

Η ποδηλασία, η πεζοπορία και το ποδόσφαιρο ήταν εξόχως γνωστές αθλητικές δραστηριότητες στην Πάτρα των πρώτων δεκαετιών του 20ού αιώνα ενώ το πρώτο tennis club ιδρύθηκε εκεί το 1908, με προπονησία των ξένων προξένων στην πόλη. Το 1914 οι δύο βασικοί Πατρινοί σύλλογοι, ο Παναχαϊκός Γ.Σ. και η Γυμναστική Εταιρεία Πατρών, συγχωνεύθηκαν αποτελώντας την Παναχαϊκή Γυμναστική Ένωση και το 1933 ιδρύθηκε η Ένωση Αθλητικών Πατρών.

Από τη Βαλκανική Διοτιφυλάκη
τὸν Ἑσπερ. Περικλῆ.

COMITÉ INTERNATIONAL OLYMPIQUE

Me Spyridonios Kyprianou
Membre pour la Grèce
Election : 1979

Adresses :
 Privée : 80a, rue Polytiercho-toukatin
 Bureau : 10, rue du Stade
 inconnue Laimon
 Athènes (Grèce)

Signature :
Le président :

SAARHEIM
GIASTEAIEN
ETAPIDA
— ■ —
1925

E. H. E. 7 April 1948-71
 ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ
 Ο Κ: ΠΙΣΤΟΛΙΔΗΣ
 ΕΠΙΘΕΤΟΝ: ΧΑΡΜΟΥΣ
 ΣΤΑΘΟΣ: ΠΑΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙ
 ΤΟΙΣ ΑΓΓΛΙΚΟΙΣ: ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΔΕΛΟΣ
 ΤΟΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΙΣ: ΤΟΠΛΕΡΟΣ ΔΕ
 ΤΟΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙΣ: 214
 ΤΟΙΣ ΑΡΑΒΟΙΣ: 7120
 ΟΙΣ ΕΛΛΗΝΕΣ: ΜΕΤΕΝ ΕΠΙΧΑΡΕΤΗ
 7120

[illegible][illegible]

ROYAUME DE GRECE
MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES

MINISTRE DE SERVICE
PASSEPORT DIPLOMATIQUE

N° 2568

Nous, Ministre des Affaires Etrangères, prions les Autorités civiles et militaires des Pays amis et requestons Celles du Royaume de Grèce de le laisser passer librement. L. HANNINAKIS **MINISTRE**,
Agencé.

se rendent à l'étranger : HELLEN, ITALIE, SUISSE

et de lui prêter en cas de besoin toute aide et assistance qui dépendent d'Elles.

Ce passeport est valable pour 10000 SOUS en or pour un voyage de 15 JOURS le 15 Janvier 1922
Valable à Athènes le 20 Octobre 1921

Le Ministre des Affaires Etrangères et p.a.
Le Chef du Personnel

P. APPARIS POULOS
Ministre Provisoire

Signature à porter : P. Apparis

Εθνική Υπηρεσία Διερεύνησης των Επικ. Πειραμάτων και το Υπουργείο Εξωτερικών για την παύση της από Αρμενία της Γαλλίας και της Γερμανίας το διάστημα 1951-1952

Ἐν Ἀθηναῖς, - 27 52 Ἰανουαρίου 1959

Ἐλλογιζόμετε κύβριε Ἐκαρινόβια θ. Πατριεῖδε,
 τέκνον ἐν κυρίῳ ἀγαπητόν τῆς ἡμετέρας Πατριότητος, χάρις
 εἰς σοὶ καὶ εἰρήνη κατὰ Χριστόν τοῦ ἐξῆλθεν τεχθέντος.

Ἰατρικαίον ματ' ἀγάπη τέος ἀγαπᾷς εὐχῆς ὅς διει-
 βῶσιν ἡμεῖς ἐν κυρίῳ εὐαγγελίῳ τῷ ἐκτισμένῳ τῆς ἀμαρτίας
 ἡμεῖς πλῆρεις ἰσχυρίων, ἱεροὶ ἐκδομένοι ἐκδοθῆναι
 ὅτιν ἐκταρῶν τὴν γαίαν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Γεννη-
 θέντος καὶ τῆς ὑμῶν Ἐπιφανέντος Σωτῆρος ἡμεῖς καὶ
 τέος ἀγαπῶντας ἡμεῖς ἐκδοθῶμεν.

Ἀποκρίσας ὅθεν καὶ τῷ κατὰ διανόησιν ἑαυτοῦ
 οἱς ἀποδοῦναι τῆς Πατριάρχης ἡμεῖς εὐλογίας, προσει-
 σιχόμεθα καὶ τὸν ἀρεσκόμενον νῦν σὺν τῷ ἐκτισμένῳ
 φορὸν παρκομῶν καὶ ἁπάντων ἐκταρῶν.

ἐκδοῦναι τῆς ἐκδοῦναι
 70 Ἀποδοῦναι

Εγκύκλιο του πατριάρχη Αντιοχείας
προς τον Επισκ. Πετρουλίτη τον Ιανουάριο του 1959

Τα αθλητικά ενδιαφέροντα του Επαμεινώνδα Πετρουλά

Ο Επαμεινώνδας Πετρουλάς, συμμετέχοντας από πολύ νωρίς ηλικία στην αθλητική κίνηση της γενέτειράς του, ζώντας στη συνέχεια στη διετία Ειρήνη και ολοκληρώνοντας τελικώς τις εγκύριες σπουδές του στην Αθήνα του Μεσοπολέμου, πείσθηκε από νομής για τα αγαθά της σωματικής άσκησης και ανέπτυξε ο ίδιος αθλητική δραστηριότητα. Διεκρίθηκε ως αθλητής στίβου και πετοσφαίρισης του Πανελληνίου Γ.Σ., υπήρξε χιονοδρόμος, ορειβάτης, κολυμβητής και κωπηλάτης καθώς και μέλος της ομάδας υδατοσφαίρισης του Ναυτικού Ομίλου Πατρών και προπονητής του ίδιου αθλήματος (1928-1933).

Το ενδιαφέρον του για τα αθλητικά διευθετήθηκε και στην αθλητική ανθροπολογία ήταν επί σειρά ετών υπεύθυνος της αθλητικής στήλης της εφημερίδας «Νεολόγος Πατρών», μιας από τις δύο μεγάλες καθημερινές εφημερίδες της Πάτρας κατά το πρώτο ήμισυ του

20ού αιώνα. Ο «Νεολόγος» κυκλοφορούσε για πρώτη φορά στις 15 Αυγούστου 1894 και ιδρύθηκε ο ανταποκριτής του αθηναϊκού «Λατρεως» Ιωάννης Παπαδόπουλος, ο οποίος και είχε τη διεύθυνση μέχρι τον θάνατό του, το 1948.

Ο «Νεολόγος» κυκλοφορούσε στους νομούς Αχαΐας, Ηλείας και Αιτωλοακαρνανίας, απευθυνόταν κυρίως κατά κύριο λόγο στον αστικό πληθυσμό της Πάτρας. Τα τοπικά νέα δεν μονοπολούσαν το ενδιαφέρον της εφημερίδας, η οποία κύλιε πλήρως την εθνική και διεθνή ειδησεογραφία -με ανταποκριτές στην Αθήνα και βάσει των τηλεγραφημάτων των ειδησεογραφικών πρακτορείων-, ενώ παρακολουθούσε με συνέπεια και τα δημοσιεύματα των διεθνών Τύπων. Μεταξύ των εντοικών ανηρχιστών του «Νεολόγου» συγκαταλέγονται οι Παύλος, Τραυλάντων, Πολέμης, Σιαλιανός κ.ά.

Πεδία αθλητικής δράσης

Η πίστη στα ολυμπιακά ιδεώδη και η αγάπη του για τον αθλητισμό οδήγησε τον Επαμεινώνδα Πετρουλά να αναλάβει μια σειρά από διοικητικές ευθύνες, με στόχο τη δημιουργία υποδομής για την ανάπτυξη του. Χαρακτηριστική είναι η δήλωσή του με την ευκαιρία της ανάλυσης αθλητικών της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού το 1961: «θα ερχαίτο με ζήλον διά τον αθλητισμό μας».

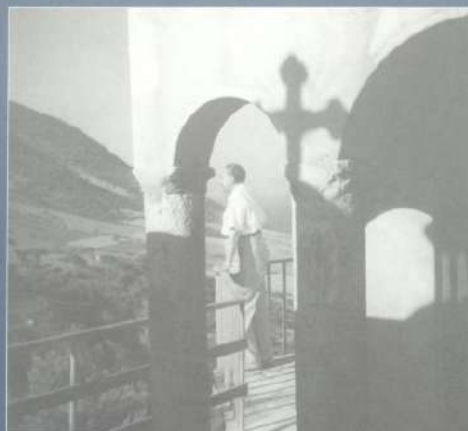
Υπήρξε γενικός γραμματέας της Πανελληνίας Πατρών (1929), ιδρυτικό μέλος του Ναυτικού Ομίλου Πατρών, μέλος του Δ.Σ. και αντιπρόεδρος (1938-1968) της Ελληνικής Κολυμβητικής Ομοσπονδίας Φιλάθλων (ΕΚΟΦ), σύμβουλος και αντιπρόεδρος του Ελληνικού Ορειβατικού Συνδέσμου (1938-1970) και ιδρυτής του αντίστοιχου τμήματος Πατρών, μέλος του Γνωμοδοτικού και του Ελεγκτικού Συμβουλίου Αθλητισμού, της Εξουκλητικής Συμβατικής Αγορής, της Νομαρχιακής Επιτροπής Εξουκλητικής Συμβατικής Αγορής, της Θεσσαλίας Αγροτικής, της Ε.Θ.Ε., αντιπρόεδρος του Δ.Σ. του Οργανισμού Προγιννασίων Αγίων Ποδοσφαίρου, μέλος του Π.Α.Ο., γενικός γραμματέας Αθλητισμού στο Υπουργείο Προεδρίας (12/1961-7/1963) καθώς και γενικός γραμματέας της Διεθνούς Επιτροπής των Μεσογειακών Αγώνων (Δ.Ε.Μ.Α.) για δώδεκα χρόνια.

Εργάστηκε για περισσότερα από τριάντα χρόνια για τον Ολυμπισμό, ως μέλος, γενικός γραμματέας (1969-1974) και α' αντιπρόεδρος της Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων. Η πίστη του στη συμβολή της εκπαίδευσης στην ανάπτυξη του αθλητισμού ενέπνευσε το σταθερό του ενδιαφέρον για τον θεσμό της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας, της οποίας ανέλαβε την προεδρία το διάστημα 1970-1974. Κατά τη διάρκεια της θητείας του, χάρις στον ενθουσιασμό, την αφοσίωση και τις άοκνες προσπάθειές του, η Ακαδημία αναδείχθηκε σε ένα εξαιρετικό σχολείο των μελλοντικών προέδρων του ολυμπιακού πνεύματος σε διεθνή κλίμακα.

Το 1973, η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή απένειμε στον Επαμεινώνδα Πετρουλά το Ολυμπιακό Δίπλωμα Αξίας (Olympic Diploma of Merit) και δύο χρόνια αργότερα, κατά τη διάρκεια της 76ης Συνόδου της, τον ανέδειξε στις τάξεις της, εκλογής ενδεικτικής της εκτί-

μησης που έλαβε στους κόλπους του ολυμπιακού κινήματος. Ήταν δε αυτός που το 1976 επέδωσε στον πρόεδρο της Α.Ο.Ε., Lord Killanin, την επιστολή του τότε πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Καραμανλή με την πρόταση της Ελλάδας να στεγάσει μόνη τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Ευαγγελία και Νίκη Παπαδάκη, Σαντορίνη 1948.

Το ζεύγος Παπαδάκη σε ξεφτισμένη εικόνα, Σαντορίνη 1957.

Οικογένεια Ευαγγελίας Παπαδάκη, περί τα τέλη της δεκαετίας 1960.

Λοιπά βιογραφικά στοιχεία

Ο Επαμεινώνδας Πετραλιάς προσχγγμένος από μια οικογένεια με πλούσια δράση στον πολιτικό και κοινωνικό στίβο, επέλεξε να σπουδάσει νομικά στην Αθήνα και εργάστηκε ως δικηγόρος στον Άγιο Πέτρο και στο Συμβούλιο Επικρατείας. Υπήρξε νομικός σύμβουλος του Νοσοκομείου Παιδών «Αγία Σοφία» και του Νοσοκομείου Αιτημάτων και Αποκαταστάσις Τραυματιών και Αναπήρων «Άγιος Παύλος», καθώς επίσης γενικός γραμματέας της «Φωνέας του Στρατιώτη» από το 1940. Μεταπολεμικά ίδρυσε «Πρεβαντόσημο» στην Κηφισιά, υπό την αιγίδα του Λιθινού Εξηγού Σταυρού, για την περίθαλψη απόρων παιδών.

Σύμφωνα με τις κρατούσες αντιλήψεις της εποχής, η επαγγελματική του δραστηριότητα «συγκρούσαν» καμιά φορά με την περιβάλλουσα ενσχολήσή του με τον αθλητισμό. Χαρακτηριστικό είναι το επεισόδιο που προκλήθηκε όταν πρόεδρος των Ελλήνων προκλήθηκε να παρακολουθήσει αγώνες κολύμβησης και υδατοσφαίρισης στους οποίους λάμβανε μέρος και ο Επαμεινώνδας Πετραλιάς. «[...] Εξήκουσε τη θέμδα [...] ευδαιμονίσματα ανυπόδητος και με οίκα ενόσιον χαλιδών θεατών [...] Πρόκειται δι' απαράδεκτον εκτροπήν να μμειώθε τους άναν ενδραστής αθλοημένους [...]».

Μετά τον γάμο του με την Νίνα-Ουρανία Αυλωνίτου, με την οποία απέκτησε δύο κόρες, αγάπησε ιδιαίτερα τον τόπο καταγωγής της, τη Σκόπελο, και διατήρησε σε όλη του τη ζωή στενούς δεσμούς με το νησί. Ανάμνηση της μακροχρόνιας παρουσίας του εκεί αποτελεί η επίσημη θετική διοργάνωση των «Πετραλιών», πολιτιστικών και αθλητικών εκδηλώσεων με έμφαση στον σχολικό αθλητισμό.

Μεταξύ των διακρίσεων που συγκαταλέγονται οι ακόλουθες: Ταξιστής του Φοίνικος, Χρυσός Σταυρός Γεωργίου Α', Ασημένιος Σταυρός Αγ. Γεωργίου και Ταξιστής του τόγματος του Αγ. Κωνσταντίνου, τρία στρατιωτικά μετάλλια Εξαφών Προέδρων, Ταξιστής του τόγματος Αξίας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Ιππότης του Τόγματος Αξίας της Γννδας, Μεγαλόσταυρος Πέτρον και Παύλον Πετραρχίου Αντιστάς κ.α'. Έφυγε από τη ζωή αιονία, τον Νοέμβριο του 1977, σε ηλικία 69 ετών.

Ο Επαμ. Πετραλιάς με τις κόρες του Φάνη και Τίτη.

Γράφτηκε για τον Επαμεινώνδα Πετραλιά

«[...] Ο Επαμεινώνδας Πετραλιάς, [...] υπήρξε ένας από αυτούς που πίστευαν πως ο αθλητισμός είναι ένας κοινωνικός παράγων πολύ μεγάλης σημασίας για τους νέους και γενικότερα για τον άνθρωπο και εργάστηκε με έναν ακατάβλητο ενθουσιασμό για την ιδέα αυτή πάνω από μισό αιώνα.

Από τα πρώτα παιδικά του χρόνια στην Πατρα, ασχολήθηκε με μοναδική ονόηση με τα σπορ και πολύ γρήγορα διακρίθηκε στην κολύμβηση και το πόλο. Στη συνέχεια, τόσο στην Ελβετία όσο και στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, κατά τη διάρκεια των σπουδών του, δεν σταμάτησε ούτε μία μέρα να ασχολείται με μοναδική δραστηριότητα με τον αθλητισμό γενικότερα.»

Εφημερίδα Αθλητική Ηχώ,
25/11/1977

«Ο Νάντας Πετραλιάς υπήρξε στενός φίλος και συμπαθής του Διευθυντού μας, που μαζί μ' άλλους και το σημερινό Κυβερνήτη της Ελλάδας Κ. Καραμουνλή, ετελείωσαν τον 1925 το αγόρα γυμναστήριο Αθηνών.

Στο πέρασμά του απ' τη ζωή σημείωσε μια καταπληκτική σταδιοδρομία.

Εκχωριστή προσπάθεια και δράση έδειξε για την άθληση της νεολαίας στον αθλητισμό, για την οποία δράση του βραβεύτηκε και παρασημοφορήθηκε επάξια πάρα πολλές φορές. [...] Η οικογένεια του Νάντα Πετραλιά αγαπήσε, επίμησε και εξύμνησε τη Σκόπελο. Είναι γνωστή η δράση της Νίνας Πετραλιά για τη διάδοση της λογογραφίας και της παράδοσης και της προβολής του νησιού της σε ανώτερο επίπεδο. Αγάπησε την ομορφη Σκόπελο μ' όλη τη δύναμη της ψυχής του, γι' αυτό

πολλά περιστατικά άφησαν συγκινητικές αναμνήσεις.

Κόπασε το γυναστό πρωτοπόρο πλοίο «ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ» έφθανε στο λιμάνι της Σκοπέλου με εκδρομείς και αρχηγό τον διευθυντή μας σε σύμβουλο της ομοσπονδίας εκδρομικών σωματείων. Ταυτόχρονα μια βάρκα πλεύρισε το βορρά με καπετάνιο τον αξέχαστο λεβέντη τον Νάντα με ναυτικό ηθικό και πανέτοιμο για την εξόρμηση της υποδοχής.

Σε συνεργασία με τη γυναίκα του Νίνα είχαν οργανώσει ομάδες μαθητρών και μαθητών [...] για να ξεναγήσουν τους εκδρομείς απ' όλα τα αξιοθέατα του νησιού, τα παλιά αρχοντικά, τα στενωσόσκα κολυμπήματα, τις φιλόζωνες γειτονιές και το σκοπευτικό κέρασμα με ντόπιο γλυκό δομάσκιννο...»

Εφημερίδα Βόρειοι Ιπποδρόμοι,
κ.κ.

Η ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

Στην ενότητα που ακολουθεί παρουσιάζεται η δράση του Επαμεινώνδα Πετραλιά στην ενεργή αθλητική ζωή και τη διοίκηση του αθλητισμού με τη συνολτική περιγραφή των φορέων, αθλητικών και διακρίσεων, στο πλαίσιο των οποίων δραστηριοποιήθηκε.

Η δράση αυτή, σε ελληνικό και διεθνές επίπεδο, καταγράφεται μέσα από ποικίλο υλικό και πληροφορίες - ομιλίες, αποκόμματα από τον τύπο, φωτογραφίες, αναμνηστικά μετάλλια και άλλα ενθυμιάματα διεθνών αθλητικών διοργανώσεων- που αντλήθηκαν κατά κύριο λόγο μέσα από το προσωπικό του αρχείο. Στην κατεύθυνση αυτή συντελεί και η παράθεση επιλεγμένων αποσπασμάτων από άρθρα στον τύπο και κείμενα του ίδιου του Επαμεινώνδα Πετραλιά.

ΕΛΛΑΔΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

"...Διαπνεόμενος από τα αγαθά φιλαθλα αισθήματα
εργάσθηκε πάντα με πάθος γι' αυτό που πίστευε
καλό, για ένα καλύτερο Ελληνικό αθλητισμό..."

Εφημερίδα Η Καθημερινή,
28/11/1977

ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

N.O.Π.

«Πάντως η Κυριακή 25 Αυγούστου, βρήκε κυριολεκτικώς την Πάτρα ελθκλήρη στην εξέδρα. Ο στόλος σημαιοστέλιστος, τα δε αντιτερπιλλικά που ήσαν αραγμένα μέσα στο λιμάνι, ήσαν κατέφορτα από τα ναυτικά που περίμεναν να χειροκρετηθούν και να ενισχύσουν τους δικούς των...»

Περιοδικό Ναυτικός Όμιλος Πατρών,
έτος Β', αρ. 2, 6/1947

Με κολιμβητική ομάδα, ο «Αχιλλεύς» υπήρχε άπτοια στην Πάτρα από το 1927. Ένα χρόνο αργότερα, τα ποδοσφαιρικά σωματεία των Πατρών «Παναχαϊκή» και «Ολυμπιακός» ίδρυσαν κολιμβητικά τμήματα στα οποία προσχώρησαν και οι κολιμβητές του «Αχιλλεύς». Το 1928, ο Επαμεινώνδας Πετράλιας, ο οποίος τότε ανήκε στην «Παναχαϊκή», παρατήρησε από το Δ.Σ. του σωματείου και προχώρησε στην ίδρυση του Ναυτικού Ομίλου Πατρών (Ν.Ο.Π.). Στον νέο αυτό όμιλο ενεγράφησαν όλοι σχεδόν οι κολιμβητές της «Παναχαϊκής», του «Ολυμπιακού» και του «Αχιλλεύς». Ο Ν.Ο.Π. με πρώτο πρόεδρο τον Σ. Κόλλα, αντιπρόεδρο τον Κ. Νικολάου και ταμίας τον Επαμεινώνδα Πετράλια, εργατίστηκε την πρώτη του βάση-ανάλογη με τις δυνατότητες της εποχής- σε μια μανίνα, στον μόλο Τριάντη, όπου άρχισε η προπόνηση των κολιμβητών του.

Επίσημο γράφο του Ναυτικού Ομίλου Πατρών στη Φιλοφρονία της πόλης. Φθινόπωρο 1930. Διατίθεται ο Εισπ. Πετράλιας με νωτό καπέλο του Ομίλου.

Άρθρο της εφημερίδας «Νεώτερος Πατρις» τον 1933, στο οποίο αναγράφεται η απόδοση του Ναυτικού Ομίλου Πατρών στους Πανελλήνιους Κολιμβητικούς Αγώνες της ίδιας χρονιάς.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

Ο Ν.Ο.Π. ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥΣ
ΚΡΙΣΕΙΣ-ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΤΩΝ ΠΑΤΡΕΛΛΗΝΙΩΝ ΚΟΛΙΜΒΗΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΟΥ 1933

Είκοσι χρονιά, διαρκούντες τον Ναυτικό Όμιλο Πατρών, από τότε ο οποίος με το όνομα «Αχιλλεύς» ίδρύσθησαν τα ποδοσφαιρικά σωματεία των Πατρών «Παναχαϊκή» και «Ολυμπιακός» ίδρυσαν κολιμβητικά τμήματα στα οποία προσχώρησαν και οι κολιμβητές του «Αχιλλεύς». Το 1928, ο Επαμεινώνδας Πετράλιας, ο οποίος τότε ανήκε στην «Παναχαϊκή», παρατήρησε από το Δ.Σ. του σωματείου και προχώρησε στην ίδρυση του Ναυτικού Ομίλου Πατρών (Ν.Ο.Π.). Στον νέο αυτό όμιλο ενεγράφησαν όλοι σχεδόν οι κολιμβητές της «Παναχαϊκής», του «Ολυμπιακού» και του «Αχιλλεύς». Ο Ν.Ο.Π. με πρώτο πρόεδρο τον Σ. Κόλλα, αντιπρόεδρο τον Κ. Νικολάου και ταμίας τον Επαμεινώνδα Πετράλια, εργατίστηκε την πρώτη του βάση-ανάλογη με τις δυνατότητες της εποχής- σε μια μανίνα, στον μόλο Τριάντη, όπου άρχισε η προπόνηση των κολιμβητών του.

Είκοσι χρονιά, διαρκούντες τον Ναυτικό Όμιλο Πατρών, από τότε ο οποίος με το όνομα «Αχιλλεύς» ίδρύσθησαν τα ποδοσφαιρικά σωματεία των Πατρών «Παναχαϊκή» και «Ολυμπιακός» ίδρυσαν κολιμβητικά τμήματα στα οποία προσχώρησαν και οι κολιμβητές του «Αχιλλεύς». Το 1928, ο Επαμεινώνδας Πετράλιας, ο οποίος τότε ανήκε στην «Παναχαϊκή», παρατήρησε από το Δ.Σ. του σωματείου και προχώρησε στην ίδρυση του Ναυτικού Ομίλου Πατρών (Ν.Ο.Π.). Στον νέο αυτό όμιλο ενεγράφησαν όλοι σχεδόν οι κολιμβητές της «Παναχαϊκής», του «Ολυμπιακού» και του «Αχιλλεύς». Ο Ν.Ο.Π. με πρώτο πρόεδρο τον Σ. Κόλλα, αντιπρόεδρο τον Κ. Νικολάου και ταμίας τον Επαμεινώνδα Πετράλια, εργατίστηκε την πρώτη του βάση-ανάλογη με τις δυνατότητες της εποχής- σε μια μανίνα, στον μόλο Τριάντη, όπου άρχισε η προπόνηση των κολιμβητών του.

Εκείνη τη χρονιά, ο ελληνικός στόλος με επικεφαλής το θωρηκτό «Αβρόντις» απέπλεσε στο λιμάνι της Πάτρας. Ο Επαμεινώνδας Πετράλιας άρταξε τη «μοναδική ευκαιρία να τους δείξουμε τι ζήνομε στο κολίμη [...].» και διοργάνωσε τον μεγάλο αγώνα μεταξύ του στόλου και του Ν.Ο.Π. που προσέλασε ολοκληρωτή την πόλη στην εξέδρα. Τον Ιούνιο του 1929, έγιναν οι πρώτες μεγάλες ναυτικές επιδείξεις του Ν.Ο.Π., που περιελάμβαναν ειδική κολιμβήση 50 μέτρων, καταδύσεις και αγώνες υδατοσφαίρισης. Από το 1947, ο Ν.Ο.Π. οργάνωσε Πανελλήνιους Κολιμβητικούς Αγώνες στην Πάτρα με τον τίτλο «Μαραγκοπούλειος», στη μνήμη του επί σειρά ετών προέδρου του, βασιλείου Γ. Μαραγκοπούλου.

Ο Εισπ. Πετράλιας ως Γενικός Γραμματέας Αθλητισμού παρατίθεται με τον Αχ. Γερμανόπουλο, Γραμματέα Προσέλευσης Καθηγητάς και τον Αντών Γκαργκίδη, τότε πρόεδρο του Ν.Ο.Π., εν είσοδω του Ομίλου.

ΕΚΤΙΜΩΝ ΤΑΣ ΕΞΑΙΡΕΤΟΥΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΟΥ

'Ο Ν.Ο. Πατρών' άπένειμεν εις τόν κ. Πετράλιαν δίπλωμα μετά χρυσοῦ μεταλλίου

Την Ιστέραν της παρελ-
θούσης Δευτέρας, κατά την
διαρκείαν των «Μαραγκο-
πούλειων» Αγώνων εις την
Πάτραν, «Αγίου Νικόλαου»

Ναυτικού Ομίλου Πατρών, ο άποστός τῶ Ε-
πας 1929, έφθες, άθλητής τότε,
την συγκροσάσι πλειάδος εκλε-
κτών φυλάδιων σωματιλίων, έ-
θεσε τα θεμέλια του άθλητικού
σωματείου, το οποίο σήμερα, με
την βοήθειαν του Εισπ. Πετρά-
λιας, έχει φθάσει εις την κορυφήν
της αθλητικής προόδου.

Προγράμμιον των Πανελλήνιων Κολιμβητικών Αγώνων Πάτρας-Ερμούπολις, 1930.

ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

1930

«Δ' ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΕΙΑ 1950»

ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

1930

ΠΕΡΙΔΟΜΕΝΑ

ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

1930

ΝΕΑΝΗΚΟΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

1000 - 5000 - 10000 - 15000 - 20000

Ο ίδιος ο Επαμεινώνης Πετράλης διηγήτην το 1947 την ιστορία των Ορίων, καταγράφοντας και τη δική του αθλητική δραστηριότητα:

«Η ιστορία του ΝΟΠ υπό του κ. Επαμ. Θ. Πετράλη»

Την Κυριακήν 30 Ιουνίου 1929 έγιναν οι πρώτες μεγάλες ναυτικές επιδείξεις του Ν.Ο.Π. Το μεγαλύτερον γεγονός για την Πατρίδα τότε, Χιλιόδες κόσμου, είχαν κατέβη στο Μάλο δια να παρακολουθήσουν τους αγώνες. Το πρόγραμμα περιελάμβανε ελεύθερον κολυμβησιν 50 μέτρων, κατεβασείς, σωτηρ-πόλο, διά την ιστορίαν πρέπει να γραφούν ότι η εκκίνησις δύνεταν με πιστόλια, από το κοττερό "Τετζίκα" του τότε προέδρου Σ. Κόλλα και τα τέρμα ήτο μια νηπιτή ευθεία μεταξύ δύο τεχνικών που επέπλεον σαν σημαδούρες!

Αέτης ήτο ο Χάρολ. Παπαδημητρίου. Την απόστασιν των διεπλήυσαν 25 κολυμβηταί σε 6 σειρές. Να και τ' αποτελέσματα με τους 2 πρώτους νικητάς (σύμφωνα με τ' αποκόμματα των εφημερίδων της εποχής εκείνης): Α' σειρά: Διλλέρνιος, Μαχάρας, Β' σειρά: Αραβαντινός, Οικονομούλης, Γ' σειρά: Γεροθανάσης, Πετράλης, Δ' σειρά: Μάρω, Μήραυ, Ε' σειρά: Συναδινός, Αθανασάκης.

Είς τας κατεβασείς, τας ο μακαρίτης Τάκης Αραβαντινός, 3ος ο Φώτιος Οικονομούλης και 3ος ο Χάρολδ Μάρω.

Τέλος, εις το σωτηρ-πόλο συναντήθηκαν οι ομάς των Λευκών με την ομάδα των Κωνών με αποτέλεσμα 7-4 υπέρ των Λευκών. Διαιτητής ήτο τότε ο Μάριος Βαλέρης, παλαιός παίκτης του "Πέλοπος" Σούρης.

Η θρόσις όμως του ΝΟΠ (συνεμενόνεσε και ένα άλλο ναυτικό σωματείο των Πατρών το οποίον ετεκεν τώρησε το 1925-1926 και το οποίον παραδόξως δεν είχε καταβήσεται να σταδιοδρομήση. Στο σωματείο αυτό προσεκήρυσαν γυναικεί κολυμβηταί που ήσαν στην Πανααίχην, σαν τόν Γίκα, Δαραβλή, Φρόγκου, Μπελιέ, Κωνσταντίνου, Οικονομού και άλλαι. Με μεγάλο ζήλο εβόλθυσαν στην προπόνηση και στην αμλίκα προς τον ΝΟΠ. Και έτσι στις 14 Ιουλίου 1929 ετίμαμε την πρώτη συνάντησιν μεταξύ των δύο ναυτικών σωματείων των Πατρών στον μάλω Αγίου Νικολάου. Πρώτα συναντήθηκαν οι δεύτερες ομάδες των συλλόγων. Να οι συνθέσεις των:

ΝΟΠ: Μπουκαούρης, Βλάχος, Τασσούπουλος, Μήραυ, Ξη. Τσιτσιλιάνος, Συναδινός και Ξεστός.

Ποσειδών: Δαραβλής, Αθανασίου, Αλεξόπουλος, Ριζοπούλης, Γκοινός, Γκιουρτζιάν. Επικολούθησαν η συνάντησις των πρώτων ομάδων. Αι ομάδες κατέβηκαν με τις κάτωθι συνθέσεις:

ΝΟΠ: Διλλέρνιος, Πετράλης, Οικονομούλης, Αθανασάκης, Διον. Τσιτσιλιάνος, Αραβαντινός, Γεροθανάσης.

Ποσειδών: Γίκιος, Χορράς, Οικονομού, Δαραβλής, Φρόγκου, Μπελιέ, Κωνσταντίνου.

Ενθυμούμαι με τι μεγάλο ενδιαφέρον ανεμένοντα τα αποτελέσματα των δύο αυτών συναντήσεων. Στοιχημάτα είχαν μπει αρκετά σημαντικά από τους φιλάθλους και γενικά η ατμόσφαιρα ήταν εξαιρετικώς τεταμένη.

Και α' μεν πρώτος αγών των β' ομάδων με διαιτητήν τον Π. Αραβαντινό ελήκε με 2-2 (2-0). Ο δεύτερος όμως αγών, υπό την διαιτησίαν του τότε δημοφιλούς τετρασφυλάκου της Πανααίχης και τώρα Επιμελητού της Γαλατίας του Εθνικού Πανεπιστημίου κ. Δ. Βετούλη, κατόπιν πρωτόφαντος πεταμάτος ελήκεν ισόπαλος 1-1 (1-0). Διά την ιστορίαν το τέρμα του ΝΟΠ το εσημείωσαν ο Τσός Γεροθανάσης και του "Ποσειδώνος" ο Γ. Κωνσταντίνου. Το αποτέλεσμα του αγώνος τούτου δεν ικανοποίησεν ούτε τους μεν ούτε τους δε και συνεπηνήθη αγών "δεύρας" διά τας 18 Αυγούστου. Πράγματι σπουδαιότερη εντατική προπόνησις των παικτών, εις τας 18 Αυγούστου, συναντήθηκαν πάλιν ο "Ποσειδών" και ο ΝΟΠ εις φιλικόν αγών, οστις θα ξεκαθάριζε την καταστάσιν. Την ημέραν του αγώνος, ο "Ποσειδών" παρουσιάσθηκε με τα "μυστικά του όπλα". Τον παίκτην του "Εθνικού" Πειραιώς Βασίλοπουλον "εξαιρετών τότε παίκτην" και τον Φρίξ Σίς υιόν του Ελβετού αρχιμυλινά των τότε Μυλων Τρίαντη - ικανόν επίσης κολυμβητήν και σωτηρ-πολίτην. Ο ΝΟΠ, κατεβλή των υπηρέσιων του Αραβαντινού, Αθανασάκη και Γεροθανάση - δηλαδή των "άσων" του. Συνεπληρώθη η ομάδα όπως-όπως, διά προσωνυγίαν του Συναδινού εις σέντερ-φορ, και συμμετακλή των Τσιτσιλιάνου Ξη. και Μπουκαούρη Ανδρ. της β' ομάδος, κυνηγών. Εδοκίμασθη και ως σέντερ-φορ ο Βλάχος Αθ.

Ενθυμούμαι ακόμη τα πεύματα του αγώνος αυτού. Πρώτος επέτυχε τέρμα ο "Ποσειδών" διά του μετακλιθέντος Πετράλη του παίκτη Βασιλοπούλου. Με χιλίους κάπους ο Συναδινός καταβήσεται να τσοφάρη εις τα τέλη του ημικυκλίου. Είς τα δεύτερον ημικύκλιον, ο Φρόγκου του "Ποσειδώνος" εβόλθησεν τον ΝΟΠ με

2ον τέρμα, το οποίον τσοφάρησε ο ΝΟΠ διά του Ξη. Τσιτσιλιάνου και έπειτα απ' όλίγο διά του Α. Μπουκαούρη επέτυχε το 3ον τέρμα, άτε και διεκόπη ο αγών λόγω ασυμφορίας του "Ποσειδώνος".

Επιν συνάντησιν αυτήν οι νεοεισβάντες κολυμβηταί της α' ομάδος έκαμαν άριστον εμφάνισιν και οι κριτικοί αθλητικωγράφου του "Νεολόγου" και του "Ηλεκτράου" έγραψαν πολλά καλολογικά σχόλια.

Ο πυρετός του ανταγωνισμού μεταξύ των δύο Πατρικών σωματείων, όστις εμεγάλωνε ήμεραν με την ήμεραν επηρέεσε κάποια τότε άιτεράν έντασιν, με την είδησιν της άσείσεως του Ξετού, η οποία επραγματοποίηθη στις 23 Αυγούστου. Κατέβησαν οι Ελληνικοί στόλοι, με επικεφαλής τον "Αβέρω" και με την μοίραν των αντιτορπιλικών. Μοναδική ευκαιρία να δείξουμε τι κάναμε στο κολύμπι και τι οργανωσάι μπορούμε να κάναμε. Πρωτόδωεις προετοιμασίες, συνεχή ηγίασιν-έλο εις τον "Αβέρω" με μοναδική σκοπή πως θα αναδειχούμε τον ΝΟΠ μας.

Ο "Ποσειδών" κατορθώνει και κλέβει πρώτος συνάντησιν με την ομάδα των Σωτηρ-πόλου του Ξετού διά το Ισθμόν 24 Αυγούστου, όίότι ημερίς επεβόλθωμε και επέτυχμε να κλείσωμε την Κυριακή 25 Αυγούστου. Ο αγών Ποσειδώνος-Ξετού ελήκε ισόπαλος 2-2 και υπήρχε εξαιρετικά θεαματικός. Τα πραγματικά δια την συνάντησιν του ΝΟΠ, έδωσαν και έπαιρναν και όλοι οι συμπαιώντες τον ΝΟΠ, περιμενών εύλογα ότι η συνάντησις θα ήταν ένας θρίαμβος για το κράτος μας. Ιδίωτερό δε σημείαση απεδίδετο όίότι: θα ήτο και η πρώτη συνάντησις με ομάδα ζέην την οποίαν μάχιστα αποτελούσαν νεαροί όόκτριαι όιοκρινόμενοι εις τους εκάστοτε αγώνες, και θα μπορούσε επομένως να γίνη κάποια συγκρίσις.

Πάντες η Κυριακή 25 Αυγούστου, ήρκε κυριαλεκτικώς την Πατρίδα ολόκληρη στην εξέδρα. Ο στόλος σηματιστάλός, τα δε αντιτορπιλικά που ήσαν συσμένα μέσα στο λιμάνι, ήσαν κατέφορες από τα ναυτικά που περιμενών να κερκοκροτήσουν και να ενισχύσουν τους δικούς των θυμους την συγκίνησιν που είχαμε όλοι μας. Κατέβηκαμε με την πλέον άυγατή σύνθεσι που μπορούσε να παρουσιάση τότε ο ΝΟΠ. Διλλέρνιος, Οικονομούλης, Πετράλης, Αραβαντινός, Συναδινός, Γεροθανάσης και Ξη. Τσιτσιλιάνος. Ο στόλος κατέβηκε με ομάδα αποτελούμένη αποκλειστικώς από όόκτριους, που κολυμβούσαν όλοι "ερούλι". Να τα ονόματα των: Χριστούλης (ώρα πλώαρχης), Πατριάνος (ώρα επισμηνάγος και υπασπιστής της Α.Μ. του Βασιλέως), Ρα-

ζέλος (ώρα επισμηνάγος), Βορβαρέσος (επισμηνάγος ε.α.), Κιουπέλης (ώρα πλώαρχης, ά/της Β. Π. Κατσώνης), Πατριάνος φυσικός. Διαιτητής ο τότε ανθυποπλοίαρχος κ. Λάππας (ώρα αντιπλοίαρχος). Άλλα φαίνεται πως ήτο γραφέας μας να μην μπορούσαμε να κάναμε τίποτε σπουδαίο. Ο στόλος μας εβόλθωσεν με 2 τέρματα έναντι μηδενός, προς μεγάλην απογοητευσιν των φίλων μας, αλλά και ημών των ίδιων. Από τις τότε κατεκείς των εφημερίδων και των αθλητικών περιοδικών, βλέπω ότι ο ΝΟΠ όεν μπορούσε να συνδεση λόγω μηκανοποιητικού παίγνιόυ του σέντερ-φορ Αραβαντινού, ως και του στενού μαρκιαρισμού των παικτών υπό των αντιπάλων, πράγμα που τότε δεν το γνώριζαμε, όίτι έπρεπε να γίνηται. Και αν καταφύγω να διαφυγή Βορβαρέσος ήταν ο ΝΟΠ, τούτο "κάτε τας κριτικές πάντοτε" υπείλετο εις τον Ξ. Διλλέρνιο και τους δύο σπασαφύλακες φωτ. Οικονομούλη και τον γραφοντα.

Η ήττα αυτή μας απροσβόλησε και μας έκθεσε την σκεπτική έπαισιν που είχαμε! Αυτόν όόντον είναι όέοι ο "Ποσειδών" δεκακις πλέον μας ήμνηε στη ήττα και μας εκόλυσε εις αγώνα τελευταίον δια την Κυριακή 8 Σεπτεμβρίου.

Ο αγώνας έγινε εις τας 11.30 το πρωί, στην εξέδρα Αγίου Νικολάου. Αι συνθέσεις των ομάδων ήσαν οι ακόλουθες:

Ποσειδών: Γίκιος, Δαραβλής, Κοριννάκης, Φρόγκου, Μπελιέ, Σίς και Κωνσταντίνου.

Ν.Ο.Π.: Διλλέρνιος, Πετράλης, Οικονομούλης, Μήραυ, Τσιτσιλιάνος Διον., Τσιτσιλιάνος Ξη. και Μαχάρας Κων.

Ο αγών αυτός υπήρκεν ο καλύτερος της σεζόν 1928/29, κατά τα τότε μέτρα, έληξε δε με καθαρή νίκη του ΝΟΠ με τέρματα 2-0. Η νίκη του ΝΟΠ έθεσε τέρμα εις την διαμάχην του με τον "Ποσειδών" ανυψώσε το έμψυχόν, προσέκλεισε τα ενδιαφέρον των Πατρικών φίλων και προ πάντος έσφραξε την νεολαία των Πατρών προς τον θυμόν μας. *

Πετράς, Ναυτικός φίλος Πατρών,
έτος Β', αρ. 2, 6/1947, 12-14

Από τις εγκαταστάσεις του Ναυτικού Ομίλου Πατρών

Ο Έπαρ. Παπαδόπουλος μεταξύ των αθλητών του Ναυτικού Ομίλου Πατρών σε αγώνα με αντίπαλο την ομάδα του Ναυτικού Ομίλου Εύδου.

Από αριστερά καθίσταν ον Ναυτικός Όμιλος Πατρών.

Ο Έπαρ. Παπαδόπουλος φωτογραφείται στο Νέο Φάλακρο με την ομάδα του Ναυτικού Ομίλου Πατρών κατά τη συμμετοχή του Ομίλου στους Πανελλήνιους Κολυμβητικούς Αγώνες, τον 1970.

Συμπρατίνον και αγώνες ελαιογραφίστου στις εγκαταστάσεις του Ναυτικού Ομίλου Πατρών με τη συμμετοχή του Έπαρ. Παπαδόπουλου. Οι αθλητές του ον ηρώδευσαν στην σε τέτοιους αγώνες. Παπαδόπουλος, σέρει τις αεροειδ- ηρωτέρων να σπρωτά γρήγο με τα χέρια του γρήγο τα μεθόδους των αεροειδών.

Ο Έπαρ. Παπαδόπουλος μεταξύ των αθλητών του Ναυτικού Ομίλου Πατρών.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΦΙΛΑΘΛΩΝ Ε.Κ.Ο.Φ.

«...το υποσυνείδητο της αγάπης προς την θάλασσα έχει
τραβήξει την νεολαία ... στα θαλάσσια αγωνίσματα του
τριπτύχου κολύμπι-πανί-κουπί...»

Εφημερίδα ΟΜΑΔΑ, 27/6/1967

Η Ελληνική Κολυμβητική Ομοσπονδία Φιλάθλων (Ε.Κ.Ο.Φ.) ιδρύθηκε το φθινόπωρο του 1927 από τέσσερα σωματεία: τον Πανελλήνιο Γ.Σ., τον Ν.Σ. Πέλοψ, τον Ολυμπιακό Σ.Φ.Π. και τον Ν.Σ. Καστέλλος. Σύμφωνα με το ιδρυτικό πρωτόκολλό της: «Σκοπός είναι η προαγωγή των Ναυτικών αθλημάτων και η εν γένει εξοπλήτωση του αθλητικού τούτου κλάδου».

Ο Επαμεινώνδας Πετρουλάς, προερχόμενος από μια πολύ στενά συνδεδεμένη με τη θάλασσα, ανέπτυξε από νωρίς στενή σχέση με τον ιδιότυπο στίβο, όπου παρουσίασε αθλητική δραστηριότητα ως κολυμβητής και κωπηλάτης ενώ υπήρξε και πρωταθλητής υδατοσφαίρισης (1928-1933). Μετά δε από 17 χρόνια οργάνωσης στην Ε.Κ.Ο.Φ., ανέλαβε αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας, τον Φεβρουάριο του 1955 και παρέμεινε σε αυτή τη θέση έως τον θάνατό του. Εκπροσώπησε, εξάλλου, την Ε.Κ.Ο.Φ. ως μέλος του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, το 1966. Εργάστηκε επίμονα για την κατασκευή κολυμβητηρίων και προπονητηρίων όπου, όπως τόνιζε ο ίδιος, «[...] α Έλληνες προπονητές και γυμναστές, καταύλημα μετακταδεδιμένοι στα κολυμβητικά θα μπορέσουν να αναβάσουν το επίπεδο της ελληνικής κολυμβήσεως [...]».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΦΙΛΑΘΛΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ ΣΤΑΔΙΟΝ ΔΕ ΣΠΟΥΔΩΝ

2 Σεπτεμβρίου 1950:
επιστολή της Ελληνικής
Κολυμβητικής Ομοσπονδίας
προς τον Επαμ. Πετρουλά

23 Ιανουαρίου 1966: επιστολή
της Ταλινικής Κολυμβητικής
Ομοσπονδίας προς την ελληνική
Ελληνική, ταχυδρομ. Επαμ.
Πετρουλά, σχετικά με τη διεθνή
αποστολή νέων που διεξήχθη στο
Ασπρόπυργο την ίδια χρονιά

Ο Επαμ. Πετρουλάς χαιρετάει σε αγώνα κολυμβητικής στο Αλγερναι Κολυμβητήριο

Πανελλήνιο Κολυμβητικό Αγώνα του 1958.
στο Κολυμβητήριο Ε.Θ.Ε. Πολυτεχνείου

Ο Επαμ. Πετρουλάς ως αρχηγός της ελληνικής αποστολής κολυμβητών
σε διεθνή αποστολή μεταξύ Ελλάδας-Πολωνίας, Τελ. Αθην. 1947

«ΝΑΙ, Σ' ΑΥΤΗΝ!

“ΟΦΕΙΛΟΥΜΕ ΠΟΛΛΑ” ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ - ΔΟΞΑ - ΜΕΓΑΛΕΙΟ

Ε...Πιο κάτω θα βρήτε ένα άρθρο γραμμένο “τον ευχαριστούμε” ειδικά για το τεύχος αυτό από τον αντιπρόεδρο της Κολυμβητικής Ομοσπονδίας κ. Πετραλιάς.

“Ο Έλληνας έχει πάντοτε αδυναμία προς την θάλασσα, όχι μόνο διότι η χώρα μας περιβάρεται από το υγρό στοιχείο (γιατί και άλλες θαλασσινές χώρες δεν έχουν κομμάτι επίδοσης στον αθλητισμό). Γι’ αυτό κάθε τι που αφορά την θάλασσα έχει καταλάβει θέση στο υποσυνείδητό του και τον ενθουσιάζει.

Μη ξεχνάμε ότι η θάλασσα εξησφάλισε στον Έλληνα την ελευθερία του και την δόξα, το μεγαλείο και την ευημερία του. Εάν κατά τα χρόνια της Επανάστασής δεν υπήρχαν οι εμποροκαπεταναίοι των νησιών του Αιγαίου και άλλων πόλεων, όπως του Γαλαξειδίου και του Μεσολογγίου, το ‘21 θα είχε καταπνιγεί στο αίμα από τις τουρκικές αρμάδες, που ελευθερά ‘αλώνιζαν τις ελληνικές θάλασσες για να οβήσουν την πυρκαϊά που τους άναψαν οι πρόγονοί μας.

Γι’ αυτό το υποσυνείδητο της αγάπης προς την θάλασσα έχει τραβήξει την νεολαία από τα παλιότερα στα θαλάσσια αγώνισματά του τριπτικού κολύμπι-πανά-κουπί. Η τεχνική όμως εξελίχθηκε του αθλητισμού στα τελευταία 30 χρόνια, κυ-

ρίως στα έθνη που έχουν τις κατάλληλες βάσεις, έφερε τα ναυτικά σπορ σε μια ιδιότυπη κατάσταση. Δηλαδή στο να διεκδικούν τα πρωτεία κοντά στα ναυτικά και θαλάσσια έθνη, και τα μεσόγεια.

Ειδικότερα στην Ελλάδα κατά τα τελευταία χρόνια, καυρώθηκε να πλησιάσει κάπως τα διεθνή επίπεδα, παρά το ότι στερούμεθα τεχνικών μέσων. Από την χώρα μας λείπουν τα κολυμβητήρια-προπονητήρια που θα “τραβήξουν” την μέση της νεολαίας που τα καλοκαίρια κατακλύζει τις ακρογιαλιές και θα τους δώση την ευχέρεια να γίνουν οι κολυμβητές από τους οποίους θα ξεπηδάσουν οι αμνηστού πρωταθλητές μας.

Σήμερα είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί ο πόθος των Ελλήνων φιλάθλων που αγαπούν το κολύμπι. Με την βοήθεια της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού σχεδιάζεται η κατασκευή κολυμβητηρίων-προπονητηρίων, όπου οι Έλληνες προπονητάι και γυμναστάι, κατάλληλα μετεκπαιδευόμενοι στα κολυμβητικά, θα μπορούσαν ν’ ανεβάσουν το επίπεδο της ελληνικής κολυμβήσεως.

Στην προσπάθεια αυτή μεγάλο ρόλο θα παίξει και ο Τύπος, ιδίαιτερα δε ο αθλητικός[...].”

Εφημερίδα ΟΜΑΔΑ,
27/6/1967

“Ο Κ. ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

Με την προχθεσινή εκλογή της νέας διοικήσεως της ΕΚΟΦ εσημειώθη και ένα γεγονός: Ο πρώτος αντιπρόεδρος αυτής κ. Επαμ. Πετραλιάς συμπλήρωσε 17 έτη συνεχούς συμμετοχής του εις αυτήν. Εξαιρετός άνθρωπος, λσμπρός φιλάθλος, ενθουσιώδης και δημιουργικός αθλητικός παράγων, ο κ. Πετραλιάς ευρέθη καθ’ όλον αυτό το διάστημα εις την πρώτην γραμμήν της δράσεως της Ελληνικής Κολυμβήσεως. Είρνασθε με διάθεσιν αμείνων

και εκοπίσεν όσον ουδείς άλλος, αναδειχθείς άξιος του Ελληνικού αθλητισμού και συνδέσας το όνομά του με την πρόοδον της κολυμβήσεώς μας. Είναι δε θερμή η ευχή όλων όσων τον γνωρίζουν και είχαν την ευκαιρίαν να εκτιμήσουν την πελώριαν συμβολήν του εις την ανάπτυξιν και την διάδοσιν του ελληνικωτάτου αθλήματος: Να τα εκατοστήσῃ!”

Εφημερίδα Αθλητική Ηχώ,
25/2/1955

Ο Επαμ. Πετραλιάς εις αγχόν της εθνικής ανατολής ιδιόγραμμος. Στήριγμα 1960 Διοργανώσις η: Δ. Γεωργιάδης, Ν. Τσιτσουλός, Α. Μάρο, Α. Γεωργιάδης, Χρ. Οικονόμου, Ι. Θωρακός, Π. Καληγαριδάκης, Χ. Μανωλάκης, Ν. Τελώνης, Μ. Παυλάκης, Μ. Χαράς.

Από τις εγκαταστάσεις των Νεοκλαί Ορειών Πηγών.

“ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Η σκηνή έξω από το [...] χειμερινό Κολυμβητήριο, δηλαδή έξω από την λίμνη της Βουλιαγμένης. Ο αντιπρόεδρος της Κολυμβητικής Ομοσπονδίας κ. Πετραλιάς, θέλει να μη μέσο για να τή την προπόνησι των κολυμβητών. Κενό, φωνάζει ορκετή ώρα και κάποτε φθάνει ο φύλακας: “Ανοίξέ μου, σε παρακαλώ, είμαι ο αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας.”

Θ [...] Άγιος Πετρος ευδοκει να σκύβει τα μάτια του ως τον υψηλόσωμον επισκέπτην και, προφανώς θυμωμένος γιατί

του χάλασε την πωχία, του απαντά:

“Και τι με νοιάζει εμένα αν είσαι πρόεδρος! Έχετε ταυτότητα κολυμβητού; Μηνάινεις. Δεν έχεις; Δεν μπαινεις!”

Κι’ ετοιμάζεται να φύγει χωρίς ν’ ανοίξη την πόρτα. Μα ο κ. αντιπρόεδρος, παλιός ορειβάτης, σπεύδει και αναρριχάται στα παραθύρωμα βράχια και πηδά στο εσωτερικό. Το καλό το παλλικέρι[...].”

Περιοδικό Ταχυδρόμος,
18/1/1956

ΤΟ ΚΟΛΥΜΒΗΜΑ ΩΣ ΣΠΟΡ ΚΑΙ ΩΣ ΜΑΘΗΜΑ

[illegible]

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ Ε.Ο.Σ.

«Η αγάπη προς την ορεινήν φύσιν,
απέτεκες της εξερευνητικής ροπής και τόλμης,
αποτελεί βασικών κίνητρων, το οποίον ελκύει
τον άνθρωπον προς τα υψηλά βουνά»

Περιοδικό ΤΟ ΒΟΥΝΟ,
Μηνιαίο Δελτίο Ελληνικού Ορειβατικού Συνδέσμου,
έτος Α', Ιαν. 1934, αρ. Ι

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΞΕΛΕΓΜΕΝΟΙ ΕΛΛΗΝΟΙ
ΕΝ ΤΩ ΕΘΝΩ ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ

ΤΑ 30 ΧΡΟΝΙΑ
ΤΟΥ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΥ
1928 - 1958

Γ' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ
ΕΛΛΗΝΟΜΑΘΩΝ - ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ - ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΙ ΟΡΕΙΒΑΤΕΣ
ΤΟΥ ΚΑΙΣΕΡΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΤΩ ΕΘΝΩ ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ

ΤΟ ΒΟΥΝΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σε εγκυκλοπαιδικά λεξικά ως χιονοδρομία (σκι) ορίζεται ο: «τρόπος μετακίνησης επί χιονοσκεπών εδαφών με την χρησιμοποίηση επιμνην χιονοπέδιλων που προσδίδονται δι' ειδικών δεσμών επί καταλήμων υποδημάτων».

Τα πρώτα ίχνη με σκι στην Ελλάδα χάραξε ο Κώστας Ελευθερουδάκης, ο γνωστός εκδόστης, στο βασιλικό κτήμα του Τατοΐου το 1904, αλλά απαιτήθηκαν άλλες δύο δεκαετίες για να δημοσιευθεί η πρώτη πραγματική χιονοδρομική κίνηση στην Ελλάδα. Τον Σεπτέμβριο του 1927, Έλληνες, Γάλλοι και Ελβετοί ορειβάτες αποφέσισαν στην κορυφή του Ολύμπου να ιδρύσουν στη χώρα μας έναν ορειβατικό σύνδεσμο. Έναν χρόνο μετά, τον Μάρτιο του 1928, δημιουργήθηκε από τον ορειβατικό όμιλο «Κούζου» ο Ορειβατικός Σύνδεσμος Αθηνών και αργότερα, της Πάτρας. Ο Ελληνικός Ορειβατικός Σύνδεσμος (Ε.Ο.Σ.) ιδρύθηκε στην Αθήνα, στις 20 Φεβρουαρίου 1930 από είκοσι αντιπροσώπους του Ορειβατικού Συνδέσμου Αθηνών και δέκα αντιπροσώπους του Ορειβατικού Συνδέσμου Πατρών. Αναγνωρίστηκε ως αθλητικό σωματείο με την απόφαση αριθ. 3516/9.4.1930 του Δικτατορίου των εν Αθήναις

Ο Έκτορ Πετραλιάς μεταξύ των πρώτων Ελλήνων ορειβατών στη Ζήφυρα, τη χειμώνα του 1930.

Καθήσονται στο Ελληνικό Ορειβατικό Στάδιο στην Τάφροβη, τη χειμώνα του 1938, διαγωνίζονται οι Γεώργιος Αγγελάκης και Ούγο Σιντίνκελ.

Προτοδικών, λειτουργήσε ως ομοσπονδία όλων των σωματείων που δημιουργήθηκαν στην Ελλάδα και πηγήσε για πρώτη φορά στη χώρα μας το άθλημα της χιονοδρομίας.

Κατά τη διάρκεια του ελληνοϊταλικού πολέμου συρραστήθηκε, κυρίως από μέλη του Συνδέσμου από την Αθήνα, την Πάτρα, τον Βόλο, τις Σέρρες, τη Θεσσαλονίκη, τη Λάρισα και άλλες πόλεις της Ελλάδας το Τμήμα Χιονοδρομίας, η πρώτη ανάλογη ελληνική οργανωτική μονάδα, με διοικητή τον ταγματάρχη Ι. Παλαρχόπουλο, ακροατήρι χιονοδρομίας δρόμων αντοχής. Το τμήμα αυτό ιδρύθηκε μετά από εισήγηση του Ε.Ο.Σ., εφοδιάσθηκε με σκι των μελών του και ο Επαμεινώνδας Πετραλιάς υπήρξε ένα από τα μέλη του.

Το πρώτο ορειβατικό κατασκήνιο στον Ολύμπο ήταν τριανός την περίοδο 1930-31, αφού ο Ε.Ο.Σ. διέγερσε πρώτος την ανάγκη δημιουργίας εγκαταστάσεων που θα διευκόλυναν σε μεγάλο βαθμό τους ορειβάτες. Επίσης, η εγκατάσταση χιονοδρομικών αναβατήρων που άρχισε ο Σύνδεσμος από το 1961 στα διάφορα βουνά για τη διεξαγωγή ατόνων χιονοδρομίας είχε ως αποτέλεσμα την κατισχύση των σύγχρονων χιονοδρομικών κέντρων που διαθέτει η Ελλάδα.

Παράλληλα με την ορειβασία και τη χιονοδρομία, ο Ε.Ο.Σ. μερίμνησε για τη σπηλαιολογία, εξειδικεύοντας και μελετώντας εκατό αξιόλογα σπήλαια της χώρας. Αργότερα, μέλη του Ε.Ο.Σ. που ενδιαφέρονταν κατά κύριο λόγο για τη σπηλαιολογία, καθώς και του Φυσιολογικού Συλλόγου «Ο Πιαν», ίδρυσαν το 1950 την Ελληνική Σπηλαιολογική Εταιρεία.

Στον τομέα της πεζοπορίας, χαράχθηκαν 4.000 χλμ. διαδρομών, όπως τα μονοπάτια Ε4 και Ε6 που διασχίζουν την Ελλάδα από το Βορρά προς το Νότο και από τη Δύση προς την Ανατολή και τα 15 εθνικά μονοπάτια που ενώνουν Σποιάς σημαίας ορεινές περιοχές και περισχέζονται αρχαιολογικά ενδιαφέροντα της πατρίδας μας.

Ο Ελληνικός Ορειβατικός Σύνδεσμος μετονομάστηκε το 1977 σε Ελληνική Ομοσπονδία Χιονοδρομίας και Ορειβασίας, ονομασία που έσχεσε μέχρι το 1983. Τη χρονιά εκείνη, σχηματίστηκε ανεξάρτητη ομοσπονδία για τη χιονοδρομία, ενώ η ορειβατική ομοσπονδία πήρε το όνομα Ελληνική Ομοσπονδία Ορειβατικών Συλλόγων μέχρι το 1996, όταν απέκτησε τη σημερινή της ονομασία: Ελληνική Ομοσπονδία Ορειβασίας και Αναρρίχησης.

Ο Έκτορ Πετραλιάς μεταξύ των πρώτων Ελλήνων χιονοδρόμων στα βουνά της Ελλάδας.

Στην επίσημη υποχρηματοδότηση της ορειβατικής κατηγορίας. Διαγωνίζονται μεταξύ άλλων ο Βασίλειος Αντωνιάδης, πρόεδρος του Ορειβατικού Συλλόγου, η Ελευθέρα Παθιώτη και ο Αθανάσιος Τζιρίνης.

Ο Επαμεινώνδας Πετραλιάς, λάτρης της ορειβασίας και της χιονοδρομίας, υπήρξε πρωταργάτης του Ελληνικού Ορειβατικού Συνδέσμου και ιδρυτικό μέλος του αντίστοιχου τμήματος Πατρών με τους Ανδρέα Οικονομόπουλο, Ιωάννη Διαζιδή, Ιωάννη Αντωνιάδου, Φίλιππο Δεσποτόνη, Ι. Ζούρα, Π. Κωστήρα, Ε. Σπηλιότη. Συμμετείχε στη διοίκηση του Συνδέσμου ως μέλος-σύμβουλος το διάστημα 1940-1942, Γ' αντιπρόεδρος το 1945-1946, Β' αντιπρόεδρος το 1946-1966 και Α' αντιπρόεδρος το 1966-1968 και εγκατέστησε για τη διάδοση της ορειβασίας σε μια εποχή που ήταν αγνώστη στη χώρα.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1938
Αριθ. 97

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ Κ. ΠΕΤΡΑΛΙΑΝ

Ο γενικός γραμματέας Αθλητισμού κ. Επαμ. Πετραλιάς εδέχθη εις συνεργασίαν το Κεντρικόν Συμβούλιον του Ελληνικού Ορειβατικού Συνδέσμου, του οποίου ως γνωστόν τυγχάνει αντιπρόεδρος. Κατ' αυτήν και αφού η Διοίκησις του Ε.Ο.Σ. διεβίβασεν προς τον κ. Πετραλίαν τα συγκαταστήματα των Ελλήνων ορειβατών και χιονοδρομῶν ἐπὶ τῇ ἀνάληψι τιν νένων καθήκόντων του, συνεζητήθη το ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἀθλητικὸν πρόγραμμα τῆς χιονοδρομίας διὰ τὴν ἀρξαμένην περίοδον 1961/62 καὶ αὐτὸς ἐνστάσεις αὐτοῦ παρὰ τῆς Γ.Γ.Α.*

Εφημερίδα Ναυτεμπορικὴ, 21/12/1961

Στα βουνά του Μετσόβου, ο Εθν. Περιστάς και οι συνδαιτυμόνες του φέρνουν τα ποτά της Ελλάδας, πίνοντας σφαιρικές και γωνιασμένες ούλες.

Σ. Κωνσταντίνου 18.12.22

ΓΕΝΙΚΗ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΣ ΕΣΤΑΙΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΑΦΙΧΘΗ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΒΟΛΟΝ Ο Κ. ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

«Πείρα δὲ τὸ ἴδιον καὶ τὸ γήϊον Μίτρος· τὰ ἄλλα ζῆτῆματα· Σάμνον δὲ ἐπι-
στροφὴ ἵκεν τοῖς δυναττοῦσι κύρους· ἢ χθονὴν εὐρεῖα εὐκαίῃς»

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ Κ. ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ
ΕΞΗΤΑΣΕ ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΒΑΛΑΣ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΣ

ΕΠΕΔΕΙΞΕ ΖΩΗΡΟΤΑΤΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Γ.Γ.Α.

«...πιστεύω πάντως εἰς τὸν δημοκρατικὸν
αθλητισμὸν καὶ ὅχι στὸν κατευθυνόμενον.
Δι' αὐτὸ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας μου
επεδίωξα ὥστε ἡ παρέμβασίς τῆς πολιτείας
εἰς τὰ ἀθλητικὰ νὰ εἶναι περιορισμένη...»

Επαμεινώνδας Πετραλιάς, 1963

**«ΚΑΤΟΠΙΝ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
Ο κ. ΕΠ. ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ ΑΝΕΛΑΒΕ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΓΕΝΙΚΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ**

Ενώντων του υφυπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Αχιλλέως Γεροκωστοπούλου, υφείσθη ο νέος γενικός γραμματέας Αθλητισμού κ. Επαμεινώνδας Πετραλιάς, ο οποίος ακολουθώντας μετέβη εις την γενικήν γραμματεῖαν Αθλητισμού και ανέλαβε τα καθήκοντά του. Επ' ευκαιρία, ο υφυπουργός Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Αχιλλέως Γεροκωστόπουλος πρόβη εις την ακόλουθον δήλωσιν:

"Λισιθάνομαι βαθυτάτην ικανότητα ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του νέου Γε-

νικού Γραμματέως Αθλητισμοῦ κ. Πετραλιά, του οποίου αἱ υπηρεσίαι εἰς τὸν ἐλληνικὸν ἀθλητισμὸν χρόνολογούνται ἀπὸ τριακονταετίας καὶ πλέον. Εἰμαι βεβαίως ὅτι ὁ νέος Γενικός Γραμματεὺς Αθλητισμοῦ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του θα ἀνταποκρίθῃ εἰς ὅλας τὰς προσδοκίας καὶ ἡμῶν καὶ τῶν ἀθλητικῶν προσώπων ὡς καὶ ὅλων τῶν φιλάθλων".

Εφημερίδα *Στρατιωτικά Νέα*,
24/12/1961

«ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ

Με ικανοποίησιν ὁ φιλάθλος πλῆθυσμός του νομοῦ μας ἐληνηροφώθη τὴν τοποθέτησιν εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν Αθλητισμοῦ τοῦ κ. Ε. Πετραλιά. Ὁ κ. Ε. Πετραλιάς γινώσκων διὰ τὰ φιλάθλα εἰσθημάτα του καὶ διὰ τὰς συναφεῖς διοικητικὰς του ικανότητας εἶναι βεβαίον ὅτι θα προσφέρῃ μίαν ἐξοχὴν υπηρεσίαν εἰς τὸν ἑλληνικὸν Αθλητισμὸν. Ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, ὁ νομὸς μας

θα πρέπει νὰ περιμένη ικανοποίησιν εἰς τὰ δίκαια σκεπτικὰ τοῦ αἰτήματος πρὸς πλῆρωσιν τῶν ἐλλείψεων του εἰς τὰς ἀθλητικὰς του ἐκδηλώσεις, τὰς τὸσον ἀξιοσημειώτους. Καὶ πρῶτ' ἅπ' ὅλα τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἑθνικοῦ ἐν Ἀργεῖ Γυμναστηρίου καὶ ἐτέρου εἰς Κρανιδίον."

Εφημερίδα *ΑΓΓΟΛΙΚΗ ΦΩΝΗ*
Ναυπλίου, 17/12/1961

**«ΜΕΛΕΤΑΤΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΟ ΘΕΜΑ
ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ**

Εἰς τὴν υφυπουργεῖαν Προεδρίας συνεκροτήθη σύσκεψις, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ὁ υφυπουργὸς κ. Αχ. Γεροκωστόπουλος, ὁ γενικός γραμματεὺς ἀθλητισμοῦ κ. Επ. Πετραλιάς, ὁ πρόεδρος τοῦ νυνμοδοτικοῦ συμβουλίου ἀθλητισμοῦ κ. Γ. Ἀθανασιάδης [...]. Κατ' αὐτὴν ἀνεκοινώθη [...] ἡ σκέψις τῶν ὅπως ἡ Ἑλλὰς ἀναλάβῃ τὴν

διοργάνωσιν τῶν πανευρωπαϊκῶν ἀγώνων τοῦ 1966 καὶ ἐπεδείχθη σχέδιον κατὰ στοιχεῖα διὰ τὴν διοργάνωσιν τῶν. Ἐτοπίσθη δὲ ἡ ἀνάγκη τῆς δημιουργίας μεγάλου ἀγωναστικοῦ χώρου, ὡς τοῦ Ὀλυμπιακοῦ σταδίου ἡμαρῶν.

Ἀπὸ τὸν τύπον τῆς ἐποχῆς

**Ο κ. ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ ΑΙΣΙΟΔΟΕΙΣ
ΟΤΙ ΘΑ ΚΤΙΣΘΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΝ ΣΤΑΔΙΟΝ**

Εν σχέσει με τὴν ἀνέγερσιν Ἰαδίου, διὰ τὴν πῖθον ὀδεξαγωγὴν τῶν Πανευρωπαϊκῶν ἀγώνων στίβου τοῦ 1966 εἰς Ἀθήνας, ὁ γενικός γραμματεὺς Αθλητισμοῦ κ. Επ. Πετραλιάς μας ἐδήλωσε ὅτι εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἑθνικοῦ ἐν Ἀργεῖ Γυμναστηρίου καὶ ἐτέρου εἰς Κρανιδίον."

Κατὰ τὴν γενομένην προημερῶν σύσκεψιν, εἰς αὐτὸ τὸ θέμα, παρεκάθησαν ὁ υφυπουργὸς Παιδείας κ. Γεροκωστόπουλος, ὁ πρόεδρος τοῦ νυνμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθλη-

τισμοῦ κ. Ἀθανασιάδης [...] καὶ ἐγώ. Κατ' ἀρχὴν τὸ θέμα ἐξετάσθη γενικῶς καὶ, ἐντός τῆς προσεχοῦς εβδομάδος θα συσχεμαθῶμεν πόλιν, διὰ νὰ εἰσαλέθωμεν εἰς λεπτομερείας. Νομίζω ὅτι, ἐπ' ευκαιρία τῆς μεγάλης υποψηφιότητος τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν τέλεισιν τῶν Πανευρωπαϊκῶν (1966), ὅσον καὶ τῶν Μεσογειακῶν (1967), εἶναι ἡ καταλληλότερα στιγμή διὰ νὰ φέρωμεν ἐπὶ τάπητος τὴν ἀνέγερσιν

Ὀλυμπιακοῦ Σταδίου, αὐτοῦ μάλιστα διαθέσιμον καὶ τὸν χρόνον εἰς τὴν φιλοθένην.

- Νομίζετε, κ. γενικέ, ὅτι αὐτὴν τὴν φωνὴν θα ἔχωμεν ἐνὸς τῶν εργασιῶν τοῦ Σταδίου;

- Ἐχομεν συγκεκρίμενος προτάσεις σαβαρῶν ξένων τεχνικῶν οἰκῶν, ν' ἀναλάβουν τὴν ἀνέγερσιν συγχρόνως Ὀλυμπιακοῦ Σταδίου 60.000 περίπου θέσεων, ἀντὶ μακροχρόνιων τοκεκρεωλυτικῶν δο-

κειν. Προσωπικῶς πιστεύω ὅτι, εἰς τὴν προσεχὴ εβδομάδα τὸ Πολυτεχνικὸν Γραφεῖον δώσῃ καταφατικὴν ἀπάντησιν καὶ συγκατανεύσων ἡ Ἐπιτροπὴ Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων καὶ ὁ Τουρισμός, τότε μπορούμε νὰ βάλουμε τὸ ἔργον ἐμπρὸς καὶ νὰ παραδοθῇ εἰς τὸν Αθλητισμὸν μετὰ τρία χρόνια."

Εφημερίδα *Τὸ Ἔθνος*,
6/10/1962

«[...] Η «Αθλητική Ηχώ» δεν είναι δυνατόν να μην εξορμήσει την προσπάθειά της κατέβαλεν επί ένα και ήμισυ έτους - από της 18ης Δεκεμβρίου 1961 μέχρι τώρα - με όλην του την σφοδρότητα και την αγάπην του διά την οργάνωσιν και την πρόωδον του ελληνικού αθλητισμού ο αποκαρπών Γενικός Γραμματέας κ. Επ. Πετραλιάς. Φιλόθελος παλαιός και ενθουσιώδης ο ίδιος περίεργος με ειλικρινείς ενδοσφύρον την εκδήλωσιν και ωφισίωδη

με όλην του την δύναμιν εις την εξυπηρέτησιν της. Αι υπιστάμεναι δυσκέρειαι εξ σφοδρής των στελεχών της νομοθεσίας [...] αποτελούν εμπόδιον συχνά ανυπεράβλητον. Ο κ. Πετραλιάς όμως προσεπάθει διαρκώς να εξουδετερώσῃ την στέλεια. Και αντιμετώπιζε τα προβλήματα [...] πάντοτε με κατανόησιν, με τέρψιν, με πολιτισμόν, με πνεύμα ισοτιμίας. Επιδιώξεις του διαρκείας ήτο να εδράζεται

ο αθλητισμός επί βάσεων δημοκρατικών ώστε να μη τίθεται τροχοπέδη εις το έργον της ιδιωτικής πρωτοβουλίας [...]. [...] Με τα υψηλά του λειτούργημα, ουδόλως ανέντιξε την πολιτικὴν του προέλευσιν ἀλλὰ ἔκαμε μόνο την πολιτικὴν του αθλητισμοῦ, τον οποίον ενωρίσκειν και ενεστερνίσθῃ τις ιδέαν υπηλὴν και ωρόταν.

Οι εκπρόσωποι των αμοσπονδιών και ὅλοι οἱ ἄλλοι διοικητικοὶ παράγοντες, οἱ

οποῖοι ἤλθον τυκὸν εις ἀντίθεσιν μαζί του, ουδέποτε του πρηγέσαν την καλή του πίστιν, συνηθέσασα δε ἀνεγνώρισαν ὅτι εἴκε δίκαιο και ὅτι μόνον κινήτρων του ἴσα η ἀγάπη του πρὸς την ὀθλησιν [...]. Ο κ. Πετραλιάς εὐρεθεὶς εις την κορυφὴν της ἀθλητικῆς ἱεραρχίας, ἐξεπλήρωσε τὸ χρέος του πρὸς τον ἀθλητισμόν εις τὸ ἀκέραιον.»

Εφημερίδα Αθλητική Ηχώ, 7/7/1963

«Ο Κ. ΕΠ. ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ ΑΠΕΧΩΡΗΣΕ ΧΘΕΣ

Χθες περί την μεσημβρίαν ο τέως Γεν. Γραμματέας Αθλητισμού κ. Επ. Πετραλιάς εκάλεσε τους δημοσιογράφους εις τους οποίους ανήγγειλε την απόχωρήσιν του εκ της θέσεως την οποίαν κατείχε επί 19 μήνας [...].

Εξ ἄλλου, με την ευκαιρίαν αὐτήν, ο κ. Επ. Πετραλιάς ἐδήλωσε πρὸς τους δημοσιογράφους, ὅτι σκενίζει με πίστιν το μέλλον του ελληνικοῦ αθλητισμοῦ, διότι εκ της θητείας του εις την θέσιν του

Γεν. Γραμματέως, διεπίστωσε ὅτι υπάρχουν ὅλες ἐκεῖνες οἱ προϋποθέσεις που θα ἐξασφαλίσουν μίαν ἠθικήν και τεχνικήν βελτίωσιν εις τους νέους που ασχολοῦνται με τον αθλητισμόν. Τέλος, ο αποχωρὼν κρατικὸς ἀθλητικὸς ἡγέτης ἀνέφερε ὅτι μετὰ 4-5 μῆνες πιστεύει ὅτι θ' ἀρχίσουν να ἀποδίδουν καρπούς οἱ ἐνέργειαι και ὅλες οἱ προσπάθειαι που κατέβαλε δια να αναδημιουργηθῇ εκ θεμελίων ο αθλητισμός μας.

Παρόσα, υπεργράμισσε, ἐπίσης, ὅτι χρειάζεται ἀκόμη δουλειά και το ὅλον οικοδόμημα του ελληνικοῦ αθλητισμοῦ ἔχει ἀμείνον ἀνάγκην ἀναθεώρησης των ἥδη ὑπαρχόντων νόμων και διαταγμάτων, πολλὰ των οποίων ἀλληλοσυγκρουόμενα, αποτελοῦν ἀναχρονιστικὴν τροχοπέδην πρὸς την κατεύθυνσιν των συγχρόνων ἐξελίξεων. Σχετικὰ με τις σχέσεις αμοσπονδιών και Γεν. Γραμματέως, ο κ. Πετραλιάς ἐξέφρασε την ἰκανοποίησιν του διὰ

την βοήθειαν και την συμπαράστασιν που συνένειπνε εις τους ἀθλητὰς που διοικούν το διάφορα ἀθλήματα. [...]

Απὸ σήμερον ο κ. Ε. Πετραλιάς θα ἐπισυνέλθῃ εις τὸ διηγηματικὸν του καθήκοντα, ἐνὺ παρὰλληλα θα ἐπικουρηθῇ ἀντιπρόεδρος της Κολυμβητικῆς ὁμοσπονδίας να μετεκτενεργῶς εις τὸ ἀθλητικὸν θέματα του τέπου. [...]

Εφημερίδα Ακρόπολις, 19/7/1963

«Ο κ. Ε. Πετραλιάς απεχώρησε χθες εκ της Γενικής Γραμματείας

[...] Αποχωσών μετά 19μηνον υπηρεσίαν, εκ της Γενικής Γραμματείας, προέβη εις τας ἐλθε δολώσεις:

- Εκ της πείρας μου δύναμαι να εἶπω ὅτι υπάρχουν σήμερον τα μέσα διὰ να ἰδῇ ο ἑλληνικὸς αθλητισμός καλύτερας ἡμέρας, ἀλλὰ χρειάζεται πνεύμα συνεργασίας και ἀλληλοκατανοήσεως μεταξύ ἀθλητικῶν ὁμοσπονδιῶν και Πολι-

τείας και ἐπίσης πειθαρχία και προγραμματισμός της ἐργασίας. Το κακὸν εἶναι ὅτι η ὑπισταμένη πολυνομία παίζει ἀνοσχετικὸν ρόλον και βραδύνει την πρόωδον, διότι διὰ κάθε βῆμα απαιτεῖται νομοθετικὴ διαδικασία. Με την ὑπισταμένην κατάστασιν, ἐλλείπει ο διοικητικὸς συντονισμός. Ἦμουν υπὲρ των σταδίων ἐξελίξεων εις το συστήμας της ὅλης διοικητικῆς ἀναδιοργανώσεως του αθλητισμοῦ μας. Πιστεύω πάντως εις

τον δημοκρατικὸν αθλητισμόν και ὅτι εις τον κατευθυνόμενον. Δι' αὐτὸ κατὰ την διάρκειαν της θητείας μου ἐπεδίωξα ὥστε η παρέμβασις της Πολιτείας εις τὰ ἀθλητικὰ να εἶναι περιωρισμένη.

Ο κ. Πετραλιάς ἐτόνισεν ἐπίσης ὅτι ἐγκαταλείπων την Γραμματείαν ἀφήνει, μεταξύ ἄλλων, εις ἐκκρεμότητα δύο σημαντικὰς προσπάθειαι: Το σχέδιον νόμου περὶ εἰσαγωγῆς του αθλητισμοῦ εις τὰ σχολεῖα και το σχέδιον νόμου

διὰ την ἰδρυσιν, εις τον Ἄγρον Κοσμών, ἐδικαῦ Σεμιναρίου, εις τὸ ὁποῖον θα φοιτοῦν (ἐπὶ δμννον) οἱ ἀπόφοιτοι της Γυμνασιακῆς Ἀκαδημίας και θα ἐκπαιδεύωνται εις τον αθλητισμόν ἐτίβου, ποδόσφαιρον, κολυμβησιν κλη. λαμβάνοντες ἀνάλογα πτυχία προπονητῶν.»

Εφημερίδα Μεσημβρινή, 19/7/1963

«Η ΕΟΚ ΔΙΟΡΓΑΝΩΝΕΙ ΜΙΚΡΑΝ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ

[...] Η ἀπόφασις ἐλήφθη εις την Νεάπολιν, κατὰ την διάρκειαν διεθνούς συνέδριου, εις το ὁποῖον παρέστησαν εκπρόσωποι των ἀθλητικῶν ἀρχῶν των κρατῶν-μελῶν της Κοινῆς Ἀγορᾶς (Δ. Γερμανία, ὀλλανδία, Γαλλία, Βελγίον, Λουξεμβούργον, Ἰταλία) και των κρατῶν-μετόχων (Ελλάς, Τουρκία). Την χωρὸν μας ἐξεπροώπησαν ο κ. Επ. Πετραλιάς (μέλος της ΕΟΑ, ἀντιπρόεδρος της Κολυμβητικῆς ὁμοσπονδίας κλη.).

[...] Κατ' ἀρχὴν οἱ ἐκπρόσωποι των ἐν λόγω χωρῶν, κατόπιν μάλιστα σχετικῆς ἐισηγήσεως του κ. Πετραλιά, ἀπεφασίσαν ὥπως οἱ ἀγῶνες αὐτοὶ τελοῦνται ἀνὰ 4ετίαν, το ἐπόμενον ἀκριβὲς ἔτος ἐκάστης Ὀλυμπιάδος.

[...] Αἱ ἀντεπρὸς πρόσωποι θα τεθοῦν ὑπ' ὄπιν των ὀλυμπιακῶν Επιτροπῶν και των ἀσμοδίων ἀθλητικῶν ἀρχῶν (ὡπως π.χ. της Γενικῆς Γραμματείας Ἀθλητισμοῦ, ως ἐκπρόσωπος της ὁποίας μετέβη εις την Νεάπολιν ο κ. Πετραλιάς) [...].

Εφημερίδα Η Βραδυνή, 30/5/1967

ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΧΕΙΡΗΣ

**5. ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ ΔΙΣΙΟΔΟΣΕΩΣ ΟΤΙ
ΚΤΕΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΣΤΑΔΙΩΝ**

ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΤΟΥ Σ. Ε. Α. Τ. ΣΑΟΥ, ΑΜΒΛΙΑΝΑΙΣ ΑΝ ΜΕΛΕ
ΥΜΕΙΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΜΟΥ ΤΟΥΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥΣ ΚΟΥΣ

1958, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615

[illegible][illegible]

Κ. Ε. ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ
 ΠΑΡΕ-
 ΔΕΙ-
 ΑΙ-
 ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ & Ε. ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ
 ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ
 ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΑΣΑΝΤΙΣΜΟΥ
 Έντοχονταί: ο Γερμανιστής Σύλλογος
 και ο Ναυτικός Όμιλος—Το θέμα της κατε-
 στροφής Έθνησης Στάδου
 Ο κ. Πετραλίας εις Καλαμάτα
 Ο ΝΕΟΣ
 Το Σάββατο άρχισεν
 η επίσημος επίσκεψις
 του Γερμανιστή Σύλλο-
 γου Κ. Πετραλίας, προ-
 βλεπόμενα να έλθη εις προ-
 σέχειν του Αλταρτσικού
 (Εξέλιξεν τον άδελφόν
 του έθνους Αθανάσιον έκ
 του Καταφύκειου του).
 Κατ' αὐτὴν δ. ο Πετραλίας

του Δημοτικού Γυμναστίου
Ελάτος προκειμένου διασφαρι-
στές τετραετίας. Ακολουθεί
συνεδριούμενος πάντοτε ο
τοπ. κ. Δημάρχου, το Γ.
Γυμναστίου Σητείας κ. Α.
Τωνάνη και των καθηγη-
τών από επισκεπθέν το Γυμ-
νάσιον Σητείας και επισήρως
το Γυμναστήριον του, εκέρ-
σας την απόλυτον ικανότη-
τά του να διδάσκει τέχνη.

Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Α
ΓΕ
τι είν

ΣΥΝΤΑ
ΚΟΙΣ Τ
σπουδ
Οσα τ
του σ
Τον
νοηδ
της
πια
μολ
Ε
Ο
Ο

[illegible]

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ε.Ο.Ε.

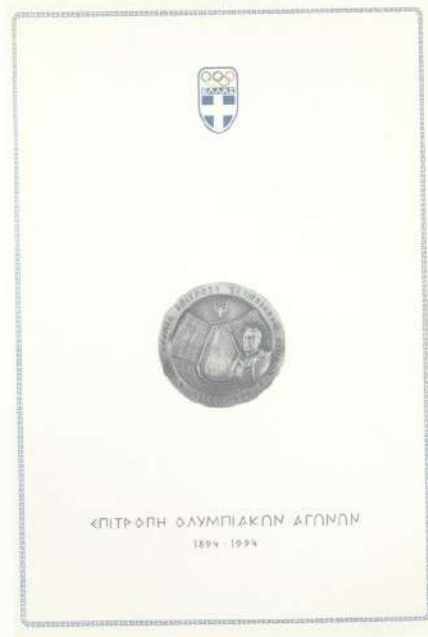
«... είναι θμως παρήγορον το γεγονός ότι οι νέοι των
Εθνών κατορθώνουν να συναντώνται εις αγώνας ευγενείς
υπό την σκέπην της Ολυμπιακής ιδεολογίας και υπάρχει ελπίς
ότι η καλλιέργεια και η διάδοσις της ιδεολογίας αυτής
θα δυνηθή κατά τας σκοτεινάς ώρας της πορείας του ανθρώπου
της συγχρόνου δύσκολης εποχής να οδηγήση τον κόσμον
προς ένα καλλίτερον και ευγενέστερον μέλλον...».

Επαμεινώνδας Πετρελιάς

Η Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή, έχοντας ήδη μια διαδοχή που ξεπερνά τα 100 χρόνια, είναι άμεσα συνδεδεμένη με την αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων στη σύγχρονη εποχή. Στις 24 Νοεμβρίου 1894, συγκροτήθηκε η Οργανωτική Επιτροπή των πρώτων νεότερων Ολυμπιακών Αγώνων του 1896, με πρώτο πρόεδρο τον τότε διάδοχο Κωνσταντίνο. Κύριο μέλημά της ήταν η εξασφάλιση της ολυμπιακής αρχιτεκτονικής που απαιτούνταν για την υεανοποίηση του αιτήματος εκ μέρους των διεθνούς ολυμπιακού κινήματος να τελεσθούν στην Αθήνα οι Αγώνες που θα αναβίωναν τους αρχαίους Ολυμπιακούς. Η Επιτροπή εκείνη κατάφερε να ιενητοποιήσει δωρεές από όλο τον ελληνισμό με προεξάρχουσα εκείνη του αεγυπτιακού μεγαλειώδους Γεωργίου Αβέρωφ, χωρίς στην οποία εξασφαλισθηκε η αρχικός μερική αναμειγμάρωση του Παναθηναϊκού Σταδίου".

Μετά τη λήξη των Αγώνων, η Οργανωτική εκείνη Επιτροπή διαλύθηκε, αλλά η επιθυμία της Ελλάδας να διοργανώσει και στο μέλλον Ολυμπιακούς Αγώνες υπέβαλε τη θεσμοθέτηση της λειτουργίας της Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων, στο πλαίσιο του θεμελιώδους για τον ελληνικό αθλητισμό νόμου ΒΧΚΑ' του 1899: «Περί Γυμναστικής και Γυμναστικών και Αθλητικών Αγώνων». Η Επιτροπή άρχισε να λειτουργεί μετά την έκδοση των Β.Δ. της 31ης Μαΐου 1901 και της Μαΐου 1903 και η πρώτη συνεδρίασή της πραγματοποιήθηκε τον Μάιο του 1903, υπό την προεδρία του βασιλιά. Στο όργανο αυτό ανετίθεντο η διεύθυνση, διαχείριση και συντήρηση των υφιστάμενων τότε αθλητικών εγκαταστάσεων, η σύνταξη κανονισμού χρήσης τους ενώ ανελάμβανε και τις αναγκαίες διαπάνες για την τέλεση των Παναθηναϊκών Αγώνων". Ήταν επίσης υπεύθυνη για την προετοιμασία και αποστολή των Ελλήνων αθλητών στις ολυμπιακές διοργανώσεις. Τα πρώτα δέκα μέλη της ήταν οι βουλευτές Σ. Σταής και Μ. Στελλάκης, οι καθηγητές Πανεπιστημίου Σ. Λάμπρος και Γ. Στρέιτ καθώς και οι Κ. Μάνος, Μ. Νεγροπόντης, Κ. Μηλιώτης-Κορινθός, Π.Γ. Σκουζέ, Π.Π. Καλλιγιάς και Ν. Θων".

Η διατυπωμένη διαρκής επιθυμία της Ελλάδας να στεγάζει τους Ολυμπιακούς Αγώνες οδήγησε στη συμβιβαστική λύση να της παραχωρηθεί το δικαίωμα να διοργανώνει διεθνείς αγώνες στα μεσοδιαστήματα των Ολυμπιάδων, προκειμένου να μη συγχρόνιζαν με αυτές. Έτσι, η Επιτροπή διοργάνωσε τη λεγόμενη Μεσοολυμπιάδα, στην Αθήνα το 1906, ως αντιπρόταση στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1900 και του 1904, στο Παρίσι και στον Αγ. Λουδοβίκο αντίστοιχα, οι οποίοι, προσαρτημένοι σε διεθνείς εκθέσεις απέτυχαν, κατά γενική ομολογία, να διατηρήσουν τη δυναμική της ανάπτυξης του ολυμπιακού κινήματος, όπως το ήθελαν οι αναβιωτές των Αγώνων και όπως είχε επιτύχει η Ελλάδα κατά τη γενέθλιο στιγμή τους. Η Αθήνα είχε επίσης εξασφαλίσει τη σεργανάτωση της Δ.Ο.Ε. να φιλοξενήσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες το 1914, οι οποίοι, ωστόσο, αναβλήθηκαν λόγω της διεθνούς αναταραχής που οδήγησε στο ξέσπασμα των Α' Παγκοσμίου πολέμου".

Από τη Συνέλευση των Ολυμπιακών Επιτροπών στη Ρώμη, το 1966.

Το 1936, η Επιτροπή οργάνωσε την πρώτη λαμπερήδρομία, από την αρχαία Ολυμπία στο Βερολίνο και έπειτα μερικά για την αθή της ολυμπιακής φλόγας των θερινών και των χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων. Όταν το 1949, η διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή ενέκρινε την ίδρυση Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας (Δ.Ο.Α.) στην αρχαία Ολυμπία, την έθεσε υπό την εποπτεία και τη διοίκηση της Ε.Ο.Α.² Τέλος, ακολουθώντας τις επιταγές του καταστατικού της, η Επιτροπή κατέβαλε συνεχείς προσπάθειες για την τέλεση Ολυμπιακών Αγώνων στην Ελλάδα με κορυφή την υποβολή, το 1976, πρότασης για τη μόνη διεξαγωγή τους στη χώρα μας.

Ο Επαμεινώνδας Πετρουλάς είχε πολυετή παρουσία στις τάξεις του ελληνικού ολυμπιακού κινήματος: υπήρξε μέλος της Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων για μακρά χρονικά διαστήματα κατά την περίοδο από το 1938 έως το 1975, διετέλεσε γενικός γραμματέας εκ σιδήλων από το 1969 έως το 1974, μέγιστο μέλος -ως μέλος της Δ.Ο.Ε.- το διάστημα 1974-1976 και λίγο πριν τον θάνατό του, το 1977, Α' αντιπρόεδρος της Επιτροπής. Ένα από τα μακροβιότερα μέλη της Επιτροπής, υπήρξε ακριβώς ορός πρόεδρος της Επιτροπής Λαμπερήδρομίας, μέλος της Επιτροπής Φιλάθλων Ιδιοτήτων και άλλων Επιτροπών της Ε.Ο.Α. καθώς και αργότες ή μέλος των εθνικών

ολυμπιακών αποστολών, κατά τις δεκαετίες 1960-1970. Από τις θέσεις αυτές συνέβαλε στην κατάρτιση προτάσεων για την ανάπτυξη του ελληνικού αθλητισμού. Μεταξύ αυτών, ειδικά ενδιαφέρον επέδειξε για την ενίσχυση των ομοσπονδιών, την ολυμπιακή προετοιμασία των Ελλήνων αθλητών και τις αθλητικές εγκαταστάσεις της χώρας. Επιπλέον, κατά τη διάρκεια της πολυετούς θητείας του, ο Επαμεινώνδας Πετρουλάς εκπροσώπησε τακτικά την Επιτροπή σε διεθνή συνέδρια ομοσπονδιών και εθνικών Ολυμπιακών Επιτροπών καθώς και σε συνέδρια της Εκτελεστικής Επιτροπής της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής.

Η Επιτροπή, στο επίσημο *Ενημερωτικό Δελτίο* της³, αποτιμώντας συνολικά το έργο του, εκτιμούσε την προσφορά του στον αθλητισμό ως εξής: «Δεμένος με τις αθλητικές ιστορικές αρχές, άσκησε ιρασιότητας και ακούραστη αγωνιστική για την προετοιμασία των επιδιδασίων του, υπηρέτησε πολύ γερά στα μεγάλα εαυδήματά του και στους θετικούς σκοπετισμούς του, για έναν αθλητισμό απαλλαγμένο από κάθε νοσηρή ή αετιολογική στοιχείο...» και ήταν οι γνώσεις και οι πεποιθήσεις του το καταστάλαγμα μιας πλατιάς και παγούσμου μελέτης της ολυμπιακής κοσμοθετικής που κατετίθειαν είχε γνωρίσει χάρη στις τόσες γλώσσες που έζησα χειριζόμενος.

Στη φωτογραφία διακρίνονται μέλη του Δ.Σ. της Ε.Ο.Α., μεταξύ των οποίων οι: Π. Δάσκαλος, Τ. Αθανασίου, Στγ. Αρμάκης, Δ. Στρατηγός, Ν. Φιλιππίδης, Αντ. Μάρτινος, Μ. Τσιγγούρας και Κ. Παλαιολόγος.

Από συνάδρους στη Σύνοδο της Ε.Ο.Α. με την παρουσία του Επαμεινώνδα Πετρουλά.

«ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η χώρα μας σημειώνει σημαντικές επιτυχίες στον διπλωματικό αθλητικό τομέα. Ούτω, ο κ. Επ. Πετραλιάς εξελέγη μέλος μιας ειδικής επιτροπής διά την μελέτην του καταστατικού κάρτου της διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής.

Η σχετική απόφασις ελήφθη εις ειδικήν συνεδρίσιν των εκπροσώπων των Ευρωπαϊκών Επιτροπών.

Εις την καταρτισθείσαν, ως άνω, ειδικήν επιτροπήν μετέχουν Γεν. Γραμματείς επτά Ευρωπαϊκών Ολυμπιακών

Επιτροπών. Ο κ. Πετραλιάς είναι ο μόνος μη Γεν. Γραμματεύς, εξελέγη δε τιμητικώς εις αναγνώρισιν των πολλών υπηρεσιών του προς την Ολυμπιακήν υπόθεσιν και εκ του γεγονότος ότι ομιλεί απαισίτως τέσσαρας ξένας γλώσσας.

Η συγκροτηθείσα επιτροπή θα εξετάσῃ εκτός των άλλων και το θέμα του καθορισμού των ορίων του ερασιτεχνισμού.»

Εφημερίδα Αθλητική Ηχώ,
26/10/1965

«Ο Κ. ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ «Γ.Ε.» ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΕΥΡΩΠΗΣ

Ο τέως Γεν. Γραμματεὺς Αθλητισμοῦ κ. Επ. Πετραλιάς ἐξελέγη μέλος του αὐταθροῦντος εις Μερίκον "γρῶσιου ἐργασίας" σκοπὸς του οὗτου εἶναι ὁ συντονισμὸς τῶν ἐνεργειῶν πρὸς περὶ τὴν οὐλμπιακὴν κίνησιν τῶν Ἐθνικῶν Οὐλμπιακῶν Ἐπιτροπῶν Εὐρώπης, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Ἀθλητικῶν Ὁμοσπονδιῶν. Το "γρῶσιον ἐργασίας" τελεῖ ὑπὸ τὴν προ-

εδρίαν του Γάλλου κ. Μπιμόν, ἄλλα δὲ μέλη του εἶναι ὁ Ἰσπανὸς κ. Σαρόστα, ὁ Ἑλβετὸς κ. Γκόνσερ καὶ ὁ Ἀνατολικογερμανὸς κ. Ἀρελετ.

Ὁ γνωστὸν, ο.κ. Πετραλιάς ἐξελέγη ἐπίσης μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἀναθεωρήσεως του Καταστατικῆς τῆς Διεθνούς Οὐλμπιακῆς Ἐπιτροπῆς.»

Εφημερίδα Πολίτευμα,
6/11/1965

Απὸ τὴν Συνεδρὶν τῶν Ἐθνικῶν Οὐλμπιακῶν Ἐπιτροπῶν τῆς 6ης 1965, στὴν οὗτῃ ὁ Εὐρωπ. Πιτραλιάς καὶ ὁ Ἱσπαν. Ἀθλητὴς μετέχοντες ἐν ἐπιτροπῇ τῆς Ἑλλάδος.

Στις 6 Ἀπριλίου 1967, ὁργανώθηκε γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴ Οὐλμπιακῶν Ἀγώνων ὁ εορτασμὸς τῆς «Οὐλμπιακῆς Ἡμέρας», ἀν ἀνάμνησιν τῆς ἀναβίσεως τῶν Οὐλμπιακῶν Ἀγώνων τὸν 1896. «Εἶναι ἡ ἡμέρα γὰρ τὴν οὐαίαν, οἱ λάτρες τῶν Οὐλμπιακῶν πνεύματος, οἱ αἰγνέσις κρητό-στοχοι τοῦ ἀθλητικοῦ ιδεώδους, οἱ φιλάθλοι καὶ οἱ ἀθλοῦμενοι τῶν Κύ-σμων, συγκεντρώθηκαν εἰς τὴν Ἀθήνας καὶ μέσα στο ἀναμνηστικὸν Πα-νοθηναϊκὸν Στάδιον [...] ἐπενθύμισαν εἰς ὅλην τὴν Ὑφήμιον το "Οὐλ-μπιακὸν πνεῦμα" [...]».

«Η ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ

Η ἀθλητικὴ παραδόσις εἶναι μέγα προνομίον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ οὗτος διατηρεῖ εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιάν του το εὐγενές ἰδανικὸν τῆς ἀθλητικῆς ἀμιλλῆς, ἀπὸ τότε που ἡ Ἑλλὰς, κάρτε εἰς αὐτὸ κυρίως το ἰδανικόν, ἐδημιούργησε τὸν πολιτισμὸν τῆς.

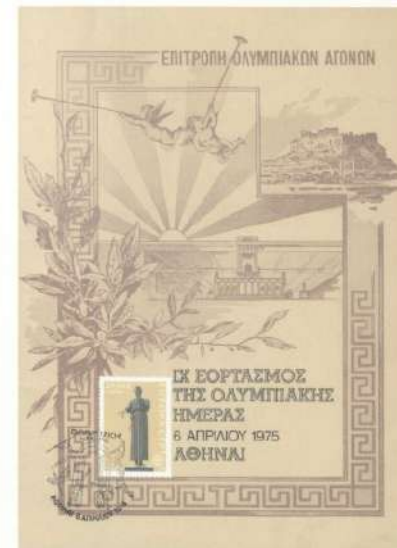
Η εὐτυχὴς ἐμπνευσίς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Οὐλμπιακῶν Ἀγῶ-νων ὅπως καθιερώθῃ ἡ 6η Ἀπριλίου ὡς ἡμέρα εορτασμοῦ τῆς ἀνασῶ-στάσεως καὶ ἀναβίσεως τῶν νεώτερων Οὐλμπιακῶν Ἀγώνων, οἱ οὗτοι ὡς γνωστὸν ἐτελέσθησαν το πρῶτον εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὸ ἔτος 1896, ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς λαμπρῆς παραδόσεως καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀγνοῦ πνεύματος τῶν ἀγῶνων, ὅπως το ἐδίδεξεν ἡ ἀρχαία Οὐλμπία ἐπὶ χίλιο περίπου ἔτη.

Η Ἐπιτροπὴ Οὐλμπιακῶν Ἀγῶνων πιστεύει ὅτι ἡ Οὐλμπιακὴ ἰδεολογία ὑπηρετεῖ τὸν ἄνθρωπον, διότι καλλιερνεῖ τὴν συμμε-τρίαν καὶ τὸ κάλλος. Ἀναλυεταὶ δὲ το κάλλος εἰς τὴν ἀνδρείαν, τὴν εὐγένειαν, τὴν γενναϊότητα, τὸν πῆθος καὶ τὴν πνευματικὴν ὑπεροχήν, τὴν υγείαν, τὴν υφαιότητα ψυχῆς καὶ σώματος καὶ τὴν ἐλευθερίαν.

Ὁ εορτασμὸς τῆς "Οὐλμπιακῆς ἡμέρας" ὡς θεωρηθῇ ὡς προσκλητήριον πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα ἵνα ἐνστερνισθῇ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ἰδανι-κά τῆς Οὐλμπιακῆς ἰδεολογίας καὶ ἀποσιωθῇ εἰς τὴν διανοίαν τῶν.

Εἶναι πίστις τῶν ἀνθρώπων ὅσοι ἔχουν ταχθῇ νὰ καλλιερνοῦν καὶ διαδίδουν τὰ Οὐλμπιακὰ ἰδανικά, ὅτι ἡ Οὐλμπιακὴ ἰδεολογία ευρί-σκειταὶ εἰς τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἀνθρωπότητος, διότι προετοιμάζει τὴν ψυλὴν καὶ ἱσχυροποιεῖ τὰς καλὰς σχέσεις μετὰ τῶν λῶν τῆς ὑδρογείου.

Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ἐπέτυχεν ὁ ἀθλητισμὸς νὰ συγενώσῃ τοὺς ἀπανταχοῦ ἀμιλοῦντες τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ἐδημιούργησε τὴν συνειδήσιν τῆς Ἑλληνικῆς ταυτότητος καὶ συνέψεν τὴν Ἑλλάδα.

Διατί πρέπει να αμφισβηλεί κανείς ότι σήμερα η ολυμπιακή ιδεολογία, εμπνέουσα την νεότητα των Εθνών, δεν θα έχει τις δυνατότητες να καλύψει κάτω από τις πτυχές της πεντακύκλου σημαίας της ολόκληρη την ανθρωπότητα;

Διά του ολυμπισμού δυνάμεθα να συμβουλευομεν ορθώς την νεολαίαν και να την διαμορφώσωμεν αποτελεσματικώς. Όταν εις το συνολόν της η νεότης, κρινεομένη από το ελγικρινή ιδανικά του ολυμπιακού πνεύματος, αποκτήση χαρακτήρα ευθύ, τίμιον, πραγμαστικός ανδρικών, όταν από της μικράς ηλικίας οι νέοι καθίστανται ευθαρείς, ανδρείς, ανδεκτικοί, ευγενείς, αξιοπρεπείς και ελγικρινείς, τότε δυνάμεθα να ελπίζωμεν ότι η ανθρωπότης θα ηλγισάσθαι προς τον σκοπόν της, ο οποίος είναι η δημιουργία ενός ανθρωπίνου όντος, όσον το δυνατόν τελειοτέρου και ευδαιμόνου.

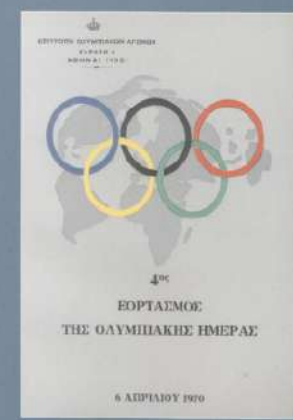
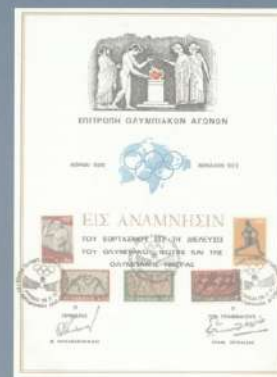
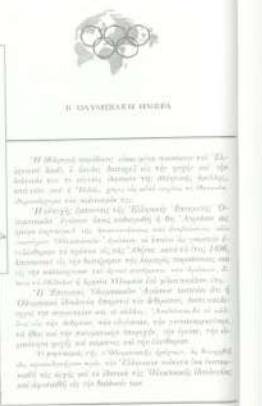
Οι νέοι μας διά του ολυμπισμού θα αποκτήσουν προορισμόν διά μίαν ζωήν αγνήν και σταθεράν και ένα πνεύμα καθαρών και ατλητών, ώστε να απασχωνται και να βλέπωμε τον άνθρωπον ως άνθρωπον, όπως τον θεώρει ο αναμορφωτής των συγχρόνων ολυμπιακών αγώνων, βαρώνας Πιερ ντε Κουμπερτέν, ο οποίος έγραψεν ότι "ο ολυμπιασμός τεντνει εις το να συγκεντρώσθαι εις ψυατην δαμνν όλας τας αρχάς σίτινες συντείνουσιν εις την τελειοποίησιν του ανθρώπου".

Είναι αληθές ότι οι καιροί σήμερα δι' ολόκληρον την ανθρωπότητα, είναι ταραγμένοι, γεμάτοι σύγχυσι και αβεβαιοί. Αι μεταβολαί επέρχονται με ταχύτητα τοιαύτην ώστε ο άνθρωπος δυσκόλως προλαμβάνει να προσαρμοσθή και οι ιδέαι μεταβάλλονται ταχέως όσον ταχέως εξευτελίζονται παλαιαί αξίαι και πιστοθήσεις.

Είναι όμως παρήγορον το γεγονός ότι οι νέοι των Εθνών καταρδώνουσιν να συναντώνται εις αγνάς ευγενείς υπό την σκέπη της ολυμπιακής ιδεολογίας και υπάρχει ελπίς ότι η καλλιέργεια και η διάδοσις της ιδεολογίας αυτής, θα δυνάσθαι κατά τας σκοτεινάς ώρας της πορείας του ανθρώπου της σύγχρονης δύσκολης εποχής, να οδηγήσθαι τον κόσμο προς ένα καλλίτερον και ευγενέστερον μέλλον."

Δακτυλόγραφο κείμενο
από το αρχείο του Επαμ. Πετραλά

Επιστολή της Ε.Ο.Α. προς τη
Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή
με την οποία η Ε.Ο.Α. υπέγραψε
την Ελληνικήν Συμφωνίαν
της Ελληνικήν Επιτροπήν στη
Συνεδρίαση των Ολυμπιακών
Επιτροπών στη Μόσχα, τον
Οκτώβριον του 1966.

Ως πρόεδρος της Επιτροπής Λαμπαδηφορίας, ο Εφορευτικός Πετράκης είχε την εποπτεία της τελετής της σφής και της αποστολής της ολυμπιακής φλόγας στις πόλεις τέλεσης των Ολυμπιακών Αγώνων. Χαρακτηριστικοί είναι οι απόλυτοι χαρτοποιοί κατά τις αντίστοιχες τελετές των 1968 και 1972:

«Κατά την τερήν αυτήν στιγμήν, δικαίως διατρέχει πάντας ημάς ένα ρίγος συγκινήσεως και υπερηφάνειας. Διότι το λαμπρόν ολυμπιακόν Φως, το οποίον ήνωσε χθες από τας χρυσας ακτίνας του ηλίου της Αρχαίας Ολυμπίας, παραδίδεται ήδη διό της ιδίας χειρός της Ελλάδος επί του ενδόξου "παιονίου" διό να μεταφερή εις τον ευτυχή προορισμόν του.

Αισθανόμεθα και πιστεύομεν ότι με το Φως της Ολυμπίας, παραδίδομεν και μεταδίδομεν την αρετήν της Ελληνικής φυκής και το μεγαλείον της πολυετούς πνευματικής μας κληρονομίας εις απασάν την οικουμένην. Εις κάθε εναλλασσόμενην δόδα και από λαμπαδηδρομού εις λαμπαδηδρομόν, το Φως θα υπενθυμίζει εις κάθε χώραν και εις κάθε πολίτην το σύμβολον της εκεχειρίας, της αγάπης και της ειρήνης, που εξεκίνησε και πάλην από την Αρχαίαν Ολυμπίαν διό να καταυγάσῃ ολόκληρον τον κόσμον με τα υγιεινότερα ιδανικά.

Αι ημέραι και αι νυκτεσ, ο ήλιος και το σκότος, η νηνεμία και οι άνεμοι, που θα συναντήσῃ καθ' ὁδόν παρευόμενον το Ολυμπιακόν Φως, ὡς του διανοήσαντος ευτυχῆσαι διό να εἴδῃται θριαμβευτικῶς εις την υπερήφανον χώραν του Περικίου, ὅπου κατὰ τὴν 19ην Ολυμπιάδα, οἱ ἐπιλεκτοὶ τῆς δικουμένης, οδηγούμενοι ἀπὸ τὴν λαμπρὸν Φλόγα τῆς ολυμπιακῆς Ἰδέας, θα διεκδικήσαντες ἐν μίαν ευγενή ἀγίαν, τὸν κοτῖνον τῆς ἀγριελαιας, διὰ τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἰδέας τοῦ ἀθλητισμοῦ, που ἐγεννήθη καὶ νυνὶ δρῶν καὶ ἐγίνε θρησκεία ἐν αὐτὴν τὴν χώραν.

Ἡ Ἑλλάς, δι' ἐμοῦ, ὡς ἐκπρῶτον τῆς Επιτροπῆς τῶν Ολυμπιακῶν Αγώνων, εὐχεταὶ ἐν τὴν πέραν του Ἀθλητικῶν καὶ κοιτίδα ἐνός ἄλλου μεγάλου πολιτισμοῦ, τὴν χώραν τῶν Μεξικανῶν, τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τῶν τελεσθεσμένων ἐν τὴν πόλιν του Περικίου Ολυμπιακῶν Αγώνων, καὶ με τὴν φλόγα τῆς Ολυμπίας ἀτέλλει τὸ μήνυμα τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ἀθλουμένην Νεότητα ὅλου τοῦ Κόσμου.»

Θηλία Προέδρου Ὄργανωτικῆς Επιτροπῆς Ολυμπιακῆς Λαμπαδηφορίας κ. Επαμ. Πετράκη, ἐν Δέλτα Φαλήρου 24/8/1968

«...ἡ μεγαλειότης αὐτῆς πορείας τῆς φλόγας, ἀρχίζει ἀπὸ ἐνὸς ἐνδοξοῦ τόπου, ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἡ ὁποία δὲν ἔπαυσε νὰ φωτίζει τὴν λευκὴν τὴν αἰώνων καὶ τῆς ὁποίας οἱ κατακτήσεις ἐν ὅλῳ τῇ ἐπίπεδα τῆς πνευματικῆς ζωῆς ἐξακολουθοῦν καὶ σήμερον ἀκόμη νὰ εἶναι ἐφαρμοσμοὶ ἐν πλείστοι δύο προβλήματα...».

Pierre de Coubertin

«Σήμερον συγκίνησις με κατέχει τὴν στιγμὴν ταύτην καθ' ἣν εὐρισκόμασιν παρὰ τὰς ὁδοὺς τοῦ Ἑβρου κοντὰ στὴν ἑλληνικὴν ἀθλητὴν που, ἐπὶ τὰς ἀπὸ μὴ θριαμβευτικὴν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα πορείαν, πράττειται νὰ παραύσῃ τὴν Ολυμπιακὴν Φλόγα στὸν συνόλεόν του, Τσεκούρ ἀθλητῆ.

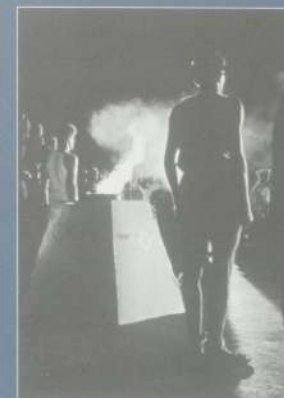
Καὶ τὸ Φως τοῦτο, που ἀπὸ μίαν καὶ πλέον εβδομάδα ἀνάγει στὸν ἱερὸν τόπον τῆς Αρχαίας Ολυμπίας ἀπὸ τὰς ἀκτίνες τοῦ χρυσοῦ Ἑλληνικοῦ ἡλίου, σὰς προσφέρεται ἐξ ἄλλης τῆς καρδίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, διό νὰ τὸ προωθήσῃ, μέσω τῆς χώρας σὰς, πρὸς τὸν δρόμον που ἀδύνηται στὴν πόλιν ὅπου πρόκειται νὰ διεξαχθῇ ἡ 20ῇ Ολυμπιάδα, τὸ Μόναχον.

Μέσα στὸ πνεῦμα τοῦ Παγκοσμίου Ολυμπισμοῦ, που ἐγεννήθη πρὸ χιλιάδων εἰσὶν, στὸ λίκνον τῆς τερᾶς Ἀλτσερ, στὴν ἑλληνικὴν κοιτίδα τῶν Αρχαίων Θεῶν, τῶν μύθων καὶ τῶν ἡρώων, τὴν Ολυμπία - ὑπάρχει καὶ ἡ ἐννοία ἐνός ἄλλου φωτός τοῦ Φωτός τὸν ὁποῖον ἀκρίβει καὶ προστατεύει τὴν φιλία τῶν δύο λαῶν μας διό νὰ καταυγάσῃ τὰς συνειδήσεις τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, ὥστε νὰ ἐργάζωνται μετὰ τὴν δὴ τὴν προσηνὴ καὶ διαπονητὴν τῆς ἑλληνοαμερικανικῆς φιλίας. Ἡ δὲ Φωτὶς αὕτη, που ἐνέει καὶ τὰ σίδηρα ἀκόμη, αὐτὴ τὴν σπουδατικὴν ἐν ἐπὶ περισσότερον.

Με τὰ αἰσθήματα αὐτὰ, τὸσον πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἐκπρῶτον τῆς Τουρκικῆς Ολυμπιακῆς Επιτροπῆς, ὡς καὶ πρὸς τοὺς ἐκπρῶτους τῆς Γερμανικῆς Ολυμπιακῆς Επιτροπῆς, εὐχομαι ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς Ολυμπιακῆς Επιτροπῆς τῆς χώρας μας, κατεψέδιον ἐν τὴν Φλόγα καὶ καλὴν ἐπιτυχίαν ἐν τῶν 20ῇ Ολυμπιακῶν Αγώνων τοῦ Μόναχου.

Καὶ εἴθε, τὸ Φως τῆς Ολυμπίας νὰ καθοδηγῇ τὴν ἀθλουμένην νεολαίαν πρὸς εὐγενεῖς δρόμους τῆς Παγκοσμίου φιλίας καὶ κατανοήσεως, πρὸς δόξαν τοῦ Ολυμπιακοῦ ἰδεώδους.».

Προσφωνήσις ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως Επιτροπῆς Ολυμπιακῶν Αγώνων κ. Επαμεινώνδα Πετράκη, κατὰ τὴν τελετὴν παραδόσεως τῆς Ολυμπιακῆς Φλόγας ἐν τὴν Τουρκικὴν Ἀντιπροσωπείαν παρὰ τὰ ἑλληνοαμερικανικὰ ἱκανοτά, Γέφυρα Ἑβρου, 6 Αὐγούστου 1972

E. PETRALIAS
GRÈCE

ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΕΝΘΥΜΗΜΑΤΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

«Η παγκόσμιος Ολυμπιακή Εορτή ανά τετραετίαν, θέλει να υπενθυμίξη εις τους ανθρώπους ότι είναι προτιμώτερον, να διαδέσσουν τη δραστηριότητά των εις έργα ευγενέστερα και ιδανικώτερα, αντί να την σπαταλούν εις αιματηρούς και επικινδύνους ανταγωνισμούς. Η παγκόσμιος αθλητική έμιλλα, η αναγνώρισις της αξίας του αντιπάλου, η επιβράβευσις της φιλοτίμου προσπαθείας και επιμονής, δηλαδή της αρετής, η προσήλυσις προς τα ιδανικά και τους ηθικούς εγέρτους νόμους, ο αλληλεσεβασμός, η αγάπη προς την ελευθερίαν, όλα αυτά είναι επιδιώξεις του Ολυμπιακού πνεύματος.

Με αυτά τα ιδανικά πρέπει να αναπτύσσονται και να εμπνέωνται οι νέοι και αυτό είναι το Ολυμπιακό φως».

Επαμεινώνδας Πετραλίας

ΡΩΜΗ, 1960

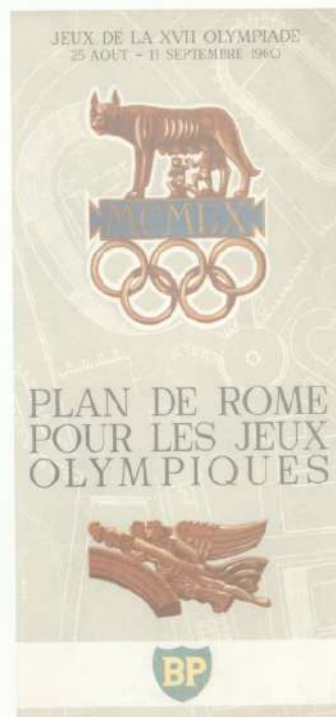
Στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Ρώμης, το 1960 έλαβαν μέρος 84 περίπου με 5.396 αθλητές από τους οποίους 620 ήταν γυναίκες. Οι αγώνες μεταδόθηκαν τηλεοπτικά σε 17 χώρες της Ευρώπης μέσω 93 μεταδόσεων από τη Eurovision. Οι Ιταλοί διοργανωτές φρόντισαν να συνδέσουν τους αγώνες με το αρχαίο παρελθόν της πόλης, στεγάζοντας αρκετά αθλήματα σε μνημειακούς χώρους της. Ο Αιθίοπας δρομέας Abebe Bikila, κερδίζοντας τον μαραθώνιο δρόμο, υπήρξε ο πρώτος μιας μακράς σειράς αφρικανών αθλητών που απέσπασαν ανάλογες νίκες στις επόμενες ολυμπιάδες⁷. Η ελληνική συμμετοχή ήταν μεγάλη σε αριθμό. Γενικός αρχηγός της ελληνικής αποστολής ορίστηκε ο Βασίλειος Λεοντόπουλος και βοηθοί του οι Επαμεινώνδας Πετρουλάς, Χριστόφορος Καρόλιος και Δημήτριος Ξηκονάκης. Το ελληνικό σκάφος «Νηρείς» με πλήρωμα τον τότε διάδοχο Κωνσταντίνο, τον Οδυσσαία Επαφροδίτου και τον Γεώργιο Ζάμη κέρδισε την πρώτη θέση στην ιστιοσλοία στην κατηγορία dragon και έφερε χρυσό μετάλλιο στην Ελλάδα μετά από 48 χρόνια.

«Αγόνες τους Ολυμπιακούς στη Ρώμη,
Όπου από αυτοκίνητα μπορούσαν οι δρόμοι,
Θα μπορούσαν να γραφούν τόποι,
Και τα εγγόνα θα τα μιλούν ακόμη.

Και πρώτα ο Υπαρχηγός ο Νόντας,
Χαμόγελο που, τούφα νάχη, της «Τροκόντας».

Μ' όλους μιλούνε τα Ιταλά,
Τον έβλεπες μόνο ...στη βιοστιλιά,
Και είχε μέσα του το απάντητο,
Γι' αυτό, του δόσανε και ...αυτοκίνητο»

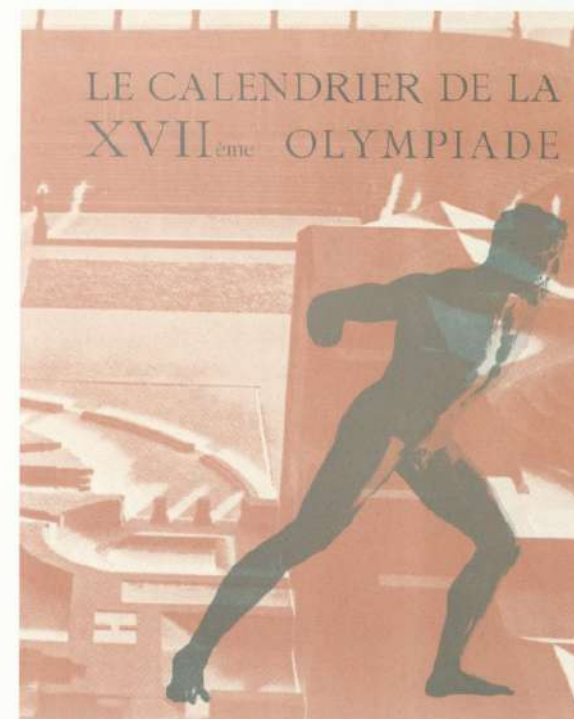
Από ανέκδοτο στιχόγραφο που περιγράφει
την ελληνική αποστολή στους
Ολυμπιακούς Αγώνες της Ρώμης, 1960.

Ο Έσκη, Παπαλός σε διεθνή συνάντηση αθλητών
εργαζομένων, στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Ρώμης.

Glacé Jellès XVI Olympiade
Jours de la XVII Olympiade
The games of the XIV Olympiad
Rome 1960

Η διαδρομή της λαμπτήρας, από την αρχαία Ολυμπία προς τη
Ρώμη, ουσιαστικά με όλη τη γη ως πρόποδα της Ελλάδας, και της
Ιταλίας, ως ενδιάμεση διαδρομή μεταξύ των αρχαίων και της νέας.

E PETRALIAS
GRECIA

TOKYO, 1964

Τα τεχνολογικά επιτεύγματα της χώρας βρήκαν τη θέση τους και στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Τόκιο, που χαρακτηρίστηκαν για τον λόγο αυτό «ηλεκτρονικοί» και διακρίθηκαν από σχολαστικό σχεδιασμό, ακρίβεια και τελειότητα. Η Ιαπωνία που αποδείχνει με αυτό τον τρόπο ότι ανέκαμψε από τις συνέπειες του Β' Παγκοσμίου πολέμου, δεν παρόλαυτε ταυτόχρονα να υπενθυμίζει το ζοφερό παρελθόν της Χιροσίμα. Στους Αγώνες συμμετείχαν νέα κράτη από την Αφρική, ενώ η Κίνα δεν συμμετείχε για άλλη μια φορά και η Νότιος Αφρική αποκλείστηκε λόγω της πολιτικής φιλικών διακρίσεων που εφαρμόζε. Προηγούμενα γεγονόματα ανάγκασαν σε αυτή την ολυμπιάδα την εφαρμογή ελέγχων χρήσης αναβολικών (doping)⁹⁰.

Η ελληνική συμμετοχή κρίθηκε ικανοποιητική σε αριθμό αλλά φτωχή σε θετικά αποτελέσματα. Γενικός αρχηγός της ομάδας ήταν ο γενικός γραμματέας της Ευρωπαϊκής Ολυμπιακών Αγώνων Π. Λάππας και τεχνικός σύμβουλος ο Ότο Σμιτςεκ. Ο Επιμεληνόντας Πετραλιάς υπήρξε μέλος της προολυμπιακής προετοιμασίας των αθλητών και πήρε μέτρα για τη διευκόλυνσή τους σε αυτή.

Ημερομηνία η οποία φέρει το γόμας
από την οποία προέρχεται ο
φωτισμός των αθλητών 25 φορές
για να καλύψουν μια απόσταση 16.000
χιλιόμετρων. Μία από τις παλαιότερες
εργασίες της Τόκιο, από τη χώρα που έγινε
το πρώτο της, η οποία είχε γεννηθεί
την ημέρα που η σημαία βγήκε για
την Ολυμπιάδα.

THE GAMES OF THE XVII OLYMPIAD
TOKYO
1964

閉会式
CLOSING CEREMONY

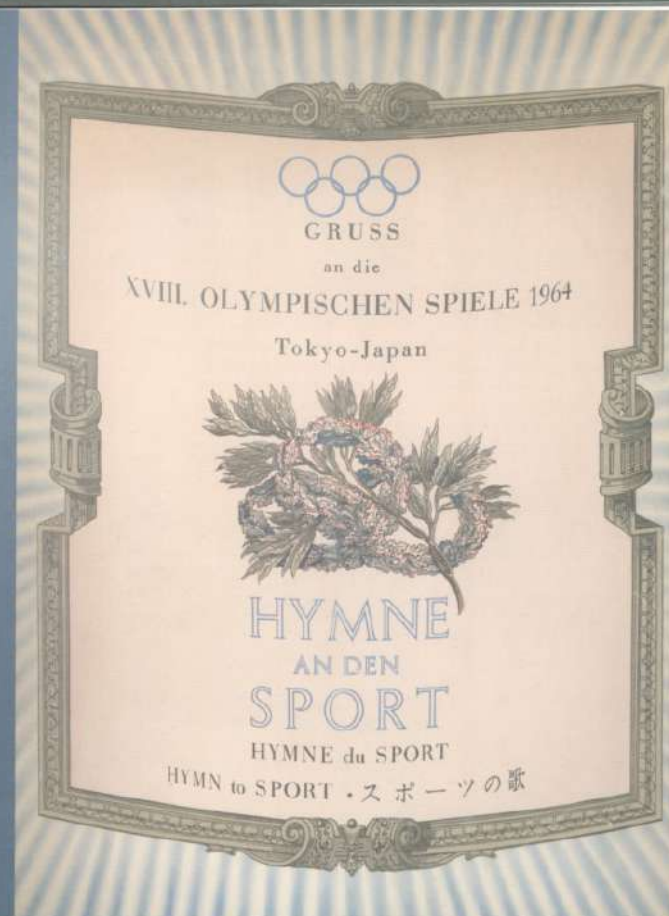
国立競技場 NATIONAL STADIUM

4810

10th OCTOBER
24th

第4回 前段 LOW

G-7

ΜΕΞΙΚΟ, 1968

Η προσπάθεια σύνδεσης των Αγώνων με την παραδοχή και τον πολιτισμό της χώρας δεν αποδόθηκε τις έντονες αντιδράσεις του λαού και τον ανευμετακτώ κόσμο του Μεξικού ενάντια στην κρατούσα πολιτική κατάσταση. Στους Αγώνες, για την έναρξη των ορίων επιλέχθηκε η επέτειος της άφιξης του Χριστόφορου Κολόμβου στην Αμερική, εφευρέθηκε μια σειρά από τεχνολογικές καινοτομίες, όπως η ηλεκτρονική χρονομέτρηση σε όλα τα αθλήματα και το photo-finish¹⁰. Αιχμής της ελληνικής αποστολής, η οποία αριθμούσε 48 αθλητές, ήταν ο Ορέστης Γερασιμίδης. Ο Επαμεινώνδας Πετρούλης μετείχε στην ελληνική ολυμπιακή αποστολή και ήταν μέλος της ειδικής επιτροπής για τη συμμετοχή της Ελλάδας στις καλλιτεχνικές εκδηλώσεις των Αγώνων. Ο Πέτρος Γαλακτοπούλος κατακτώντας την τρίτη θέση στην κατηγορία των 70 κιλών στο άθλημα της πάλης και το πρώτο ανάλογο ελληνικό μετάλλιο εργαζότανε μια σειρά ελληνικών ολυμπιακών διακρίσεων σε αυτό το άθλημα.

Αρχηγός Εθν. Περούλι στο Μέξικο, το 1968.

Από τη διαδρομή της Ολυμπιακής φλόγας στους Αγώνες της διαδρομής μέσω της οδού στην οδό Εθν. Περούλι.

Συνάντηση του Εθν. Περούλι με κρατικούς και ολυμπιακούς κλημάτες στο πλαίσιο των Ολυμπιακών Αγώνων το 1968 στο Μέξικο.

ΜΟΝΑΧΟ, 1972

Το Μόναχο ανέλαβε τη διοργάνωση της 20ής Ολυμπιάδας, τρέντα χρόνια μετά τους Ολυμπιακούς του Βερολίνου. Οι Αγώνες, όπου έλαβαν μέρος 122 χώρες με 7.830 αθλητές, από τους οποίους 1.171 ήταν γυναίκες, ζημιώθηκαν από τα επεισόδια πολιτικής βίας που εκδηλώθηκαν όταν Παλαιστίνιοι κατέλαβαν χώρους των Ολυμπιακού χωριού και πήραν ομήρους Ισραηλινούς αθλητές. Η αμαρτηρή κατάλυση των γεγονότων επέφερε σοβαρό πλήγμα στο διεθνές ολυμπιακό κίνημα.

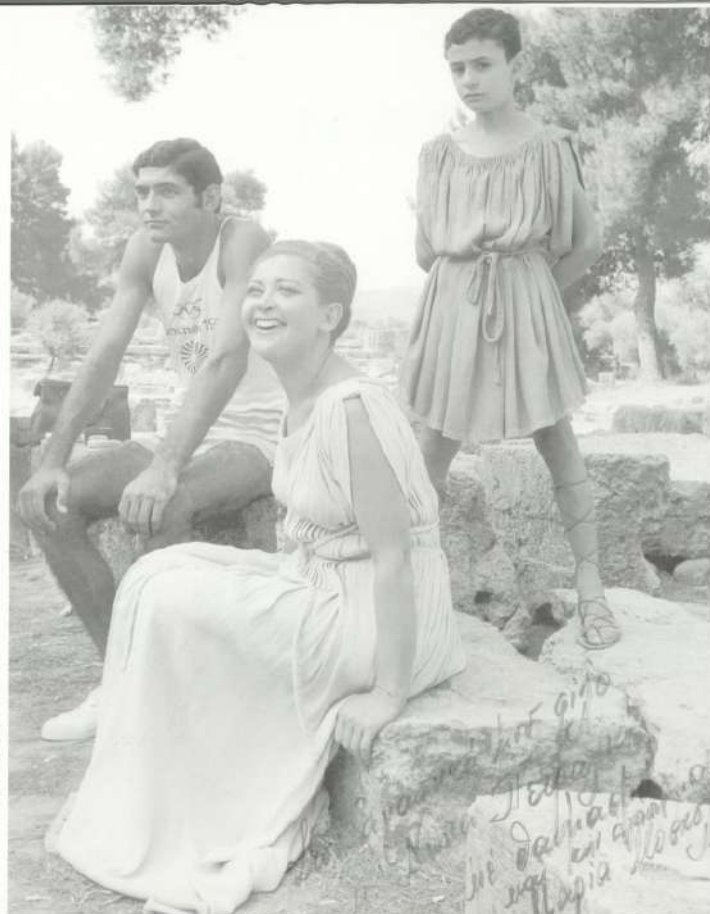
Η ελληνική αποστολή στο Μόναχο συμπεριελάμβανε συνολικά 84 άτομα. Αρχηγός της ελληνικής αποστολής ορίστηκε ο Επαγγέλως Μοιρόπουλος και την ακολουθούσαν οι Πύρρος Λάσπας και Επαμεινώνδας Πετραλιάς. Η ελληνική συμμετοχή, αποτελούμενη από 61 αθλητές όλων των αθλημάτων, αξιολογήθηκε ως η πλέον επιτυχημένη έως τότε από πλεονέκ διακρίσεων και αποτελεσμάτων. Σηχόκισαν οι Πέτρος Γαλατσόπουλος, που διακρίθηκε Ξανά χαρτοποιώντας το αργήρό μετάλλιο στα 74 κιλά στο άθλημα της πόλης, και Ηλίας Χατζηριτσάνης, που κατέλαβε τη δεύτερη θέση στην κατηγορία fiππ στην ιστιοπλοία.

Άποψη της πόλης του Μόναχου και του ολυμπιακού της εγκαταστάσεων.

Η ολυμπιακή φλόγα σφύησε το 1972 για δεύτερη φορά στη Γερμανία, αλλά τότε αυτή τη φορά ο σερβικός σούηρα δένει να αναφύγει την ελπίδα μιας ενέναντος ες μιας αθλητών που σερμενέτησαν στους Ολυμπιακούς Αγώνες.

MONTREAL, 1976

Οι Αγώνες του Μόντρεαλ χαρακτηρίστηκαν ως οι Αγώνες των "τεσσάρων χιτών", αφού δεν έλαβαν μέρος όλες σχεδόν οι χώρες της αφρικανικής ηπείρου. Η αιτία της αποχής 31 χωρών ήταν η συμμετοχή της Νέας Ζηλανδίας, η οποία εφόρμησε πολιτική ρατσιστικών διακρίσεων κατά των αυτόχθονων κατοίκων της. Τελικά, συμμετείχαν 92 χώρες με 6.028 αθλητές και αθλήτριες. Προταγωνιστές της διοργάνωσης αναδείχθηκαν ο Φινλανδός Lasse Viren στους δρόμους 5.000 και 10.000 μέτρων και η Nadia Comaneci, αποσπώντας το πρώτο καθαρά δεκάκτιο στην ενόργανη γυμναστική⁹⁸.

Την ελληνική αποστολή στο Μόντρεαλ, τον Καναδά - που υπεργετιόθηκε από 37 αθλητές, οι οποίοι έλαβαν μέρος σε έξι αθλήματα - συνόδευαν ο υφυπουργός Προεδρίας της Κυβερνήσεως Αχιλλεύς Καραμανλής, ο γενικός γκαρνταμίας Αθλητισμού Πάνος Σταυρόπουλος και ο πρόεδρος της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής Απόστολος Νικολαΐδης. Ο Επαμενώνδας Πετραλιάς παρέυρε στους Αγώνες αυτούς με τη νέα του ιδιότητα ως μέλος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής. Ήταν στο πλαίσιο αυτών των Αγώνων και με την ιδιότητά του αυτή που επέδωσε την επιστολή του Κωνσταντίνου Καραμανλή με το αίτημα της Ελλάδας για τη μόνιμη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων στη χώρα.

Άποψη της πόλης του Μόντρεαλ.

Το 1976 για πρώτη φορά χρησιμοποιήθηκε υψηλή τεχνολογία για τη μεταφορά της φλόγας από την Αθήνα στο Μόντρεαλ μέσω διατεταγμένων.

Montréal 1976

«ΕΠΕΣΤΡΕΨΑΝ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΝΤΡΕΑΛ»

Επέστρεψε χθες και το τελευταίο γκρουπ των αθλητών μας από το Μόντρεαλ.

[...] Ο κ. Επαμενώνδας Πετραλιάς ήταν ενθουσιασμένος από την διοργανωτική επιτυχία των αγώνων και από την σπρίντ που είχε στους φιλάθλους και στους παράγοντες που παρακολούθησαν την 21η Ολυμπιάδα, η επιστολή του Πρωθυπουργού κ. Κωνσταντίνου Καραμανλή προς τον Λόρδο Κιλλανιν για το θέμα της μόνιμης διεξαγωγής των ολυμπιακών αγώνων στην Ελλάδα. Να τι μας είπε:

«Φέρνω μαζί μου την απόντησή του Λόρδου Κιλλανιν την οποία και θα επιδώσω σήμερα (χθες) στον κ. Πρωθυ-

πουργό. Η επιστολή του κ. Καραμανλή είχε μεγάλη, θα έλεγα κολοσσιστά σήκηση μεταξύ των φιλάθλων των αγώνων και των υπευθύνων.

— Η πολιτική εθιμόβρευστο στο Μόντρεαλ ή νίκησε το αθλητικό πνεύμα;

— Όσοι υπεκίνησαν τις Αφρικανικές χώρες στην αποχή και ανέμεναν την απτυχία των αγώνων, απογοητεύθηκαν. Η σωρεία των ρεκόρ και ο μεγάλος ενθουσιασμός ήταν η καλύτερη απάντησή σε όσους προσπάθησαν να κτυπήσουν ηθικά αυτή την διοργάνωση.»

Εφημερίδα Η Εραδυνή, 4/8/1976

«ΦΩΣ ΣΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΤΡΕΑΛ Ο Κ. ΕΠΑΜΕΝΩΝΔΑΣ ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΟΛΗ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ»

Στην σύνοδο της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής που θα γίνει το 1978 στην Αθήνα θα κριθεί κατά πόσο πιθανότητα η πρότασή του Πρωθυπουργού κ. Κ. Καραμανλή για την μόνιμη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων στην Ελλάδα.

[...] Το είπε ο κ. Επαμ. Πετραλιάς, μέλος της ΔΟΕ σε αποκλειστική συνέντευξη προς την «Αθλητική Ηχώ». Ακόμη ο κ. Πετραλιάς που χαίρει μεγάλης εκτιμήσεως στους "ακαδημαϊκούς" του παγκοσμίου αθλητισμού απο-

κάλυψε όλα τα παρασκήνια του Μόντρεαλ, μίλησε για το "παρε-δωσε" Κίνας-Καναδά, για τον άνθρωπο που "άγει και φέρει" τους Αφρικανούς, για την μόχη του Κιλλανιν και για πολλά άλλα θέματα της ΔΟΕ.

[...] Οι Καναδοί [...] ανακοίνωσαν ότι δεν επιτρέπουν την συμμετοχή της Τσιβάν,

της Εθνικιστικής Κίνας. [...] Κόναμε τρεις αλληγορικές και πολύωρες συνεδριάσεις. Το πρόβλημα ήταν μεγάλο. [...] Πάντως, [...] ελπιόχαση η κυβέρνηση του Καναδά και δέχθηκε πολλά. [...] Ο Κι-νέζος της Διεθνούς είναι φίλος μου και έτσι ανέπτυξε ενώ μια ιδιαίτερη πρωτοβουλία. Γιατί ήταν κρίμα να φύγουν τιν άνω που ολόκληρη η συνέλευση ήταν με το μέρος τους. Του ζήτησα να βοηθήσει την ΔΟΕ, να μην καταρρακωθεί.

[...] Για τους ολυμπιακούς του 1980 ο κ. Επ. Πετραλιάς τόνισε:

Η Μόσχα επανέλαβε και παλι κατά τον πανηγυρικό τελεστό τρόπο, ότι η Ρωσία συνθέτει να τηρή την υπογραφή της και ότι θα κάνει και περισσότερα απ' όσα υποσχεθηκε.»

Εφημερίδα Αθλητική Ηχώ, 13/8/1976

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
ΓΚΡΕΝΟΜΠΛ, 1968

Ο Επαμεινώνδας Πετρουλάς υπήρξε μέλος της επιτροπής για την αθή και την μεταφορά της φλόγας από την αρχαία Ολυμπία στη Γκρενόμπλ και πρόεδρος της Επιτροπής Λοιμοδοφρομίας.

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
ΣΑΠΟΡΟ, 1972

I Olympic Winter Games 札幌オリンピック大会 XI Jeux Olympiques d'Hiver
programme for the opening Ceremony 開会式 プログラム Programme de la Cérémonie d'ouverture

Ο Επαμεινώνδας Πετρουλάς παρενέβη στους 11ους χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες στο Σαπόρο, το 1972.

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
ΙΝΣΜΠΡΟΥΚ, 1964 και 1976

Ο Επαμεινώνδας Πετρουλάς υπήρξε μέλος της Επιτροπής Λοιμοδοφρομίας και εκπρόσωπος της Ε.Ο.Α. στους χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες στο Ινσμπρουκ της Αυστρίας.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑ

«Η Ολυμπιακή κίνησης συνεχίζεται επ' άπειρον, διαρκεί καθ' όλας τας εποχάς, απευθύνεται προς όλον τον κόσμον, κηρύσσει τας αρχάς του ολυμπιακού πνεύματος προς όλους τους ανθρώπους, πάσης ηλικίας, γένους και τάξεως, δια να τους βοηθήση να εστερνισθούν τας ιδέας της, να ασκηθούν, να γίνουν άξιοι και τέλειοι πολίται. Έχει χαρακτήρα δημοσίον, περικλείει όλα τα σπορ και η συμμετοχή εις αυτήν είναι εθελοντική και δεν αποβλέπει εις υλικά οφέλη. Απευθύνεται προς όλα τα έθνη, χωρίς να επεμβαίνει εις πολιτικές, θρησκευτικές, ταξικές ή φυλετικές διαφοράς... Διοικείται από παράγοντας ερασιτέχνους, οι οποίοι προσφέρουν την εργασίαν των ως ιδεολόγοι»

Επαμεινώνδας Πετραλιάς

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ Δ.Ε.Μ.Α.

«Τον συνάντησα στα πλαίσια των Μεσογειακών Αγώνων,
των οποίων διετέλεσε Γενικός Γραμματέας, πλαίσιο
που ταίριαζε με τον ανοικτόκαρδο χαρακτήρα του,
το εύρος και τη λεπτότητα της μερψώσης του,
την ικανότητα που είχε να συμφιλιώνει τις αντιθέσεις
και να τις προωθεί προς ένα κοινό σκοπό.»

Juan Antonio Samaranch

Οι Μεσογειακοί Αγώνες είναι μια διεθνής αθλητική συνάντηση για την καθιέρωση της οποίας εργάσθηκαν ο αγγιστιπώτης Α. Βολανάκης, φίλος του P. de Coubertin και μέλος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής (Δ.Ο.Ε.) για την Αίγυπτο από το 1906 ως το 1932, και ο Ιω. Κετούας, μέλος της Δ.Ο.Ε. για την Ελλάδα από το 1946. Το 1948, οι εκπρόσωποι της Αιγύπτου και της Ελλάδας στη Δ.Ο.Ε. επανέφεραν το ζήτημα της διοργάνωσης των Μεσογειακών Αγώνων και πέτυχαν να τεθούν αυτοί υπό την αιγίδα της Διεθνούς αυτής Επιτροπής.

Οι πρώτοι επίσημοι Μεσογειακοί Αγώνες έγιναν στην Αίγυπτο, το 1951, και η Ελλάδα πήρε την πρώτη θέση στην τελική κατάταξη. Μετά από τη μεγάλη επιτυχία της πρώτης αυτής διοργάνωσης², ο θεσμός σταδιακά παγιώθηκε. Τέσσερα χρόνια αργότερα, οι επόμενοι Μεσογειακοί Αγώνες διεξήχθησαν στη Βαρκελώνη, όπου αποφασίστηκε η ίδρυση εκτελεστικής επιτροπής, ως εποπτικού σώματος ελέγχου. Στις 16 Ιουνίου 1961 συστάθηκε η Επιτροπή Μεσογειακών Αγώνων, η οποία, μετά από ελληνική πρόταση, ονομάστηκε Διεθνής Επιτροπή Μεσογειακών Αγώνων (Δ.Ε.Μ.Α.) και αποτελείται από τις εθνικές Ολυμπιακές Επιτροπές των μεσογειακών χωρών, αναγνωρισμένες από τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή. Οι σκοποί της συνίστανται στη συνέχιση των Μεσογειακών Αγώνων, στην ενίσχυση των δεσμών φιλίας μεταξύ των φιλάθλων της Μεσογείου και στη διάδοση του ολυμπιακού ιδεώδους.

Οι Μεσογειακοί Αγώνες αποφασίστηκε να διεξάγονται κάθε τέσσερα χρόνια. Αρχικά, γίνονταν το προηγούμενο έτος των Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά στη συνέχεια κρίθηκε καλύτερο να γίνονται ένα χρόνο μετά από κάθε Ολυμπιάδα. Η διάρκειά τους δεν ξεπερνά τις δώδεκα ημέρες.

Η Διεθνής Επιτροπή Μεσογειακών Αγώνων συνεδριάζει κάθε τετραετία, κατά τη διάρκεια των αγώνων, στη διεξαγωγή των οποίων ενεργεί ως ανώτατη αρχή. Στα τακτικά αυτά συνέδρια

Άγχιον των Α' Μεσογειακών Αγώνων στην Αλεξάνδρεια, το 1951.

υιοθετούνται όλες οι αποφάσεις που είναι σύμφωνες με το πνεύμα και τον σκοπό της Επιτροπής, εκλέγονται τα νέα μέλη για τα επόμενα τέσσερα χρόνια, διορίζονται τα επίσημα μέλη, τροποποιείται το καταστατικό και οι κανονισμοί, ορίζεται η πόλη που θα φιλοξενήσει την επόμενη διοργάνωση και εγκρίνονται οι εκθέσεις ηθικής και οικονομικής διακρίσεως που παρουσιάζονται.

Η Εκτελεστική Επιτροπή έχει μόνιμη έδρα την Αθήνα, ανεξαρτήτως προέδρου, και ήταν αρχικά δεκαμελής ενώ σήμερα αποτελείται από δώδεκα μέλη. Η θέση του Γενικού Γραμματέα καλύπτεται πάντα από Έλληνα μέλος, ως φόρος τιμής στην Ελλάδα που εμπνεύστηκε τον θεσμό. Πρώτος γενικός γραμματέας υπήρξε ο Ιωάννης Κετούας. Μετά τον θάνατό του, ο Πύρρος Λάππας, ως γενικός γραμματέας της Ε.Ο.Α., πρότεινε τον Ιούλιο του 1965 στον πρόεδρο της Δ.Ε.Μ.Α, Gabriel Gemayel, η κενή θέση του να πληρωθεί από τον Επαμεινώνδα Πετραλιά, ο οποίος «έχει εκπροσωπήσει πολλές φορές την Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων σε διάφορες συνεκρίσεις της Δ.Ε.Μ.Α. και έχει συνεργαστεί με τον Ιωάννη Κετούα σε πολλά διαφορετικά ζητήματα που αφορούν τους Ολυμπιακούς Αγώνες». Η εκλογή του Επαμεινώνδα Πετραλιά οριστικοποιήθηκε στη Συνεδρίαση που πραγματοποιήθηκε τον Οκτώβριο του 1965 στη Μαδρίτη. Στη θέση αυτή υπηρέτησε για δώδεκα χρόνια, έως τον θάνατό του.

«Η ΕΛΛΑΣ ΘΑ ΜΕΤΑΣΧΗ ΣΤΟΥΣ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟΥΣ ΣΕ 15 ΑΘΛΗΜΑΤΑ! ΕΔΗΛΩΣΕ ΣΕ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙ ΤΟΥ Ο Κ. Ε. ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

Ο Επαμεινώνδας Πετραλιάς με την ιδιότητα του γενικού γραμματέως της εκτελεστικής επιτροπής των Μεσογειακών Αγώνων έλαβε μέρος στη σύνοδο που πραγματοποιήθηκε πριν από δέκα ημέρες στο Αλγέρι. [...]

Δεδομένου ότι η χώρα μας είναι μεταξύ των κρατών που θα λάβουν μέρος -μόλιτα το 1971 είχε κατακτήσει δικό-δε μετ'αλλήλ- και επειδή πρέπει να έχει μια στην τε-λική ευθεία της προετοιμα-σίας για την β' Ολυμπιάδα, όπως αποκαλούνται οι Μεσογειακοί κρίνουμε ότι μια συνομιλία με τον Κ. Πετρα-λιά, τον άνθρωπο που πρό-σφατα τιμήθηκε από την διε-θνή Ολυμπιακή Επιτροπή για τις υπηρεσίες του στον αθλητισμό δεν μπορεί παρά

να είναι ενδιαφέρουσα. [...] ΕΡ.: Η χώρα μας σε ποια αθλήματα εδλώσε συμ-μετοχή;

ΑΠ.: Η ΕΟΑ, σαν αρμόδια αρχή, υπέβαλε δήλωσι κατ' αρχάς σε όλα τα αθλήματα πλην της χειροσφαίρισης και υπό αίρεσι της ενόργανου γυμναστικής και του τζούντο.

ΕΡ.: Η ελληνική συμμετοχή πρέπει να είναι συμβολική ή πολυληλής;

ΑΠ.: Αναμφίβολα, η επιτυ-χής εμφάνισις της χώρας μας στους αγώνες του 1971 και το γεγονός ότι οι Μεσογειακοί του Αλγερίου θα αποτε-λέσουν πρόκρισι για τον κα-ταρισμό της εθνικής ομάδος για τους Ολυμπιακούς του Μόντρεαλ, καθιστά την συμ-μετοχή της Ελλάδος με πλήρη

ομάδα απαραίτητον. Πάντως, το θέμα αναγεται στην αρ-μοδιότητα της Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων, σε συ-νέργασια με τα των αρμοδίων κρατικών ομοσύν.

Επίσης ο κ. Πετραλιάς ετό-νισε ότι κατά την διάρκεια των Μεσογειακών διοργανού-ται Φεστιβάλ Εθνικών Χωρών και Ασμάτων, στο οποίο εκλήθησαν και όλες οι με-τέκουσες χώρες. Εξάλλου, σύμφωνα με το πρότυπο των ολυμπιακών Αγώνων θα διοργανωθεί κλαμ νεολοίας των Μεσογειακών χωρών με σκοπό την αύξησι των δε-σμών μεταξύ των νέων του μεσογειακού χώρου.»

Εφημερίδα ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΗΧΘ,
12/2/1973

«ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟΥΣ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟΥΣ

Το σπουδαιότερο αθλητικό γεγονός στην περιοχή της Με-σογείου, είναι αναμφισβήτη-τα οι διοργανούμενοι κάθε τέσσερα χρόνια, Μεσογειακοί Αγώνες, οι οποίοι συγκε-ντρώνουν το ενδιαφέρον των παραθαλασσίων χωρών όπου συναντώνται η Ευρώπη, η Αφρική και η Ασία.

Αποτελούν οι αγώνες αυ-τοί, την ευκαιρία μιας ειρη-νικής αναμετρήσεως της νεο-λαίας τριών ηπείρων, διαφό-ρων πολιτισμών και θρησκει-ών, τις οποίες ενώνει ένα κοινό ιδεώδες, το Ολυμπιακό, που ξεπήδησε από μια αρχαία μεσογειακή χώρα, την Ελλο-δα, τα λίκνα του σημερινού δυτικού πολιτισμού. Δίδεται δε η ευκαιρία με την συνά-νεση αυτή να αλληλογνωρι-σθούν οι νεολοίτες και να ανα-νεύσουν και συσφίξουν δε-σμούς σ' ένα ειρηνικό αγώνα.

Την εμπνευσιν για την κα-θιέρωσι των αγώνων αυτών την είχε ο Αιγύπτιος Τακέρ Πασσός, Μέλος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής για την Αίγυπτο, διακεκριμένος φι-λάθλος και μεγάλος αθλητικός παράγων εις τον τόπον του.

Μετά αρκετά και επίμονη εργασία, επέτυχε την ίδρυσιν

Διεθνούς Επιτροπής των Μεσο-γειακών Αγώνων, κατά μίαν συγένητρισιν των εκπροσώ-πων των Εθνικών Ολυμπιακών Επιτροπών κατά την διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων του Λονδίνου του 1948, όπου και καταρτίσθηκε και τα πρώτων καταστατικών με την μορφήν "κανονισμού". Συνεκροτήθη δε και η πρώτη διεθνής Επιτροπή των Μεσογειακών Αγώνων η οποία ετέθη υπό την Προε-δρίαν του ιδρυτού της Τακέρ Πασσά και καταπισδόθηκε με την οργανωσιν αυτών. Και η πρώτη πόλη τελέσεως ετών ωρίσθηκε η Αλεξάνδρεια.

Ετσι σε μια ενθουσιώδη ατμόσφαιρα, κηρύχθηκε στις 5 Οκτωβρίου 1951 η έναρξι των πρώτων Μεσογειακών Αγώνων, που διήρκεσαν μέχρι τις 20 Οκτωβρίου και εις τους οποίους μετέσχον 8 κράτη του Μεσογειακού χωρού με 1.000 περίπου αθλητάς.

Το πρόγραμμα περιελάμβανε 13 αθλήματα. Ξιτίρ, Γυμναστική, Πόλη (ελεύθερη και ελληνορωμαϊ-κή), Άρση Βαρών, Καλύμψη, Υδατοσφαίριση, Ξεκποβολή, Μπάσκετ Μπάλ, Ποδόσφαιρον, Πυγμαχία, Κωπηλασία.

Η Ελλάδα μετέσχε με ομάδα 168 αθλητών και απέκλυσε 4

χρυσά μετάλλια, 10 αργυρά και 8 χαλκά.

- Οι αγώνες απέδειξαν ότι η ιδέα έπιασε και ότι με μια σω-στή διοργάνωσι, μπορούσαν να πάρουν την μορφή μικράς ολυμπιάδας της Μεσογείου και έτσι απεφασίσθηκε να τε-λεσθούν την επομένη τετραε-τία, το 1955, στην Ισπανία, την Βαρκελώνη.

- Οι δεύτεροι αυτοί Μεσο-γειακοί αγώνες, έγιναν στην Βαρκελώνη από 16-25 Ιουλίου 1955, με συμμετοχή 10 εθνών και με συμμετοχών περισσο-τέρων αθλητών: 1.972. - Επί-σης αυξήθηκαν τα αθλήματα, τα οποία έγιναν 18.

Ξιτίρ, Γυμναστική, Πόλη ελληνορωμαϊκή, Άρση Βα-ρών, Καλύμψη, Υδατοσφαί-ριση, Ξεκποβολή, Μπάσκετ-μπάλ, Ποδόσφαιρο, Πυγμα-χία, Κωπηλασία, Ιππασία, Ποδηλασία, Χόκεϊ, Σφωμα-χία, Χόκεϊ σε πατινία, Ρο-γκμπυ και Ιστιοπλοΐα.

Ετους αγώνες αυτούς καθιερώθηκε όπως και την τελετή έναρξεως, αντί ανάμματος φλόγας, η προ-σκόμισι υδρίας με θαλασ-σινό νερό από την περιοχή εκάστου κράτους και το γέμι-σμα με αυτό του συντριβανιού που κτίσθηκε στο Ιστάδιο.

Η τελετή έχει συμβολική σημασία και επισημαίνει την ενότητα που φέρνει στους λα-ούς της Μεσογείου η θαλάσσα.

Η Ελλάδα έκαμε μίαν αρκετά καλή εμφάνισι εις τους αγώ-νες αυτούς, ειδικώς στον Ξιτίρ, την Ξεκποβολή, την Κωπηλασία και το Μπάσκετ. Απέκλυσε 1 χρυσό, 6 αργυρά και 7 χαλκίνα μετάλλια.

- Οι τρίτοι Μεσογειακοί Αγώνες τελέσθηκαν στην Βη-ρυττά του Λιβάνου, από 11 μέ-χρι 23 Οκτωβρίου 1959 με συμμετοχή 12 εθνών και 1.632 αθλητές εν συνόλω. Τα αθλή-ματα του προγράμματος ήταν 15 και περιελάμβαναν τα κλασ-σικά. Ξιτίρ, Πόλη, Καλύμψη κλη.

Κατά την (με την ευκαιρία των ανώνων) γενόμενην Γενικήν Συνέλευση των μελών της Διεθνούς Επιτροπής των Μεσογειακών χωρών ως και των εκπροσώπων των Εθνικών Ολυμπιακών Επιτροπών των Μεσογειακών χωρών έγινε το Ιδρυτικό Καταστατικό της Διεθνούς Επιτροπής των Μεσογειακών Αγώνων σε αντικατάσταση του παλαιού αρχαίου κανονισμού. Μία εκ των σπουδαιότερων τροποποιήσεων ήταν ο καθορισμός της Αθήνας ως έδρας της Γενικής Γραμματείας της Διεθνούς Επιτροπής των Μεσογειακών Αγώνων, χωρίς να ορίζεται ότι ο εκάστοτε Γενικός Γραμματέας έπρεπε απαραίτητα να είναι Έλληνας και Μέλος της Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων της Ελλάδος.

Το καταστατικό έγινε δεκτό από την Διεθνή Ολυμπιακή

Επιτροπή και από την Γενική Συνέλευση των Μεσογειακών Αγώνων που συνεκλήθησαν εκτός των επί τη ευκαιρία των Ολυμπιακών Αγώνων στις 28 Αυγούστου 1960, στην Ρώμη.

Η εμφάνιση της Ελλάδας κατά τους αγώνες ήτο ικανοποιητική. 4 χρυσά μετάλλια, 11 αργυρά και 15 χάλκινα ήταν ε' αποτελέσματα των νικών μας.

— Οι 4οι Μεσογειακοί Αγώνες απεραστήθη να τελεσθούν στην Νάπολη — της Ιταλίας — όπου και διεξήχθησαν από τις 21 μέχρι 29 Σεπτεμβρίου 1963 με την συμμετοχή 13 εθνών. Το πρόγραμμα περιελάμβανε 16 αθλήματα και επιδείξιν Τέννις.

Και εδώ τα πνεύμα συνεργασίας και φιλίας μεταξύ των εθνών που μετείχαν κυριάρχησε και χάρις εις την εγκαρδιότητα των οργανωτών Ιτα-

λών, οι αγώνες αυτοί σημείωσαν καλή επιτυχία και πρόοδο.

Εν τω μεταξύ στον Μεσογειακό χώρο, συνετελούντο σημαντικά γεγονότα, ιδίως στον Αραβικό Κόσμο. Η Τύνιδα είχε γίνει ανεξάρτητο Κράτος, η Λιβύη ανεξάρτητο τότε βασίλειο, η Αλγερία βρισκόταν σε επανάσταση κατά της Γαλλίας και ήταν στο πρόθυρο της ανεξαρτησίας της.

Γι' αυτό και το αίτημα της Τύνιδας να οργανώσει τους 5ους Μεσογειακούς Αγώνες βρήκε σύμφωνο τα μέλη της Συνελεύσεως της Διεθνούς Επιτροπής των Μεσογειακών Αγώνων και αποφασίσθηκε όπως τους αγώνες του 1967 τους οργανώσει η Τύνιδα. Και έτσι, μεταξύ τις 18 και 27 Σεπτεμβρίου 1967 έγιναν οι 5οι Μεσογειακοί Αγώνες στην Τύνιδα. Για τους αγώνες αυτούς η

Τύνιδα, έκτησε κοινούργως και μοντέρνες Ολυμπιακές εγκαταστάσεις με την συνεργασία διασπρεπών ξένων αρχιτεκτόνων. Ελαβαν μέρος 2.000 περίπου αθλητές από 12 κράτη. Για πρώτη φορά τελέσθηκαν και αγωνίσματα γυναικών στον Στίβο και την Κολύμβηση.

Οι αγώνες στέφθηκαν από μεγάλη επιτυχία και απεδείχθη ότι το Ολυμπιακό ιδεώδες άρχισε να διαδίδεται και στην Αφρικανική Ήπειρο στα ευρύτερα στρώματα των λαών των Μεσογειακών παραλίων της.

Η Ελλάς έκαμε μια καλή εμφάνιση και απέκασε 5 χρυσά, 6 αργυρά και 12 χάλκινα μετάλλια.

Οι επόμενοι 6οι αγώνες, οι οποίοι συνέχισαν με το εικόσιτο χρόνο της τελεσεως των, έγιναν στην Σμύρνη, μεταξύ τις 6 και 17 Οκτωβρίου 1971.

Με την ευκαιρία αυτή η Τουρκία κατασκεύασε ένα νέο μεγάλο Ολυμπιακό Στάδιο, 70.000 θέσεων και ένα κολυμβητήριο, ολυμπιακών διαστάσεων, μεγάλες και επεξεργασμένες τους υπόλοιπους αγωνιστικούς χώρους της πόλεως. Όλα τα κράτη, μέλη της Διεθνούς Επιτροπής Μεσογειακών Αγώνων, 14 τον αριθμόν μετέσταν σε 17 αθλήματα.

Και οι αγώνες αυτοί τελέσθηκαν με επιτυχία και αποτελέσαν ένα περαιτέρω βήμα προόδου εις την προαγωγή του ολυμπιασμού.

Η Ελλάς μετέσχε δι' ομάδα 130 περίπου αθλητών και έκαμε μια καλή εμφάνιση. 8 χρυσά, 7 αργυρά, 25 χάλκινα μετάλλια, κέρδη της συμμετοχής της.

— Την 25 Αυγούστου 1975, στο μεγαλοπρεπές Ολυμπιακό Στάδιο του Αλγερίου έγινε η τελετή εναρξής των 7ων Μεσογειακών Αγώνων, οι οποίοι διήρκεσαν μέχρι τις 6 Σεπτεμβρίου. Οι αγώνες έδωσαν την ευκαιρία στην Αλγερία να κόμει μια επίδειξη οργανωτικής προσπάθειας μέσα στα πλαίσια νεοετών των αθλητικών εγκαταστάσεων στις οποίες είχαν ευνοησθή επιτυχώς τα τελευταία τεχνικά επιτεύγματα.

Οι αγώνες εδραίωσαν τον θεσμό των Μεσογειακών Αγώνων και βοήθησαν την προσπάθεια διά την προαγωγή του ολυμπιασμού. Μετέσταν όλα τα Κράτη, μέλη της Διεθνούς Μεσογειακής Επιτροπής (15) με σύνολον 2.000 περίπου αθλητών και αθλητριών. Το πρόγραμμα των αγώνων περιελάμβανε 16 αθλήματα και επιδείξιν τέννις.

Η Ελλάς μετέσχε με 175 αθλητές και η εμφάνισή της υπήρξε επιτυχής.

— Για το 1979 η Γενική Συνέλευση των Μεσογειακών Αγώνων επέλεξε σαν τόπο τελεσεως το Σπαό της Γουγκασλαβίας, στο οποίο η σχετική κατασκευαστική προεργασία έχει ήδη αρχίσει και ελπίζεται ότι και οι αγώνες αυτοί θα αποτελέσουν σταθμό προόδου στην ιστορία του Μεσογειακού Χώρου. Νέο μεγάλο στάδιο ολυμπιακών διαστάσεων πρόκειται να κτισθή, ως και ολυμπιακό κολυμβητήριο θα θεμελιωθί έως το 1978. Βοηθητικοί αγωνιστικοί χώροι ανακατασκευάζονται και διευρύνονται και τέλος μέριμνα λαμβάνεται διά την ανετη διαμονή και διαβίωση των αθλητών.

Θε γνωστόν, κατά το καταστατικό της Διεθνούς Επι-

TUNIS

67 BULLETIN OFFICIEL DES JEUX MEDITERRANÉENS

8/17 SEPTEMBRE

Αρχαίο Δ.Ε.Μ.Α.

Προγράμματα εναρξής αθλημάτων των 5^{ων} Μεσογειακών Αγώνων στην Αλεξάνδρεια, το 1951. Αρχαίο Δ.Ε.Μ.Α.

τροπής Μεσογειακών Αγώνων, οι Αγώνες από το 1960 διοικούνται υπό ημελούς Δ. Επιτροπής, η οποία εκλέγεται από την γενική συνέλευση των μελών-κρατών αποτελούμενη από ένα εκπρόσωπο Εθνικής Ολυμπιακής Επιτροπής Μεσογειακής χώρας και από τους αντιπροσώπους της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, όπου υπάρχουν, στις χώρες της Μεσογείου.

Μέλη είναι οι Εθνικές Ολυμπιακές Επιτροπές της Ελλά-

δος, Ισπανίας, Γαλλίας, Ιταλίας, Γιουγκοσλαβίας, Μάλτας, Μονακό, Τουρκίας, Λιβανού, Συρίας, Αιγύπτου, Λιβύης, Τυνησίας, Αλγερίας και Μαρόκου.

Την Δ. Επιτροπή για την τετραετία, 1975-1979, αποτελούν: ο κ.κ. Τζεμαγιέλ (Λιβανός) Πρόεδρος, Χ. Ισαρόνκ (Ισπανία) και Β. Μιόκρατς (Γιουγκοσλαβία) Αντιπρόεδροι, Ε. Πετραλιάς (Ελλάς) Γεν. Γραμματέας-Ταμίας και Τ. Ονέστι (Ιταλία),

Μπεζελούν (Μαρόκο) και Τουνι (Αίγυπτος). Τους επέλεξε η Γενική Συνέλευση του Αλγερίου, το 1975.

Οι Μεσογειακοί Αγώνες, οι οποίοι τελούνται κάθε τέσσερα χρόνια και ένα χρόνο προ των Ολυμπιακών, δίνουν την ευκαιρία, σε όλα τα μετέκοινα κράτη να δοκιμάσουν σε μια γενική αναμέτρηση μεταξύ τους την δυναμικότητα της Εθνικής των αθλητικής Ολυμπιακής ομάδας, γι' αυτό και το ενδιαφέρον των κρατών εί-

ναι ζωηρό. Καταβάλλεται από κάθε ένα από αυτά η προσπάθεια όπως στη "δοκιμή" αυτή την παραμονή των Ολυμπιακών βγάλουν τα συμπεράσματα τα οποία θα τους επιτρέψουν να παρουσιάσουν μια αθλητική ολυμπιακή ομάδα όσο μπορούν πιο άριστα."

Επσμ. Πετραλιάς,
Γεν. Γραμματέας Δ.Ε.Μ.Α.
Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων,
Ενημερωτικό δελτίο,
Απρίλιος-Ιούνιος 1977

Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός
αναδίδει την ελληνική αποστολή
σε Μεσογειακούς Αγώνες.

3^ο Μεσογειακοί Αγώνες,
Νάπολη 1963.
Αργον Δ.Ε.Μ.Α.

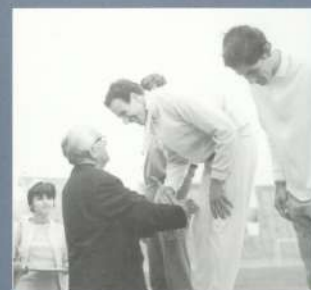

IV Giochi del Mediterraneo
Napoli 1963
Aperto A.E.M.A.

Encontro com João Antonio Samaranch após os Jogos. Disputados por uma revanche
após o jogo de 1963. A.E.M.A. no Algeirs. 1963.

Aperto A.E.M.A.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ Δ.Ο.Α.

«Η απέρριπτος Ολυμπιακή φιλοσοφία περιλαμβάνει ανθρωπιστικά ιδεώδη διά της επικρατήσεως των οποίων αξιοποιείται το σώμα και το πνεύμα του ανθρώπου και απεκτάται το πραγματικόν "κάλλος". Είναι η φιλοσοφία η οποία, εμπνέουσα την νεολαίαν, δύναται να επιδράση επί της σωματικής και πνευματικής τελειοποιήσεως του ατόμου, επί της καλλιέργειας και αναπτύξεως των δημιουργικών του ικανοτήτων, επί της αισιόδοξου αντιμετώπισεως των δυσχερειών της ζωής, επί της απεκτησεως του συναισθήματος ευθύνης και, τέλος, επί της δημιουργίας υπερηφάνου και σταθεράς προσωπικότητος».

Ομιλία του Επαμ. Πετραλιά, προέδρου της Δ.Ο.Α.
επί τη λήξει των εργασιών της 10ης Συνόδου (1976)

Η Διεθνής Ολυμπιακή Ακαδημία έχει την έδρα της στην αρχαία Ολυμπία. Σκοπός της είναι η διατήρηση και διάδοση του Ολυμπιακού πνεύματος, η μελέτη και εφαρμογή των παιδαγωγικών και κοινωνικών αρχών του Ολυμπισμού και η εδραίωση της επιστημονικής βάσης του Ολυμπιακού ιδεώδους. Τρεις μορφές του ολυμπιακού πνεύματος συνέβαλαν στην ίδρυση της Ακαδημίας και διαμόρφωσαν τον χαρακτήρα και τη μορφή της: οι Pierre de Coubertin, Ιωάννης Κετούς και Carl Diem. Η ιδέα για την ίδρυση της Ακαδημίας γεννήθηκε με την επικαρία της πελής ταφής της καρδιάς του P. de Coubertin στην Ολυμπία, το 1938. Από τότε και στο εξής, οι Ιωάννης Κετούς και Carl Diem ανέπτυξαν περισσότερο την ιδέα αυτή, αποφόρυσαν και σχεδίασαν από κοινού την πραγματοποίησή της, που ολοκληρώθηκε το 1961.

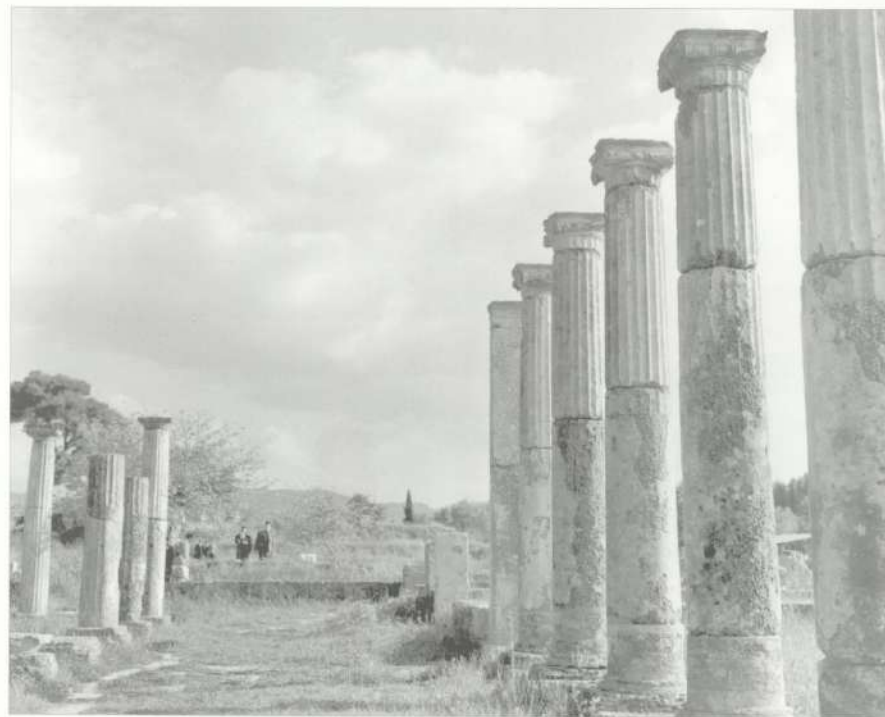
Η κρίση ετήσια Γενική Σύνοδος της Ακαδημίας αποτελεί το σημαντικότερο γεγονός της λειτουργίας του θεσμού. Οι Σύνοδοι απευθύνονται σε άτομα που έχουν σχέση με τον Ολυμπισμό προκειμένου να εργασθούν στο μέλλον στις πατρίδες τους ως παράγοντες και

στελέχη των αθλητικών οργανώσεων, καθηγητές, τεχνικοί ή προπονητές. Από το 1961 και μετά, διατεταγμένες μορφές του διεθνούς Ολυμπιακού κινήματος εμφανίζονταν σταθερά στο βήμα της Ακαδημίας. Ανάμεσα τους αναφέρονται ενδεικτικά οι Κλεάνθης Παλαυολόγος, Otto Smitzcek, Carl Diem, Joseph Recla, Paul Vialar, Liselot Diem, Henry Pourret, Monique Berlioux, Νικόλαος Νηρούτης, Αθανάσιος Τζαφτζάνος κ.ά.

Στην αναγκαιότητα αυτού του θεσμού πίστευε και ο Επαμεινώνδας Πετρολιάς, ο οποίος υπήρξε β' αντιπρόεδρος την περίοδο 1966-1969, πρόεδρος της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας από το 1970 έως το 1974 και μέλος της το διάστημα 1975-1976. Ο ίδιος έβλεπε την Ακαδημία ως «το πνευματικόν κέντρον, το οποίο διδάσκει ότι η σφαιρά και η γνώσις δεν πρέπει να ηγηθούν από την αμετρίαν και την υπερβολήν ή από τον παρεμειρισμόν του μύθου και ότι η αναβίωσις των ολυμπιακών αγώνων εγένετο ακριβώς γιατί εθεωρήθη βέβαιον ότι το θεϊον κληρογίαι της Ολυμπίας ημπορεί να ενωχθή τα σύνορα των χωρών, τα όρη, τας θαλάσσιας και τοις ωκεανούς που τα χωρίζουσιν».

Μέλη της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας σε επίσημη συνάντηση.
Από αριστερά προς δεξιά: Ε. Ο. Α. στην Πύλη Διομήδεος, ο
Επαμ., Πετρολιάς, γενικός γραμματέας Ε. Ο. Α., πρόεδρος Δ. Ο. Α.,
Ι. Βασιλείου, Δ. Σπυριδίου, Ε. Παπαθανασίου,
Ε. Μπαρμπαρίδης και Ι. Καραντινός, Α. Τσιφλίδης, Ν. Γεωργίου,
Κ. Λεονάρδου, Ν. Παπαθανασίου, Ι. Σαββανίδης και Ο. Γεωργιάδης.
Άρχειο Δ. Ο. Α.

Συνεδρίαση στη Γενεύα για την ίδρυση της Δ.Ο.Α. Εισηγητής είναι ο Περσέας, με την εκκίνηση της εκδήλωσης τον Λεωνή Γεννημά, πρόεδρο της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, στην αρχή της Ολυμπιάδας, το 1970. Δραστήριοι επίσης ο αντιπρόεδρος Π. Λαζαράς (μέλος Δ.Ο.Ε.), ο κοινοτικός Ε. Πανός (γεν. διεθνιστής Δ.Ο.Α.), ο Ε. Μαρτσίνσκι (α' αντιπρόεδρος Ε.Ο.Α.) και ο Otto Smutke (εισηγητής Δ.Ο.Α.).

Ο Εισηγ. Γεννημάς στη βήμα της 11ης Συνόδου της Δ.Ο.Α., στην αρχή της Ολυμπιάδας, 1971.

Κατά τη διάρκεια της Συνόδου της Δ.Ο.Α. και της Επιστροφής της Δ.Ο.Ε. για τη Δ.Ο.Α. Διακρίνονται από τα αριστερά προς τα δεξιά οι: Ε. Πανός (Ελλάδα, γενικός διεθνιστής Δ.Ο.Α.), Α. Σπυρίδης (Ρουμανία), μέλος της Δ.Ο.Ε., Λάκης Κιλλίρης (Μολδαβία), Α' αντιπρόεδρος της Δ.Ο.Ε., Γ. Βου (Δανία), πρόεδρος της Επιστροφής της Δ.Ο.Ε. για τη Δ.Ο.Α. Αρχηγός Δ.Ο.Α.

Από τις εγκαταστάσεις της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας στην αρχή της Ολυμπιάδας.

**«ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΙΝ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ 12ΗΣ ΓΥΝΟΔΟΥ
ΥΠΟ κ. Επαμ. Πετραλιδά
Προέδρου Δ.Ο.Α.»**

Κυρίες και Κύριοι,

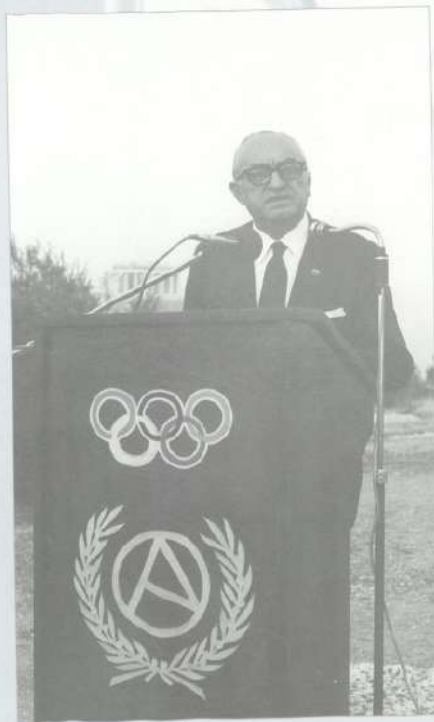
Έκρινα σκόλημον, όπως, με μερικούς γενικούς γραμμάς σας αδιαγραφώ τι είναι η Διεθνής Ολυμπιακή Ακαδημία και ποιοι οι σκοποί της και οι επιδιώξεις της. Θα περιτορθώ εις τας γενικές γραμμάς καθόσον οι διάφοροι διαπρεπείς ομίληται που θα επακολουθήσουν, θα σας αναλύσουν και αναπτύξουν τους σκοπούς, τας επιδιώξεις, τα διδάγματα, κατά τρόπον λεπτομερέστερον. Ενώ θα περιτορθώ εις την ακαδημία των.

Έργον της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας είναι η ανάπτυξις και διάδοσις των Ολυμπιακών Ιδεών όπως μας τα ενεπίστευον οι αρχαίοι μας πρόγονοι και όπως τα ενεπνεύσθη ο Πιερ ντε Κουμπερτέν.

Πολύ εγκαίρως είχε εκφρασθή η γνώμη του Κουμπερτέν περί της ανάγκης ιδρύσεως και της λειτουργίας ενός κέντρου ερεύνης διά τον αθλητισμόν, όπου να εξετάζονται, να μελετώνται και να συζητούνται όχι μόνον η τεχνική του αθλητισμού διδασκαλία, αλλά και η φιλοσοφία του, οι ηθικοί αρκαί του, η κοινωνική του επίδρασις, το μέλλον του, η εξέλιξις του, η συμβολή του εις την συνεννόησιν των λαών και εις την δημιουργίαν διεθνούς φιλίας και αλληλοεκτιμήσεως.

Υπάρχει το σασές και ιστορικός αποδεξιγμένον προηούμενον. Αι φυλαί αίτινες κατά τους αρχαίους χρόνους είκον εξαπλωθεί εις τας ακάς της Μεσογείου είκον βεβαίως Ελληνικήν προέλευσιν, αλλ' απετέλουν ιδιαιτέρως Κρητικήν, πολίτεια και πολιτεύματα. Καί όμως κάρσι εις την πνευματικήν δύναμιν του αθλητισμού συνινέθησαν και τα μικρά κράτεια ενγιναν η Ελλάς. Η αρχαία Ελλάς.

Η συνένωσις επετεύχθη κάρσι εις την πνευματικήν δύναμιν του αθλητισμού ήτις εξεπορεύθη από την ασίαν του αρχαίου κόσμου, την Ολυμπίαν. Αι κορυφαία Έλληνικα φυλαί εώ

εις την Ολυμπίαν συνεταύτισαν τα άνερά των και τας βλέψεις των, ελάτρευσαν τους ιδίους θεούς, εκαλλιέργησαν την σκέψιν των, την φιλοσοφίαν και τα ήθη των, συνεπολέμησαν ηνωμένοι εξωτερικούς επιδρομείς και αὐτῶ συνεκροτήθη η Ελλάς.

Από αυτήν την Ελλάδα της Μεσογείου, της οποίας η ενωσις επραγματοποιήθη εις την Ολυμπίαν κατά την διάρκειαν των ανά τετραετίαν τελουμένων Ολυμπιακών Αγώνων, εξεπορεύθη ο πολιτισμός του κόσμου και δύναται οὐτω να λεχθῇ, ότι ο κόσμος οφείλει τον πολιτισμόν του εις τὸν αθλητισμόν και την Ολυμπιακήν ιδέαν.

Ο Κουμπερτέν επίστευεν ότι αι ηθikai αρκαί του αθλητισμού δύνανται να διαδοθῶν προς ὅφελος του κόσμου ολκλήρου και πρέπει να προωθηθῶν διά μιας κοινῆς προσπάθειας εις την οποίαν να υπάρχουν επιστημονικαί και πνευματικαί βασεις, ο ίδιος ο Κουμπερτέν επραγματοποίησε τρία επιστημονικά συνέδρια εις τα οποία συνεζητήθησαν η παιδαγωγική, η υγιεινή, η τέχνη, αι επιστήμαι και η ψυχολογία διά του αθλητισμού. Αλλά δεν εφαινετο ικανοποιημένος από τα αποτελέσματα των συνεδρίων και τον αντικτύπον των. Εζήτηι νέον φορέα των ιδών του, εζήτηι σταθερώτερον ὄργανον εις το οποίον να ανατεθῇ η επεξεργασία, η έρευνα αλλά και η εισηγησις βασικών του αθλητισμού θεμάτων, διότι πρόβλεπε αλλά και πυνόζει ως επιβεβλημένη την αναπροσαρμογήν του αθλητισμού, την ήθελεν όμως προσεκτικήν και μελετημένην.

Και είναι ο Κουμπερτέν πρώτος ο οποίος εκέθη κατά το 1936, κατά την τέλεισιν της Ολυμπιάδος εις το Βερολίνον, την ίδρυσιν ενός διεθνούς Ολυμπιακού Ινστιτούτου, ενός κέντρου Ολυμπιακών σπουδών, εις το οποίον να προβαλλωνται τα θέματα του διεθνούς αθλητισμού αλλά και να ερευνώνται επιστημονικώς και να διδάσκωνται. Από την σκέψιν ταύτην του Κουμπερτέν εκκίνηι η Διεθνής Ολυμπιακή Ακαδημία, ήτις αργότερον συνεστήθη, κατόπιν πολυχρονίου μελέτης συνεργασίας των αειμνήστων Ιωάννου Κατσαο και Carl Diem.

Οὐτω ο Ιωάν. Κετσαο, κατ' εντολήν της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπῆς υπέβαλε κατά το 1949 υπόμνημα εις την Δ.Ο.Ε. διά την ίδρυσιν και λειτουργίαν εν αρχαία Ολυμπία της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας. Η ίδρυσις του θεσμού

τούτου απεφασθῇ υπό της Δ.Ο.Ε. την 28 Απριλίου 1949 κατά την σύνοδον της Δ.Ο.Ε. εν Ρώμῃ γενομένης παμπόσης αποδεξις της προτάσεως της Ελληνικής Επιτροπῆς Ολυμπιακών Αγώνων. Ο Ιωάν. Κετσαο ευχαριστῶν τα μέλη της Δ.Ο.Ε. διά την ομόφωνον απόφασιν των, εἶπε τότε μεταξύ άλλων: "Η Ελλάς θα πράξῃ παν το δυνατόν, όπως το ίδρυμα τούτο με την ηθικήν ενίσχυσιν της Δ.Ο.Ε. και όλων των Εθνικών Ολυμπιακών Επιτροπῶν απεδοῖσῃ αποτελέσματα ωφέλιμα διά τον αθλητισμόν και διά τα Ολυμπιακά ιδεώδη!"

Εἰς την πραγματοποιήσασιν ἅλων του σκοπού τούτου, ο Ι. Κετσαο και η Ε.Ο.Α. εὐρον θερμόν συμπαράστασιν και συνεργάτην τον Γερμανόν Carl Diem ὅστις τότε ήτο Διευθυντής του εν Κολωνία Ανωτάτου Ινστιτούτου Γωματικής Αγωγῆς και ὅστις υπήρξεν εις ἐκ των θεμελιωτῶν της Ακαδημίας αὐτῆς.

Η Ελλάς δύναται σήμερα να υπερηφανευεται διότι πράγματι έπραξε το παν διά να ὀργανώσῃ και να στερεώσῃ εις την συνείδησιν του παγκοσμίου αθλητισμού τον θεσμόν τούτον.

Η Διεθνής Ολυμπιακή Ακαδημία είναι ασητερωμένη εις την Ολυμπιακήν κίνησιν, τον αθλητισμόν και το έργον της είναι να χαράσῃ τον δρόμον προς τα ανθρωπιστικά ιδεώδη τα οποία διά του αθλητισμού προβαλλονται.

Ο βασικός και κύριος σκοπός της Δ.Ο.Α. είναι να εργάζεται διά την καλλιέργειαν, την διάδοσιν αλλά και διαφυλάξιν της Ολυμπιακής Ιδέας και την επικράτησιν των αγνών του αθλητισμού αρχών.

Σκοπός της Δ.Ο.Α. είναι να προετοιμάσῃ και προπαρασκευάσῃ πιστούς και ασηωτισμένους εις την αθλητικήν ιδέαν κήρυκας, εμπνευσμένους λάτρεις του αληθοῦς Ολυμπιακού Πνεύματος. Βασικόν έργον της Δ.Ο.Α. είναι να εξερίρῃ και να εκπαιδεύσῃ τους νέους οἱ οποίοι θα μας ακολουθήσουν εις αὐτόν τον κοπιώδη αλλά ὡστόν αγώνα, ο οποίος χαρίζει εις τους πιστούς του την αήλην, ανευ υλικῆς αἰτίας, αλλά θεοδώρητον νίκην, εις μίαν προσπάθειαν υπέρ της ερετης και του κάλλους, εις τιναν αγώναν υπέρ της φιλίας των Εθνών και της ειρήνης του κόσμου.

Η Ολυμπιακή Ιδέα είναι σήμερα μίε φιλοσοφία η οποία παρρηλῶς με την ανάπτυξιν των σωματικῶν ικανοτήτων, αποβλέπει εις την δημιουργίαν πνευματικῶν επιτευξῶν με

Η τελετή έναρξης της 12ης Συνόδου της Δ.Ο.Α. στο λόφο της Πνέας, το 1972.
Αρχείο Δ.Ο.Α.

τελικών σκοπών την αρμονική καλλιέργειαν του σώματος και με επιδίωξιν την τελειοποίησιν του. Αποβλέπει επίσης η Ολυμπιακή Ιδέα εις την διαπαιδαγγωγήν των ατόμων και της μό-
της εις σωματικές και πνευματικές αρμονικούς ανθρώπινους τύπους, ώστε να επιτευχθή ο "καλός καγαθός" των αρχαίων. Ούτω καταφαίνεται ότι η Ολυμπιακή Ιδέα έχει καθάρως παιδα-
γωγικούς και εκπαιδευτικούς σκοπούς, και επηρεάζει όχι μόνον τους μετεκόντας εις την κίνησιν των σπορ αλλά και τον
απεριόριστον αριθμόν του μεγάλου πλήθους των φιλοθλών.

Η Ολυμπιακή Ιδέα, ήτις από της εποχής του Κουμπερτέν δη-
λαδῆ, πρὸ 75 και πλέον ετών μέχρι σήμερον διήλθεν ἀπὸ
διαφορὰ στάδιο ἐξελίξεως, ἀναλόγως πρὸς τὴν ραγδαίαν καὶ
συνεχῶς αὐξανομένην τεχνολογικὴν πρόοδον καὶ τὰς ποικί-
λους κοινωνικὰς μεταβολὰς, αἱ ὁποῖαι συντελεσθῆσαν κατ'ὸν
ὅμο παγκοσμίων πολέμων. Πάντως ἡ βασικὴ ἰδέα παραμένει
ἀναλλοίωτος καὶ στηρίζεται ἐπὶ τὴν ἀρχαίων πρότυπον.

Ἡ Ολυμπιακὴ ὅμως ἰδέα εἶναι στενὰ συνυφασμένη με τὴν
Ολυμπιακὴν Κίνησιν καὶ αὕτη εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένη με
τοὺς Ολυμπιακοὺς Ἀγῶνας.

Ἀς ἴδωμεν τι περιλαμβάνει ἡ ἐννοία τῆς Ολυμπιακῆς Κινή-
σεως.

— Ολυμπιακὴ Κίνησις εἶναι ἡ προώθησις τῆς ἐξελίξεως
ἐκείνων τῶν ἀρχαίων, φυσικῶν καὶ ἠθικῶν προσόντων, τὰ
ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ ἀγῶνας ἐπὶ ψιλικῶν στίβων τῆς ἐρα-
σιτεχνικῆς ἀθλήσεως καὶ ἡ συγκέντρωσις τῶν νέων τοῦ Κό-
σμου εἰς μίαν μεγάλην, ἀνὰ τετραετίαν τελοῦμένην ἀθλητι-
κὴν εορτήν, διὰ τῆς ὁποίας δημιουργοῦνται οἱ διεθνῆς σεβα-
σμός καὶ ἡ καλὴ θέλησις καὶ ἡ ὁποία βοηθεῖ εἰς τὴν δημιουρ-
γίαν ἐνὸς καλύτερου καὶ πλεον ἐιρηνικοῦ κόσμου.

Ἡ Ολυμπιακὴ Κίνησις συνεχίζεται ἐπὶ ἄπειρον, διαρκεῖ
καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς. Απευθύνεται πρὸς ὅλον τὸν κόσμον.
Κηρύσσει τὰς ἀρχὰς τοῦ Ολυμπιακοῦ πνεύματος πρὸς ὅλους
τοὺς ἀνθρώπους πάσης ηλικίας, γένους καὶ τάξεως, διὰ νὰ
τοὺς βοηθῇ νὰ ἐνστερνισθῶν τὰς ἰδίας τῆς, νὰ ἀσκηθῶν,
νὰ γίνων ἀξιότιμοι καὶ τέλειτοι πολῖται. Ἐκεῖ χαρακτηρὰ δημό-
σιον, περικλείει ὅλα τὰ σπορ καὶ ἡ συμμετοχὴ εἰς αὐτὴν εἴ-
ναι ἐθελοντικὴ καὶ δὲν ἀποβλέπει εἰς υλικὰ σφέλη. Απευθύ-
νεται εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, χωρὶς νὰ ἐμπεδίζῃ εἰς πολιτικὰς,

θεραπευτικὰς, ταξικὰς ἢ φυλετικὰς διαφορὰς. Ἐκεῖ καθάρως
παιδαγωγικὰς ἐπιδιώξεις αἰτνεῖται βασίζονται εἰς τὴν ἀρχὴν
τοῦ τιμίον ἐρασιτεχνικοῦ, τῆς ἰσοτιμίας καὶ τῆς δικαιοσύ-
νης. Προσπαθεῖ νὰ διαδώσῃ καὶ ἀναπτύξῃ τὸ φιλόστολον πνεῦμα
καὶ νὰ διδάξῃ εἰς τοὺς νέους ὅτι ἡ συμμετοχὴ εἰς οἰκονομικὰ
σπορ, ὡφελεῖ κατὰ πρῶτον λόγον τοὺς ἰδίους. Ἡ Ολυμπιακὴ
Κίνησις διστακεῖται ἀπὸ παρόντων ἐρασιτεχνικῶν, αἱ ὁποῖοι
προσφέρουν τὴν ἐργασίαν τῶν ἡς ἰδεολογία.

Οἱ Ολυμπιακοὶ Ἀγῶνες εἶναι μία παγκόσμιος ἀνὰ τετραε-
τίαν εορτὴ, με κύριον σκοπὸν τὴν πρόκλησιν ἐνδιαφερόντων
τοῦ κόσμου διὰ τὴν Ολυμπιακὴν Κίνησιν. Ἐνῶσι ἀρχαῖοι Ἀγῶ-
νες ἐτελοῦντο μόνιμως εἰς τὴν Ολυμπίαν, οἱ σύγχρονοι Ἀγῶ-
νες μεταφέρονται ἀπὸ Ἡπείρου εἰς Ἡπείρον καὶ ἀπὸ πόλεως εἰς
πόλιν, διὰ νὰ προσελκύσων ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου
οἰκιστοὺς καὶ διὰ νὰ διαδώσων τὰς ἀρχὰς τοῦ Ολυμπιακοῦ
πνεύματος.

Οἱ Σύγχρονοι Διεθνῆς Ολυμπιακοὶ Ἀγῶνες εἶναι τὸ μέγιστον
κοινωνικὸν φαινόμενον τῆς σύγχρονης ἐποχῆς διότι εἰς τὴν
ὁργανωσὶν τῶν περιλαμβανόντων τὴν παγκόσμιον κοινωνίαν ἀνευ
διακρίσεων, καλλιεργοῦν τὸ πνεῦμα τῆς ἀθλητισμοῦ ἀντιμέ-
τω, συνεργασίας καὶ ψυχῆς μετὰ τῶν λαῶν, τὴν εὐχαιρὴν
κατανόησιν καὶ τὸν ἐπὶ ἰσοτιμίας τιμῶν καὶ δικαιοσύνης ἀντα-
γωνισμόν, καὶ δίδουν αὐτὴν παραδείγμα διὰ τοὺς ἐπὶ ἐτέρων
κοινωνικῶν πεδίων ἀνταγωνισμοῦ τῶν λαῶν. Οἱ Ολυμπιακοὶ
Ἀγῶνες εἰσάγουν τὴν ἀτομικὴν προσπάθειαν καὶ δὲν ἐπι-
τρέπουσι τὰς διακρίσεις μετὰ τῶν ἑθνῶν, φυλῶν, πολιτικῶν συ-
στημάτων καὶ πεποιθήσεων, τάξεων, οἰκονομικῆς καταστάσεως
ἢ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως. Οὕτω προωθοῦν τὴν διεθνή κατανόη-
σιν, ἀναπτύσσουσιν μετὰ τῶν νέων τὴν καλῶς ἐννοουμένην
ἐλευθερίαν καὶ δημιουργοῦν ἰδιώδη κοινωνικὴν συμβίωσιν.

Οἱ Ολυμπιακοὶ Ἀγῶνες δὲν πρέπει νὰ θεωροῦνται ὡς
γεγονὸς κατὰ τὸ ὅποιον ἐξαιρεται ἡ σωματικὴ καὶ μυϊκὴ ικα-
νότης τοῦ ἀνθρώπου καὶ μόνον. Οἱ Ολυμπιακοὶ Ἀγῶνες εἶναι
κατὰ βάσιν γεγονός πνευματικόν, διότι οὐδεὶς ἀγὼν σωματι-
κὸς συντελεῖται ἂν δὲν προηγηθῇ ἐντόνος καὶ ἀσφαλισμένη
πνευματικὴ προπαρασκευὴ. Ἡ παρουσία τοῦ πνεύματος γίνε-
ται ἀντιληπτὴ καὶ δὲν ἀποβλέπει εἰς υλικὰ σφέλη. Απευθύ-
νεται εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, χωρὶς νὰ ἐμπεδίζῃ εἰς πολιτικὰς,

Οι συμμετέχοντες στην 11η Σύνοδο της Δ.Ο.Α., το 1971, φωτογραφούνται στις εγκαταστάσεις της στην Αρχαία Ολυμπία με επικεφαλής την ηγέτιδα τη Αντιόχη.

προπορευομένη αλλά και την γενική επιστράτευση όλων των δυνάμεων του ανθρώπου, σωματικών, ψυχικών και πνευματικών. Ούτε οι αγώνες στηρίζονται ευσιαστικές επί πνευματικής βάσεως αφού προϋποθέτουν την επιστράτευση των πνευματικών και ψυχικών δυνάμεων του ατόμου.

Είς τους Αγώνες συμμετέχουν μόνον οι επίλεκτοι των διαφόρων σπορ, αγωνιζόμενοι υπό το ίδιο πνεύμα και τους ίδιους κανονισμούς. Το πρόγραμμα των Αγώνων είναι εκ των προτέρων γνωστόν και σαφώς καθορισμένον και η διεθνής αυτή συγκέντρωση έχει όλα τα χαρακτηριστικά μεγάλης εορτής της παγκόσμιας νεότητας, με το μεγαλειώδες τελετουργικόν το οποίον επιτείνει την ψυχική ανάταξιν του κόσμου. Παρέλασις, σημαίαι, πολύχρωμοι στελαί των αθλητών και αθλητριών, μεγαλοπρεπείς εγκαταστάσεις, φωτισμοί, η Ολυμπιακή Φλόξ, μουσική, ενθουσιασμοί και απεριόριστος χαρά του πλήθους κατά τις τελετές ενάρξεως και λήξεως και κατά την διάρκειαν των Αγώνων, όλα αυτά τα εορταστικά στοιχεία τονίζουν την παγκόσμιον ειλίαν, την καλήν θέλησιν μεταξύ των Εθνών, την κατανόησιν, την ισότητα, την αλληλοεκτίμησιν, την αδελφωσύνην μεταξύ των αθλητών και υπηρετούν την διεθνή ειρήνην.

Από την εγκατάσταση της Δ.Ο.Α. στην Παρίσι, τον Αύγουστο του 1968.

Αλλά διότι να επανέλθωμεν εις την Ακαδημίαν μας είναι αληθές ότι δηλώθημεν κατά τα πρώτα ετη περίοδον διαταγμού, αμφιβολιών και επιφυλακτικότητας εκ μέρους των Εθνικών Ολυμπιακών Επιτροπών. Αλλ' είμεθα ήδη ευτυχείς δυνάμενοι να διαπιστώσωμεν ότι η διατακτικότητα παρήλθε και ήδη ο αριθμός των Εθνικών Ολυμπιακών Επιτροπών αίτινες μετέχουν δι' αντιπροσώπων των εις τας συνόδους της Δ.Ο.Α. διαρκώς αυξάνει. Ο θεσμός πραγματοποιεί τας ελπίδας των ιδρυτών του, επιβάλλεται παγκοσμίως, εδραιούται συνεχώς και η γαλήνη της Ολυμπίας καθώς και το μεγαλειώδες κήρυγμά της εκκυσιν ολοέν και περισσότερους προσκυνητάς του Ολυμπιακού Ιδεώδους. Ήσται από εσάς παρευρέθησαν εις προηγουμένας συγκεντρώσεις της Δ.Ο.Α. δύνανται να διαπιστώσουν την αλήθειαν των λόγων μου.

Η Δ.Ο.Α. θα είναι πάντοτε προσηλωμένη προς την ηθικήν, διηλοδή προς τους ηθικούς κανόνες, οι οποίοι διά μέσου της φυσικής αγωγής δίδουν το αληθές νόημα εις την καθόλου ζωήν. Αυτό σημαίνει ότι η Δ.Ο.Α. θα εργάζεται πάντοτε διά μίαν καλλίτεραν ανθρωπότητα και δι' ένα ειλικρινή και μόνον εις τον αθλητισμόν τιμής αγωνιζόμενον ευτυχή κόσμον.*

Ο Επαρ. Παπαδόπουλος υποδέχεται σπουδαίους αθλητές του Πανετ. de Lausanne στην αρχαία Ολυμπία, κατά την επίσημη επίσκεψή τους Δ.Ο.Α.

Κατά την επίσκεψή τους στην αρχαία Ολυμπία, οι Παιδικοί, οι Βαρωνίτες Ε. Λαζαράκης και Επαρ. Παπαδόπουλος.

Ο Επαρ. Παπαδόπουλος, ως πρόεδρος της Δ.Ο.Α., υπογράφει στην αίθουσα της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, στην Γενεύα, γράμμα για τις σπουδές και την αθλητική.

Οκτ. Σουλζαχ, Ν. Γκέρντς και Επαρ. Παπαδόπουλος κατά την επίσκεψή τους της Δ.Ο.Α. στην αρχαία Ολυμπία.

Από το ερχομό του Μουσίου Οργανισμού Λυκαίων στην αρχαία Ολυμπία το 1972.

Το ημερολόγιο και οι μέλη της Ε.Ο.Α. κατά την επίσημη επίσκεψή τους 10ης Σεπτεμβρίου της Δ.Ο.Α. στην Πάρις, το 1970.

citius altius fortius

ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Δ.Ο.Ε.

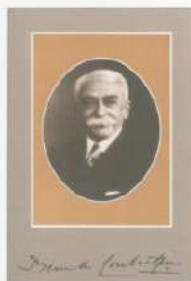
«Δεν εργασθήκαμε για να σας ξαναδώσουμε τους Ολυμπιακούς Αγώνες ώστε να τους μετατρέψετε σε αντικείμενο μουσείου ή κινηματογράφου, ούτε για να γίνουν έρμαιον εμπορικών ή εκλογικών συμφερόντων. Αναβιώνοντας έναν θεσμό 25 αιώνων, θέλαμε να σας βοηθήσουμε να ξαναγίνετε οι οπαδοί της θρησκείας του αθλητισμού, όπως την είχαν συλλάβει οι μεγάλοι πρόγονοί μας. Στον σύγχρονο κόσμο με τις τεράστιες δυνατότητες αλλά και τους φοβερούς κινδύνους ο ολυμπισμός μπορεί να αποτελέσει σχολήν ευγενείας και ηθικής αγνότητας, όπως και σωματικής αντοχής και ρώμης, με την προϋπόθεση, ωστόσο, ότι θα ανυψώνετε διαρκώς την αντίληψή σας για την αθλητική τιμή και την ανιδιοτέλεια στο ύψος της μυϊκής σας ορμής. Το μέλλον εξαρτάται από εσάς».

Pierre de Coubertin

Η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή (Δ.Ο.Ε.) ιδρύθηκε το 1894 από τον βαρόνο Pierre de Coubertin στο πλαίσιο της προσπάθειάς του για την αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων. Είναι μια διεθνής μη κυβερνητική, μη κερδοσκοπική οργάνωση και αποτελεί τον θεματοφύλακα του Ολυμπιακού κινήματος. Σύμφωνα με τον Ολυμπιακό Χάρτη, σκοπός του Ολυμπιακού κινήματος είναι να συμβάλει στη δημιουργία ενός ειρηνικού καλύτερου κόσμου, εκπαιδεύοντας τη νεολαία μέσω της αθλησης, πέρα από κάθε εθνική διακρίσεις, σε κλίμα φιλίας, συναδέλφωσης και ευγενούς άμιλλας. Η Δ.Ο.Ε. κατέχει τα δικαιώματα επί των ολυμπιακών συμβόλων: σημαία, όγκνος και ολυμπιακό χηρό και τα μέλη της λειτουργούν ως εν-

πρόσωποι της Επιτροπής στις χώρες τους και όχι ως αντιπρόσωποι των χωρών τους σε αυτή. Μέλη της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής για την Ελλάδα υπήρξαν οι: Δημήτριος Βορέας (1894-1899) ο οποίος ήταν ο πρώτος πρόεδρος της Δ.Ο.Ε. για την περίοδο 1894-1896, βασιλιάς Αλέξανδρος (1899-1925), Γεώργιος Αβέρωφ (1926-1930), Νικόλαος Πολίτης (1930-1933), Αγγελος Βολανόσης (1933-1963), Ιωάννης Κετούας (1946-1965), νέος βασιλιάς Κωνσταντίνος (1963-1974), Πύρρος Λάπτας (1965-1980), Επαμεινώνδας Πετραλιάς (1975-1977), Νικόλαος Νηρούσης (1978-1986). Σήμερα αντιστοιχεί θέσεις κατέχουν οι Νικόλαος Φιλάρετος και Λάμπης Νικολάου.

Ο ιδρυτής της Δ.Ο.Ε., βαρόνος Pierre de Coubertin (1863-1937), κατήγαγε από παλιό αριστοκρατικό οικογένεια της Γαλλίας, σπούδασε νομικά στην παιδεία και τη σημασία του αθλητισμού σε αυτή. Στα τέλη του 19ου αιώνα προσανατολίστηκε και ειδικά στη σπουδή των Ολυμπιακών Αγώνων. Στο πλαίσιο αυτής της προσπάθειας, ιδρύθηκε η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή το 1894 στη Παρίσι.

Ο βασιλιάς Βασίλειος γεννήθηκε στη Σμύρνη το 1875. Η αναγλυφότητα του αναγλύφου με το κράνος δεν τον κρατάει να αρνηθεί στα γράμματα για να γίνει δεκτός. Αναγνωρίστηκε στη Ελλάδα στο διεθνές συνέδριο του Παρισιού, το 1894, και ήταν το πρώτο μέλος των παλαιών Ολυμπιακών Αγώνων. Υπήρξε ο πρώτος πρόεδρος της Δ.Ο.Ε. και εργάστηκε σκληρά για τη διατήρηση των κλασικών Αγώνων στην Αθήνα το 1896.

Τα μέλη της Δ.Ο.Ε. στην 7η Συνεδρία στην Πρίντν, το 1906, μεταξύ των οποίων και ο Έσπαρ. Πετραλιάς.

LE DIPLÔME OLYMPIQUE

créé en 1905
a été attribué pour l'année 1973

A Maitre Epaaminondas Petralias
Président de l'Académie Internationale Olympique

Στη φωτογραφία διακρίνονται τα μέλη της Δ.Ο.Ε. C. Gemeni και Μιχαήλ Μιχαήλ, κατά τη διάρκεια των Μεσογειακών Αγώνων στην Τεργεσία.

Ο Έσπαρ. Πετραλιάς στην Πρίντν ως μέλος της Δ.Ο.Ε. με τους Luc Nilans (Βέλγιο), πρώην πρόεδρο της Δ.Ο.Ε. και Άνδρεα Κορμακίλ, οργανωτή Γιοχάνες Κιχόφφους, Άρσεν Δ.Ο.Ε.

Από αριστερά: Έσπαρ. Πετραλιάς με τον πρώτο πρόεδρο της Δ.Ο.Ε., Avery Brundage (1902-1952).

Ο Έσπαρ. Πετραλιάς με τον πρώτο πρόεδρο C. Gemeni, μέλος της Δ.Ο.Ε. για τον Αθλόν, στην 64η Συνεδρία της Δ.Ο.Ε., στη Πρίντν (21-29 Απριλίου 1966).

Αναγνωριστική φωτογραφία από την 5η Συνεδρία της Δ.Ο.Ε. (18-24 Απριλίου 1905), όπου διακρίνεται ο Έσπαρ. Πετραλιάς με τους Avery Brundage και Otto Sautzer.

Αναγνωριστική φωτογραφία μελών της Δ.Ο.Ε. στη Βαρκελώνη, τον Απρίλιο του 1906.

ΕΠΙΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ
ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ
ΓΙΑ ΤΗ ΜΟΝΙΜΗ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ
ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Το 1976, στο πλαίσιο του διαρκούς ατμήματος της Ελλάδας να αποτελέσει τη μόνη στέγη των Ολυμπιακών Αγώνων, προκειμένου να αναβασιστεί αυτοί στις διαρκονικές τους αξίες, ο Εσταμινόνδας Πετράλιος, ως μέλος της Δ.Ο.Ε. για την Ελλάδα επέδωσε κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων του Μόντρεαλ, στον τότε πρόεδρο της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, Lord Killanin, επιστολή του πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Καραμανλή, η οποία αφορούσε τη μόνη τέλεση των Αγώνων στην Ελλάδα*.

Στην επιστολή αναγράφονταν η παθολογία του ολυμπιακού κινήματος και συνδέονταν το αίτημα της Ελλάδας με το μέλλον των Ολυμπιακών Αγώνων.

«Η Ελλάς παρακολουθεί πάντοτε με ζωντανή ενδιαφέροντος τους Ολυμπιακούς Αγώνες και εκτιμά τις προσπάθειες που καταβάλλετε για την διαφύλαξη και την ανάπτυξη της Ολυμπιακής Ιδέας. Η ιδέα αυτή που εγεννήθη εδώ, πριν από 2.500 χρόνια, προσέλαβε με τη συνεχή προσπάθεια της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής την οικουμενική απήχρη που της αξιούσε.

Τα πρόσφατα όμως γεγονότα, που συνέβησαν πριν και κατά την έναρξη των διεξαγμένων Ολυμπιακών Αγώνων, ανεξαρτήτως των πολιτικών ανησυχιών και προκαλέσαν καινούργιες θλίψεις. Τα γεγονότα αυτά που κατέληξαν στην ανάκληση της συμμετοχής κρατών, πείθουν ότι ορείς πολιτικοί αίσθη και φυλετικοί ανταγωνισμοί εισβάλλουν στον άσφατο ιδεαλιστικό χώρο των αγώνων και επηρεάζουν την προσοχή από την ευγενή αλληλία στον ανταγωνισμό και τη διαμάχη μεταξύ εθνικών και άλλων απόψεων.

Είναι πρόδηλο ότι εκτροπές τέτοιου είδους, ανεξαρτήτως της βασιμότητας ή μη των αντιδράσεων, αντιφάσκουν προς το Ολυμπιακό Πνεύμα και τους υψηλούς κανόνες με τους οποίους έχει θεσπιστεί.

Και αν οι προσβολές ενταθούν από τετραετία σε τετραετία -όπως δυστυχώς φαίνεται πιθανό- ο θεσμός των Αγώνων θα υποστεί κάποτε, όχι πολύ οργή, το μακρικό πλήγμα.

Εξ άλλου η πείρα απέδειξε ότι και άλλες θλίψεις παρενέργειες σημειώνονται σε μεγαλύτερη διαρκή έκταση, που απειλούν να νοθεύουν το Ολυμπιακό Ιδεώδες. Η επέλευση των αγώνων περιλαμβάνει ανεξάρτητες περισσότερες παρασυνθητικές (αν μη γινώσκας αντιπληθυσμικές) εκδηλώσεις: η αγνή Ολυμπιακή τελειότητα υποκαθίσταται βιολογικά από μετακόσμη επιδεικτικότητα και από διαφημιστικές μεθόδους που μοιραία συνάπτονται με οικονομικά συμφέροντα: οι απαιτούμενες δαπάνες τείνουν να καταστούν αληθινές και καθώς αποκλείεται εκ των προτέρων να καλυφθούν, έχουν ήδη καταστήσει απαγορευτικές για μικρότερα κράτη που παραταύτη της πωής να οργανώσουν Αγώνες στην χώρα τους: η αποθήκευση των προσταθλητικών αναρραστήρι σφινιστικά αυθιμήματα, που απή αερίφως θέλει να καταστούν μόνον το Ολυμπιακό πνεύμα. Και το κυριώτερο! κατά τη διάρκεια της τελέσεως των αγώνων όχι μόνον δεν επόρρηται ενεργητικά -όπως συνέβαινε όταν ειελόντο στην αρχαία Ολυμπία- αλλ' αντιθέτως προβάλλονται οξύτερες αντιδικίες και διαμάχες μεταξύ των εθνών.

Κωνσταντίνος Καραμανλής

Lord Killanin, πρόεδρος Δ.Ο.Ε. 1972-1980.

Οι διαπιστώσεις αυτές, οι οποίες δεν είναι μόνον δικές μου, ούτε οδεύονται μόνο στην ιδιαίτερη ευαισθησία του Ελληνικού Λαού έναντι της Ολυμπιακής Ιδέας, με οδήγησαν στην απόφαση να σας προτείνω να ορισθεί η Ελλάς ως μόνιμος χώρος για την τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων.

Με την αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων στην αρχαία κατάδα τους (αλλά και στην αφετηρία του σύγχρονου θεσμού, όπως υπήρξε η Αθήνα του 1896) δεν θα επιτευχθεί μόνον ένας υψηλός σφινισμός. Θα καταστή δυνατόν να απαλλαγεί ο θεσμός από όλα νεία στοιχεία έχουν βαθμυρόν συνδυασμένη και απειλούν να τον μαρνώνουν. Θα επανορθωθεί ανεξαρτημένα, το συντηρό και λιτό αθλητικό πνεύμα, η οργανωτική έννοια του αγώνος για τον αγώνα, θα αποκαταστή κάθε είδους πολιτικό ή εθνικό ανταγωνισμό και κό- θα εξαλειφθεί η εμεταίχνη του αθλητισμού. Και αν καθιερωθεί η ισχυρευτική ενεργηρία στην προεπίθεση για τη συμμετοχή στους Ολυμπιακούς Αγώνες, θα μεταρρυθμίσει το Ολυμπιακό Ιδεώδες να αποκατασταθεί στο υψηλό οικουμενικό βάθος όπου το είχαν τοποθετήσει οι αρχαίοι ιδρυτές του προς όφελος ολης της ανθρωπότητας την αρνητική αποστολή, την οποία του είχαν προσδώσει.

Η Ελλάς όχι μόνο προσφέρει από ιστορική και φυσική άποψη για την πραγματοποίηση μιας τέτοιας αποφάσεως, που θα έδινε, νέαν ολκή και κύρος στην Ολυμπιακή Ιδέα, αλλά θα εργαζόταν με ενθουσιασμό υπό την καθοδήγησή σας για την πλήρη επιτυχία της. Είμαι δε βέβαιος ότι πλείστα κράτη θα υποθετούσαν την πρόταση αυτή, η οποία, υποχρηματίζω εμπνεύσει από την πίστη προς την οικουμενική αξία του Ολυμπιακού ιδεώδους*.

Ο πρόεδρος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής Lord Killanin σε επιστολή του προς τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, την οποία κομισε ο Εσταμινόνδας Πετράλιος, εξέφραζε τις ευχαριστίες του για την ελληνική πρόταση, συμφωνούσε ενμέρους με τη διαπίστωση ότι το ολυμπιακό πνεύμα κινδυνεύει να νοθευτεί και δήλωνε ότι η πρόταση θα συζητούνταν στον κατάλληλο χρόνο. Η επιστολή αυτή, με ημερομηνία 1η Αυγούστου 1976, έχει ως εξής:

«Αγαπητέ κ. Πρωθυπουργέ,

Σας ευχαριστώ για την επιστολή που μου ενεχίμασε στις 30 Ιουνίου 1976 ο κ. Επ. Πετράλιος, ελληνικό μέλος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής.

Οι υποδείξεις σας ασφαλείς θα ληφθούν υπ' όψιν εφ' όσον θα γίνουν αλλαγές στη μακροχρόνια πολιτική της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής - πράγμα που δεν προβλέπω για το άμεσο μέλλον. Οδεύω να καθορίσω τον χώρο διεξαγωγής της 23ης Ολυμπιάδας (1984) το έτος 1978.

Περαιτέρω την επιστολή σας στα στοιχεία προσδιορισμού της μελλοντικής μας πολιτικής, ώστε να έλθω προς σύζηση σε εύθετο χρόνο.

Εκτιμώ μεγάλως το πνεύμα με το οποίο έχει γράφει η επιστολή σας.

Ελληνική ημετέρα

Λόρδος ΚΙΛΑΝΙΝ

Πρόεδρος*.

Εφημερίδα Η Βρεάνη,

4/8/1976

ΤΗΝ ΕΦΕΡΕ Ο Κ. ΠΕΤΡΑΛΙΟΣ
'Επιστολή Κιλάνιν
στόν κ. Καραμανλή

Κυρίως επιστολή — άπό τον Λόρδο Κιλάνιν προς τον Λόρδο Κ. Π. Πετράλιο, μέλος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής.
— εδόν γνωρίζω τό περιεχόμενό της γιατί είμαι ασχολημένος.
— Τι κλίμα υπάρχει γύρω από την πρόταση του Έλληνα Πρωθυπουργού;
— «Ο Κιλάνιν είναι όπως έ κατα την Έλληνική πρόταση»;
— «Οσοι έδωσαν αίτηση τί έθε-
— Μιλώσαν γιά λογική και όσ-
— Τώρα τί γίνεται;
— Δέν έμμεσα άκούω την άπό-
— Πρώτη φορά τότε απαντά νά γίνεται οί άγώνες εδώ;
— Δέν έχω άδέν πρόταση νά τί-
— Άκούω άκούω! Πάντως μπορώ να έ-
— Ό Κιλάνιν είναι όπως έ κατα την Έλληνική πρόταση»;
— Την έδωκε μέ καλό μάτι. Υ. έδωκε έ διάθεση.

Η υποδοχή της επιστολής τόσο στον ελληνικό, όσο και στον διεθνή τύπο ήταν θερμή. Η επίσημη απάντηση όμως δεν μπορούσε να απομακρυνθεί από τις προδιαγραφές των Ολυμπιακών Αγώνων, ως ενός διεθνούς αθλητικού γεγονότος, το οποίο διοργανώνεται από διαφορετικές πόλεις σε όλον τον κόσμο, που πληρούν τις σχετικές απαιτήσεις διοργάνωσης, ώστε να αξιολογείται από τα ισχυρά οικονομικά συμφέροντα που τους συνοδεύουν.

«ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Εγκυριαστικά, εφ' αλλού, σκόλια σφειράνετο ο ξένος Τύπος για την πρόταση Καραμανλή.

Η ισλαμική εφημερίδα "Σέκολο" υπογραμμίζει σε άρθρο της ότι η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή δικάζεται, σε νενικές γραμμές, ευμενώς στην πρόταση του Έλληνα Πρωθυπουργού. Την πρόταση υποστηρίζουν επίσης με άρθρα τους οι εφημερίδες "Αβάντι", "Ιστάμπ", "Κορρίρε ντε λα Σπαρ" και "Ιτάδιο".

Εφημερίδα Η Βραδυνή,
4/8/1976

Ο ξένος Τύπος έγκωμιάζει την πρόταση Καραμανλή ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ

ΕΥΡΕΙΑ απήκχοι στην διεθνή κοινή γνώμη θράσκει η πρόταση του Έλληνα Πρωθυπουργού κ. Κ. Καραμανλή για την επιστροφή των Όλυμπιακών Αγώνων στην πατρίδα τους.

Ο Επαμεινώνδας Πετράλης εκτιμάει την πορεία του αιτήματος σε σχέση με την αντίληψη του.

«ΠΟΙΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΔΟΕ

Ποια συνέχεια θα έχει η πρόταση Καραμανλή; πώς ακριβώς μεθοδεύονται οι διαδικασίες από τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή, μετά την επιστολή του Έλληνα πρωθυπουργού στον Λόρδο Κιλλάνιν;

Το θέμα αναλύει για τη «Β» ο κ. Ε. Πετράλης, μέλος της ΔΟΕ, ο οποίος επέδωσε την επιστολή του κ. Καραμανλή στον Λόρδο Κιλλάνιν και μετέφερε την απάντησή του τελευταίου στον πρωθυπουργό.

Ο κ. Πετράλης, προσωπικότητα κύρους στους διεθνείς αθλητικούς κύκλους, λέγει τα εξής:

— Δεν βλέπω γιατί, όπως έγινε δεκτή η πρόταση του βαρώνου Κουμπερτέν για την αναβίωση του θεσμού, να μην είναι και σήμερα εφικτή η πρόταση της Ελλάδας, αν λάβουμε μάλιστα υπ' όψιν και τους σοβαρούς κινδύνους που διατρέχουν στην εποχή μας οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Αλλά αυτά πρέπει να γίνουν κάτω από ωριμασμένες προϋποθέσεις.

1) Να ενστερνισθεί και να ενισχύσει την ιδέα η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή. Αλλά η ΔΟΕ διέπεται για τις αποφάσεις της από ωριμασμένες διατάξεις του Καταστατικού της, που κατ' επέκταση αφορούν την διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων. Βασικό άρθρο του Καταστατικού ορίζει, ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες τελούνται ανά τετραετία σε διάφορες πόλεις μίας εκ των ηπείρων (π.χ. φέτος έγιναν στην Αμερική, ενώ για την προσεχή τετραετία θα γίνουν στην Ευρώπη, δηλαδή στη Μόσχα, ενώ οι μεταγενέστες θα γίνουν σε άλλη ήπειρο, π.χ. στην Ασία, με βάση την υποψηφιότητα που υπέβαλε ήδη η Τσεκία). Θα χρειασθεί, συνεπώς, η τροποποίηση του σχετικού άρθρου, για την περίπτωση που θα αποφασισθεί η μόνιμη μεταφορά του θεσμού σε μία ήπειρο και φυσικά σε μία συγκεκριμένη πόλη.

2) Για τη λήψη σχετικής αποφάσεως χρειάζεται η πλειοψηφία των 2/3 των μελών της ΔΟΕ. Κυρίαρχο σώμα της Διεθνούς

Επιτροπής είναι η Γενική Συνέλευση — δηλαδή τα 75 μέλη που την εκπροσωπούν στα διάφορα κράτη.

3) Η ΔΟΕ διευπνεί τακτική συνεργασία με τις διεθνείς Ομοσπονδίες των αθλημάτων που περιλαμβάνονται στο αγωνιστικό πρόγραμμα και κατά ένα τρόπο πρέπει να ζητηθεί η συγκατάθεσή τους. Αν οι Ομοσπονδίες αντιδράσουν, αυτό θα γίνει γιατί θα επηρεασθούν από την πολιτική.

4) Ένα πρόσθετο πρόβλημα είναι οι 133 Εθνικές Ολυμπιακές Επιτροπές των διαφόρων κρατών που ανήκουν στην ΔΟΕ και φυσικά θα ζητηθεί η γνώμη τους. Θα πρέπει όμως και για την περίπτωση αυτή να ληφθεί υπ' όψιν, ότι οι επιτροπές αυτές επηρεάζονται άμεσα ή έμμεσα από τις χώρες τους — γεγονός που δεν μπορεί να ληφθεί, να αποκλειστεί, την πολιτική εκπτώμηση ή άλλα συμφέροντα, όσον αφορά στην υποστήριξη ή όχι της ιδέας.»

Εφημερίδα Η Βραδυνή,
9/8/1976

Ο ίδιος ο Επαμεινώνδας Πετράλης διατύπωσε, παρόλα αυτά, την πίστη του στον επιδοκώμενο στόχο ως εξής:

«ΠΙΣΤΕΥΩ ΑΚΡΑΔΑΝΤΑ ΟΤΙ Η ΙΔΕΑ ΕΙΝΑΙ ΕΦΙΚΤΗ.

Και ελπίζω ότι όπως πέτυχαν οι προσπάθειες του βαρώνου Κουμπερτέν το 1896, έτσι μπορούν να πετύχουν και σήμερα οι δικές μας προσπάθειες — όταν μάλιστα όλος ο κόσμος έχει πια συνειδητοποιήσει τους κινδύνους που διατρέχει ο θεσμός. Η πρόταση έπρεπε σαν βρόμο στο διεθνές αθλητικό κοινό, χωρίς όμως από κανένα, ούτε και από την ΔΟΕ, να αποκλεισθεί η δυνατότητα της μόνιμης διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων στην Ελλάδα. Υπάρχουν φυσικά τα προβλήματα που αρθρώνεται μπροστά μας.

Πρώτο-πρώτο θεωρώ το κατασκευαστικό, που βρίσκεται, βέβαια, σε άμεση συνάρτηση με το οικονομικό. Οπωσδήποτε θεωρώ αυτότακτο το τεχνικό δυναμικό της χώρας μας, που ενδεχομένως θα συνεργασθεί με ξένους ειδικούς συμβούλους.

Χώρος, ενδεχομένως, που θα μπορούν να αξιοποιηθούν για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, είναι, κατά τη γνώμη μου, με συμβολικό κέντρο την Αρχαία Ολυμπία, η πεδιάδα του Αλφειού, η πεδιάδα (πρώην λίμνη) της Αγοαλίνης, η πεδιάδα του Πύργου — γενικά μια εκτεταμένη περιοχή της Πελοποννήσου.

Άλλα πρόβλημα θεωρώ τη διοίκηση όλου αυτού του συστήματος που θα συγκροτηθεί, στην οργανωτική υποδομή του, και την δημιουργία στελεχών.

Πιστεύω, τέλος, ότι θα ήταν ευκαίριο στην περίπτωση επαναστροφής του θεσμού στην Ελλάδα, ότι θα έπρεπε να καταργηθούν τα ομοδικά αγωνίσματα και να περιορισθούμε στα καθαρά ολυμπιακά αθλήματα, με την προσθήκη ωριμασμένων νέων. Καίτοι αυτά είναι κάπως «αντιεμπροσκή» εν τούτοις, δεν μπορούν να έχουν θέση στις Ολυμπιακές το ποδόσφαιρο, το μπάσκετ, το βόλλευ, το καντ μπάμ, το τζούντο, το γουότερ πόλο. Θα μένουν τα αγωνίσματα στίβου, η πάλη, η γυμναστική, η καλύμποι και η ιστιοπλοΐα με την κωπηλασία, επειδή είμαστε ναυτικούς λαός.»

Εφημερίδα Η Βραδυνή, 1976

Η πρόταση του κ. Κ. Καραμανλή θά συζητηθεί από την ΔΟΕ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΚΙΛΛΑΝΙΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

Συμμετέχοντας τις φορές και τις ευκαιρίες, που έδωσαν και προέβλεπε ο κ. Καραμανλής, υποστήριξη την Ολυμπιακή Επιτροπή να ελπίσει, με μεγάλη ούρα, να γίνει η Ελλάδα η πόλη των Ολυμπιακών Αγώνων το 2000.

2) ΣΥΜΒΟΛΕΙ: Είμαι μί την δουλειά διατήρησης του κ. Κ. Καραμανλή, ότι η Ολυμπιακή Επιτροπή είναι η μόνη που μπορεί να κάνει την Ελλάδα την πόλη των Ολυμπιακών Αγώνων το 2000.

3) ΣΥΜΒΟΛΕΙ: Είμαι μί την δουλειά διατήρησης του κ. Κ. Καραμανλή, ότι η Ολυμπιακή Επιτροπή είναι η μόνη που μπορεί να κάνει την Ελλάδα την πόλη των Ολυμπιακών Αγώνων το 2000.

4) ΣΥΜΒΟΛΕΙ: Είμαι μί την δουλειά διατήρησης του κ. Κ. Καραμανλή, ότι η Ολυμπιακή Επιτροπή είναι η μόνη που μπορεί να κάνει την Ελλάδα την πόλη των Ολυμπιακών Αγώνων το 2000.

5) ΣΥΜΒΟΛΕΙ: Είμαι μί την δουλειά διατήρησης του κ. Κ. Καραμανλή, ότι η Ολυμπιακή Επιτροπή είναι η μόνη που μπορεί να κάνει την Ελλάδα την πόλη των Ολυμπιακών Αγώνων το 2000.

6) ΣΥΜΒΟΛΕΙ: Είμαι μί την δουλειά διατήρησης του κ. Κ. Καραμανλή, ότι η Ολυμπιακή Επιτροπή είναι η μόνη που μπορεί να κάνει την Ελλάδα την πόλη των Ολυμπιακών Αγώνων το 2000.

7) ΣΥΜΒΟΛΕΙ: Είμαι μί την δουλειά διατήρησης του κ. Κ. Καραμανλή, ότι η Ολυμπιακή Επιτροπή είναι η μόνη που μπορεί να κάνει την Ελλάδα την πόλη των Ολυμπιακών Αγώνων το 2000.

8) ΣΥΜΒΟΛΕΙ: Είμαι μί την δουλειά διατήρησης του κ. Κ. Καραμανλή, ότι η Ολυμπιακή Επιτροπή είναι η μόνη που μπορεί να κάνει την Ελλάδα την πόλη των Ολυμπιακών Αγώνων το 2000.

9) ΣΥΜΒΟΛΕΙ: Είμαι μί την δουλειά διατήρησης του κ. Κ. Καραμανλή, ότι η Ολυμπιακή Επιτροπή είναι η μόνη που μπορεί να κάνει την Ελλάδα την πόλη των Ολυμπιακών Αγώνων το 2000.

10) ΣΥΜΒΟΛΕΙ: Είμαι μί την δουλειά διατήρησης του κ. Κ. Καραμανλή, ότι η Ολυμπιακή Επιτροπή είναι η μόνη που μπορεί να κάνει την Ελλάδα την πόλη των Ολυμπιακών Αγώνων το 2000.

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

Η δράση του Επαμεινώνδα Πετρολιά συνέπεσε με την περίοδο ανάπτυξης του ελληνικού αθλητισμού και η συμβολή του σ' αυτή υπήρξε σημαντική. Στις σελίδες του παρόντος λευκώματος επιχειρήθηκε η σκιαγράφηση του, ενός ανθρώπου του ελληνικού αθλητισμού και του Ολυμπιακού κινήματος, μέσα από τις απόψεις και τα κείμενά του. Ίσως επίλογο επιλέγεται η ίδια άμεση επαφή με τη σκέψη του. Ακολουθούν μερικές από τις κύριες θέσεις που ο ίδιος κατέληξε ως παρακαταθήκη στους επιγόνους του Ολυμπισμού:

*ΟΙ ΥΠΟΘΗΚΕΣ ΠΟΥ ΑΦΗΣΕ ΕΚΕΙΝΟΣ

Μεσα από τις συνεχείς αναστατώσεις και θυέλλας οι οποίες καί' αυτούς τους τόσους δραματικούς καιρούς συνταράσσουν τον σύγχρονο Κόσμον, η Ελλάς κατορθώνει να ευρίσκη την ψυχικήν γαλήνην που χρειάζεται, προκειμένου να υψώσει την σκέψιν και τα αισθήματά της, επάνω από τον ρεαλισμόν και τα συναρπαστικά γεγονότα της εποχής μας. Είναι τούτο μία μεγάλη ελληνική αρετή την οποίαν οπανίως ήθελε συναντήσει κανείς μεταξύ άλλων λαών.

Σκοπός της Ακαδημίας είναι η μελέτη και διάδοσις της Ολυμπιακής Ιδέας, η οποία συγκεντρώνει ως εις φωτεινήν δέσμην τους ηθικούς κανόνες τους διέποντας την αγωνιστικήν και επιδιώκει την δημιουργίαν του τελείου ανθρωπίνου τύπου.

Κατά την αρχαιότητα, ο εξηλεκτισμός εις ολοκληρον την λεκάνην της Μεσογείου Ελληνισμός είχαν επιφέρει διά των Ολυμπιακών Αγώνων να στηρίξη την ιδέαν μιας Οικουμενικής Ενότητος, θρησκευτικής, Πολιτικής, Καλλιτεχνικής και Αθλητικής. Η Ολυμπία με τας λατρευτικάς τελετάς, με την διακοπήν των εκχρόνιστων, με τας πανηγυρικές συναθροίσεις χιλιάδων θεστών εις το ουδέτερον έδαφός της, με τας θεωρίας και με τους αγώνας της, εξουδετέρωνε τας πολιτικές διαστρέσεις και αντιθέσεις των Πόλεων-Κρατών της εποχής και εκωλύεργε την κοινήν των Ελλήνων συνείδησιν. Το μεγαλύτερο από τα επιτεύγματα της Αρχαίας Ολυμπίας, υπήρξεν ασφαώς η προετοιμασία και η πραγματοποίησις της ενότητος των Πανελλήνων'.

Σε μια ομιλία του [...] ο Ε. Πετρολιάς αποδείχθηκε ιδιαίτερα προσηπτικός. Έγραφε:

«Είναι εκτός πάσης αμφιβολίας ότι το αθλητικόν κίνημα ογκούται κατά την εποχήν μας ολοέν και περισσότερο, οι δε πιστοί της νέας αυτής θρησκείας, όπως τόσον ευστάκως την εκαρακτήρισεν ο Πρόεδρος της Δ. Επιτροπής κ. Άβερν Μπρόντεϊζ, αυξάνονται τόσον, ώστε κατακυριεύουν την γην. Τούτο όμως συνεπφέρει μόνον καί' ευθείαν ανάλογον αύξησιν και μεγέθυνσιν των προβλημάτων τα οποία πάντοτε υπάρχουν.

Βεβαίως δεν είμεθα τα όργανόν εκείνων τα οποία ανήκει η μεγάλη ευθύνη της προεπαράς ημών και οριστικών λύσεων εις τα υπάρχοντα του αθλητισμού και των σπορ προβλήματα [...]»

Το 1971 ο Ε. Πετρολιάς έγραφε:

«Το μεγαλοπύκνισμα και δημιουργικόν έργον του Γάλλου ευπατρίδου, οπαδού των φιλανθρωπιστών Πιερ γτε Κουμπερντέν, εστρεψθή εις την παγκόσμιον διονόησιν, διότι δεν προέβλεπε ως προσπάθεια αναστηλώσεως του αρχαίου γυμνασίου και της παλαίστρας. Αυτά ευρίσκονται πλέον εις την περτοχήν της ιστορίας, ανήκουν οριστικώς και ανεκκλήτως εις το παρελθόν. Η Ολυμπιακή Ιδέα όμως αναλαμβάνει πάντοτε. Φωτίζει τον κόσμον η Ολυμπιακή φλόξ διά να θεμελιωθεί επί τη βάσει των φυσικών και βιολογικών αρχών οι οποίοι παραμένουν άθωρατοι και αναλλοίωτοι, να θεμελιωθεί υγιής σκέψις η οποία θα διατηρήσει και θα συγκρατήσει τα υψότερα ιδανικά τα οποία ακόμη εγγίζουν τας ψυχάς των λαών και συγκινούν τας καρδιάς των, τα Ολυμπιακά Ιδανικά».

Το 1972 εμφαντικά δήλωνε καθώς έφερε με θάρρος στην επιθεότητα αναντίρροπος αλήθειαις.

«Υπάρχει το σφές και ιστορικός αποδεδειγμένον προηγούμενον. Αι φυλαί αϊτινες κατά τους αρχαίους χρόνους είχαν εξαπλωθεί εις τας ακτάς της Μεσογείου είχαν βεβαίως Ελληνικήν προέλευσιν, αλλ' απετέλουν ιδιαίτερα Κράτη, πολιτείας και πολιτεύματα. Και όμως κρίνι εις την πνευματικήν δύναμιν του αθλητισμού συνινώθησαν και τα μικρά κρατίδια έγιναν η Ελλάς. Η αρχαία Ελλάς.

Η συνένωσις επετεύχθη χάρις εις την πνευματικήν δύναμιν του αθλητισμού ήτις εξεπαρεύθη από την εστία του αρχαίου κόσμου. Την Ολυμπίαν. Αι εκχωρισμένης Ελληνικάι φυλαί εδω

εις την Ολυμπίαν συνετάτισαν τα όνειρά των και τας βλέψεις των, ελάτρευσαν τους ίδιους θεούς, εκαλλέργησαν την σκέψιν των, την φιλοσοφίαν και τα ήθη των, συνεπαλέμησαν νυνιμένοι εξωτερικούς επιδρομείς και ούτω συνεκροτήθη η Ελλάς.

Από αυτήν την Ελλάδα της Μεσογείου, της οποίας η ένωση πραγματοποιήθη εις την Ολυμπίαν κατά την διάρκεια των ανά τετραετίαν τελουμένων Ολυμπιακών Αγώνων, εξεπαρεύθη ο πολιτισμός του κόσμου και δύναται ούτω να λεχθή, ότι ο κόσμος οφείλει τον πολιτισμόν του εις τον αθλητισμόν και την Ολυμπιακήν ιδέαν».

[...] «Η Ολυμπιακή Ιδέα είναι μία φιλοσοφία η οποία παραλλήλως με την ανάπτυξιν των σωματικών ικανοτήτων, αποβλέπει εις την δημιουργίαν πνευματικών επιτευξέων με τελικόν σκοπόν την αρμονικήν καλλιέργειαν του σώματος και με επιδίωξιν την τελειοποίησιν του. Αποβλέπει επίσης η Ολυμπιακή Ιδέα εις την διαπαιδαγώγησιν των ατόμων και της μάσης εις σωματικές και πνευματικές αρμονικούς ανθρωπίνους τύπους, ώστε να επιτευχθή ο 'καλός καγσθος' των αρχαίων. Ούτω καταφαίνεται ότι η Ολυμπιακή Ιδέα έχει καθαρώς παιδαγωγικούς και εκπαιδευτικούς σκοπούς, και επηρεάζει όχι μόνον τους μετέχοντας εις την κίνησιν των σπορ αλλα και τον οπεριόριστον αριθμόν του μεγάλου πλήθους των φιλάθλων.

Η Ολυμπιακή Ιδέα ήτις από της εποχής του Κουμπερντέν δηλαδή, προ 75 και πλέον ετών μέχρι σήμεραν διήλθεν από διάφορα στάδια εξέλιξης, αναλόγως προς την ραγδαίαν και συνεχώς αυξανόμενην τεχνολογικήν πρόοδον και τας ποικίλας κοινωνικάς μεταβολάς, οι οποίοι συνετελεσθησαν κατόπιν δύο παγκοσμίων πολέμων. Πάντως η βασική ιδέα παραμένει αναλλοίωτος και στηρίζεται επάνω εις το αρχαίον πρότυπον».

Δύσκολη θα είναι η αναπλήρωσις του και βαρείες οι υποθήκες του. Ενωμένοι όλοι μαζί οι συνεργάτες του και συνεκτιστές του έργου του, υπόσχονται να συνεχίσουν το έργο του στις γραμμές που αυτός εκάραξε τόσο σωστά.»

Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων,
Ενημερωτικό Δελτίο,
Οκτώβριος-Δεκέμβριος 1977

Επαμεινώνδας Πετρολιάς

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
ΠΗΓΕΣ - ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

文 學 史

考

記

考

ΤΟ ΛΕΥΚΟΜΑ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΙ ΠΕ
ΤΡΑΛΙΑΙ. ΣΥΜΒΟΛΑ & ΣΥΜΒΟΛΗ.
ΑΠΟ ΤΟ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΟ
ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥ.
ΓΕΝΙΚΗ ΧΟΡΗΓΙΑ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ
ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΝ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟ ΤΟΥ 2003 ΣΕ 2.000
ΑΝΤΙΤΥΠΑ ΣΕ ΧΑΡΤΙ VELVET 150
ΓΡΑΜΜΑΡΙΩΝ. ΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ, ΟΙ
ΔΙΑΧΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ Ε
ΓΙΝΑΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΠΕΛΗ"
ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΟ
ΓΟΤΕΧΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΧΟΡΗΓΙΑ ΤΟΥ

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ
ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

*σύμβολα
&
συμβολή*

ΑΠΟ ΤΟ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΚΑΙ
ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ
ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

*σύμβολα
&
συμβολή*

ΑΠΟ ΤΟ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΚΑΙ
ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ

